

Петър Дънов

Учителя

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

Архив на Боян Боев

**ПЕТЪР ДЪНОВ
УЧИТЕЛЯ**

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

АРХИВ НА БОЯН БОЕВ

Боян Боев
(17.10.1883 – 23.07.1963)

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

*Лекции по теми из Словото на Учителя
Резюмета от четири разговора с Учителя*

архив на Боян Боев

Издателство „Бяло Братство“
София, 2015

*Благодарим на всички,
които съхраниха и предадоха
Словото на Учителя*

Петър Дънов, автор
Боян Боев, съставител
Издателство „Бяло Братство“

ISBN 978-954-744-281-8

СЪДЪРЖАНИЕ

Доброто разположение	7
Мекота.....	13
Любовта като здравен фактор	20
Живата наука и болестите	26
Пет първоначални качества на ученика	39
Символи в Природата.....	47
Законът на справедливостта	56
Методи за развитие на любовта	63
Резюмета от разговори с Учителя.....	68
Основната идея в човешкия живот	71
Основният фактор на еволюцията.....	78
Любовта освобождава	83
Смирение.....	89
Значение на цветовете	95
За красотата	104
Няколко гуми за първите стъпки на ученика.....	108
Учителят за Христа	132
Ученик.....	142
Работа върху Евангелието на Йоана.....	153

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

Да знае човек да бъде винаги добре разположен е велика наука. Трябва да се знаят начините за загържането на доброто разположение. Например днес ти си мрачен по причина, която не е толкова съществена – времето било лошо, кално, и на твоята гуша ѝ става мрачно. За това нямаш основание – гъждът е необходим за Природата, за нивите на земерелеца. В Природата всичко е за добро. Ти може да си неразположен по други причини. Някой те обиди, каже ти, че си невежа. Не му отговаряй, но като си отидеш вкъщи, кажи на себе си: „Вярно е, аз в сравнение с великата наука, която трябва да изучавам, наистина съм невежа.“ Тази мисъл ще ти даде подтик да учиш. Когато си в мрачно състояние и посрещаш някой човек, твой приятел, ти ще развалиш неговото добро разположение. Затова се препоръчва да не ходим на гости, когато сме зле разположени. Тогава сме бедни и нищо не можем да дадем на другите. Доброто разположение зависи от знанието да имаш самооблагане, а то предполага силна воля. Ако при една малка промяна в живота ти изпаднеш в разочарование, това показва, че нямаш самооблагане. Някой казва да бъдеш хладнокръвен, но не е добре да бъдеш хладнокръвен, безчувствен, а да имаш самооблагане.

Изобщо човек трябва да се стреми да започва всяка работа с добро разположение, защото лошото разположение може да предадеш на другите. Не яж без добро разположение, защото няма да извлечеш от храната тези енергии, които са нужни за твоя организъм.

Ти казваш: „Аз имам един висок идеал: искам да работя за оправянето на света, на човешкото общество.“ Добре, питам: как ще помогнеш на външния свят, когато не си оправил твоя вътрешен свят? Когато имаш лошо разположение, това показва, че твоят малък свят не е оправен.

Доброто разположение трябва да се има преди всичко. То има големи последствия върху човека. Който е добре разположен, има мир в себе си, той привлича към себе си енергиите от Божествения свят. Когато човек е обезсърчен, озлобен, мрачен, не може да приеме вибрациите на възвишените енергии, които могат да внесат подем, вдъхновение в него. Тук се изтъкват известни закони, това не е морализиране. В такъв човек става пропукване на етерния му двойник и изтича неговата жизнена сила; той става беген на жизнен магнетизъм и се предразполага към болести. Затова лошото разположение води към разни заболявания. Първият орган, който бива нападнат от тези разрушителни сили, е черният гроб. След това биват засегнати сърцето, нервната система и пр. Доброто разположение привлича към човека жизнени сили от Природата. Тайната, магията, ключът на доброто здраве на човека е доброто разположение. Това не е едно голословно твърдение, а е закон за извличане на здравословни енергии от Природата.

Закон е: доброто разположение е естествено състояние на човешката гуша. Има една велика истина, че когато човекът е слязъл от Бога, преди инволюцията, той се е намирал в една неземна вътрешна хармония, мир и радост. Когато е дошъл на Земята, слязъл в тази гъста материя, постепенно е изгубил небесното състояние. На Земята човек не проявява своята Божествена гуша, освен в редки моменти. Съзнанието на съвременния човек се казва *съзнание на личността*. Когато човек прояви своята гуша, свое-

то Божествено естество, той се намира в едно празнично, блажено състояние.

Имаше една сестра, която боледуваше от две-три години и тази пролет си замина. Напоследък беше отслабнала много и веднъж на беседа падна в несвяст. Някои от братята я изнесоха и след беседа я посетих в дома ѝ. Тя ми каза следното: „Когато бях припаднала, аз се намирах в едно неземно състояние – нещо велико, Божествено изпълваше моето съзнание. След като ме свестиха, пак се почувствах недобре.“ Нейната гуша е била излъчена вън от физическото тяло.

Когато имаш добро разположение, радостен си, имаш крила, вътрешна хармония, светлина на съзнанието, много ти е леко – това е посещение на Божественото естество. Това може да бъде посещение на Бога или на някой ангел. Защо след като направиш някоя лоша постъпка, се чувстваш разположен много мрачно? Когато нарушаваш Божествения морал, тогава Бог и ангелите се отдалечават от теб. Тогава приличаш на човек, излязъл на полето, където Слънцето грее, светло и красиво е наоколо, но после идват тежки облаци, покриват небето и ти не виждаш Слънцето. Когато в теб дойдат светли мисли, ти веднага ставаш добре разположен. Добрите мисли и идеи, които ти идват, са пак посещения на някои напреднали същества.

За да имаш добро разположение, можеш да изговаряш следните формули, дадена от Учителя: *Аз съм създаден, за да бъда добър. Аз съм създаден, за да бъда красив. Аз съм създаден, за да бъда силен. Аз съм създаден, за да бъда разумен.* Тези формули могат да сменят твоето лошо разположение в добро, но трябва да съзнаваш винаги, че си създаден да бъдеш добър. Твоето естество е добро, остава ти да проявиш добротата. Ти съзнаваш, че твоето естество е добро, само че не си работил за проявяване твоята добротата.

За да имаш добро разположение, можеш да внесеш в себе си идеята: „Всичко мога да постигна“. Твоето бъдеще зависи от настоящите ти усилия, мисли, чувства и постъпки. Някой човек казва, че обича, че има любов, а се оплаква, че е изгубил доброто си разположение, крилата на радостта. Коя е съществената черта на Божествената любов? Тя внася радост, мир, хармония, които постоянно се усилват и растат в теб, и ти всеки ден откриваш по една нова, добра черта в човека, когото обичаш. При любовта не само че не страдаш, но ти ще имаш едно небесно състояние, най-добро разположение на духа. Това е мерилото дали твоята любов е Божествена, или не. Човек трябва да има добро разположение, за да може да развие своите дарби и способности, вложени в неговия организъм.

За да бъдеш добре разположен, имай високо мнение за всеки човек. Никога не казвай: „Този човек нищо не струва“. Човек е едно велико произведение на Бога, затова не се произнасяй за него, защото той е Божие творение, а виж вложеното в него от Бога. Това е един метод за добро разположение към всички хора, за да нямаш неприятели. Някой, ако те счита за враг, това е негова работа. Ти ще бъдеш винаги разположен. Учителя казва по този въпрос: *Истински ученик е този, който не одумва никого. За никого не говори лошо.*

За да запазиш твоето добро разположение, гледай на неприятностите в живота от едно по-висше гледище. За това има и една друга тайна – да имаш винаги връзка с невидимия, възвишения свят, вяра и упование в Бога. Доброто разположение показва присъствието на Бога в теб. Имаш ли мир в душата си, Бог е в теб. Мирът е качество на Бога. Христос казва: „Моят мир ви давам“. Доброто разположение произлиза от любовта. Ако в теб има безлюбие, не може да имаш добро разположение – то е плод на любовта.

За трансформиране на лошото състояние в добро можеш да използваш силата на молитвата, любовта и музиката. Музиката особено е един добър метод. Един наш брат бил много зле разположен, но като влязъл в големия салон и чул песента *Фир-фюр-фен*, в него се родила нова надежда.

Има една поговорка: „Денят се познава от сутринта“. Щом се съмне и ти се събудиш, вземи веднага мерки целия ден да бъдеш в добро разположение. Не започвай деня с материални работи. Сутрин се изпълни с възвишени мисли, молитва и песен, за да гоїде в теб доброто разположение, и тогава започни работата. Това да ти бъде първата задача всяка сутрин, за да бъдеш радостен и весел при започване на работата. Щом се събудиш от сън, помисли си така: „Аз съм пратен на Земята като ангел да благовествам доброто между хората“. Не мисли, че си мъж, жена или дете, ти си ангел вестител на доброто, служител на Бога. Изговори следната формула: „Аз съм пратен да добия знанието на Любовта“.

Човек трябва да бъде добре разположен винаги, за да има присъствието на Бога в себе си. Тогава той ще развие своите гарби, ще избегне болестите и ще постигне това, което желае. Доброто разположение е необходимо условие за щастието на човека. Искаш ли да бъдеш щастлив, бъди добре разположен.

Необходимо е също човек да има вяра, да знае, че Природата е разумна, че има Провидение, че той не е забравен, Разумната природа работи върху него. Затова няма нужда човек да се обезсърчава, понеже живее в една Разумна природа, която му помага на всяка крачка и всичко, което става с него, ще бъде превърнато в добро. Всичко, което става с теб, е за твоето добро - това ще осъзнаеш след време. Природата е разумна, има Провидение. Напомнете ми да ви гонеса две картини, които илюстрират Провидението.

Когато човек минава през неприятности, страдания, той пак трябва да има добро разположение. Учителя дава следния пример: *един човек минавал през големи страдания, чувствал се много зле и мислел, че Бог го е изоставил в живота. Веднъж имал видение като отговор на някаква мисъл. Видял самият ангел на страданието, който стоял пред него в тъмна мантия, големи черни крила и сериозно, строго лице. Той се приближил, усмихнал се и разкрил мантията си. Тогава човекът видял един светъл, лъчезарен ангел, от сърцето на който излизал мощен пламък на любов и духовна помощ към него. Това бил ангелът на любовта, преоблечен като ангел на страданието. Тогава човекът разбрал, че и в страданието е скрита любовта на Бога. Когато човек осъзнае това, тогава може да има винаги доброто разположение на духа.*

06.12.1947 г., Изгрев

МЕКОТА

Човек, за да бъде издръжлив в живота, трябва да има мекота. Някои намират мекотата за слабост, но те не са проучвали какво нещо е тя. Мекотата е една магическа сила у човека, една велика сила. Мекотата има качества на водата, въздуха и светлината. Светлината слиза от Слънцето към Земята без какъвто и да е натиск, тя не удря Земята. Нейните лъчи много нежно милват земната повърхност и внасят всичкия живот. Има един окултен закон, който гласи така: „Човек възприема само това, което има вибрации, подобни на неговите“. Това е законът на резонанса. Човек приема това, което е подобно на него. Да кажем, че някой има мекота, а друг му каже обидна дума. Тъй като последната има трептения, противоположни на неговите, ще отскочи навън и не ще може да влезе в неговата аура; ще рекушира като куршум, който пада върху стоманена стена.

Човек, който има мекота, е издръжлив. Например имаш една гумена топка и една дървена. Ако удариш силно дървената, ще я повредиш, а гумената ще отскочи и ще възстанови първоначалната си форма. Така човекът на мекотата издържа на всичко, нищо не може да промени неговото вътрешно състояние.

Без мекота животът е тежък. Човекът на мекотата живее в Рая, защото нищо не може да наруши неговия мир. Който няма мекота, много пъти се мести от Рая в ада. Душата, която е била при Бога, горе в своята родина, тя е имала мекота. И сега душата на всеки човек вътре в себе

си е много нежна, има мекота. В своята инволюция човек постепенно е потънал в гъстата материя и е изгубил мекотата, нежността, Рая, и сега проявява твърдост. Някой човек иска да влезе в Рая, когато умре. Тук и сега човек може да влезе в една вътрешна хармония, в едно музикално състояние на душата – това е Раят.

Някой казва: „Шом е така, аз желая да придобия мекота“. Които казва така, той не разбира въпроса. Мекотата не се придобива. Бог е вложил мекотата като едно първично качество на човешката гуша. Човек има мекота дълбоко в своята гуша. Човек трябва да прояви това първично качество на своята гуша. Учителя казва: *Не препяствайте на мекотата да се прояви, тя е вложена във вас от Бога.*

Като имате мекота, вие ще бъдете еластични. Каквато и отрицателна гума да ви каже някой човек, тя ще отскочи и той ще се чуди. Всяко нещо, което е отрицателно, като дойде до мекотата, се връща. А всяко положително, добро и светло нещо влиза в човека. Например, когато кажеш една лоша гума или изпратиш една лоша мисъл към човек, който има мекота, тя ще се върне, няма да може да влезе в него. Ако му изпратиш една добра мисъл, той ще я приеме и тя ще му помогне за неговото развитие, ще го повдигне, ще внесе в него живот.

Каква магическа сила има мекотата! Някой казва: „Да имам мекота, това значи да съм мекушав“. Не трябва да се бъркат мекотата и мекушавостта. Последната показва слаб характер. Мекотата показва силен характер. Един пример за мекушавост. Ти си въздържател или вегетарианец и отидеш на гости на едно семейство. Сложат ти чаша вино и ти за приятелство, за уважение приемеш; сложат ти месна храна и ти пак приемеш – това е слаб характер и мекушавост. Онзи, който има мекота, той за Бога и за

своите убеждения е твърд. Той може да бъде мъченик и да умре на кладата, но не отстъпва. Той ще прости на своите палачи, но в своите идеи ще прояви твърдост. Тук се вижда каква е разликата между мекота и мекушавост. Мекушавият човек прави всичко, което му кажат хората. Такъв човек има слаба воля. Който има мекота, той е със силна воля. Животът с мекота е радостен, а без нея е тежък.

Защо говорим сега за мекотата, а не говорим за любовта? Аз питам: мога ли да ви говоря за алгебрата, ако не знаете четирите аритметични действия? Мекотата подготвя пътя за любовта. Който иска да придобие любов, отначало ще прави опити да практикува мекотата много пъти в живота си. Например, като те обиди някой, ти не кипвай, а придобивай мекота и любов. Защо не говоря за смирението? Смирението е качество, по-високо от мекотата. Мекотата подготвя смирението и любовта. Някой иска да придобие знание, да изучи Божествената наука, да развие своите дарби и пр. Истинско знание не може да се придобие без мекота. Мекотата развива и събужда в човека мъдростта. Затова, който иска да има окултни постижения, да придобие знание и мъдрост, той трябва да започне с мекотата – тя отваря пътя на мъдростта. Самият факт, че човек има мекота, показва, че той е много мъдър човек. Ние не можем да разсъждаваме правилно и да разбираме Божествените пътища, ако нямаме мекота.

Има три вида мекота: към себе си, към другите и към Бога. Ще ги разгледаме поглед.

1. Какво значи мекота към себе си? Някой човек казва: „Аз съм лош, бездарен“. Този човек е груб, той няма мекота към себе си. Той си внушава такива мисли и не може да се развива. Ти трябва да имаш доверие към Бога, Който живее в теб. Една висша душа живее в теб, тя има всички дарби,

тя търси Рая. Следователно Бог е вложил в теб всички гарби и ти всичко можеш да направиш, стига само да знаеш методите как да работиш. Значи под мекота към себе си се разбира доверие към Бога, Който е вътре в човека.

2. Мекота към Бога значи следното: гоїде ти някое нещастие, заболееш или пропаднеш на изпит и казваш: „Бог ме е забравил, не ме обича“; щом ти роптаеш и негодуваш спрямо Бога, тогава ти нямаш мекота към Него. Всъщност ти разсъждаваш погрешно. В такъв случай трябва да кажеш така: „Бог е Любов, Мъдрост и Истина, Бог е висша добротата и красота“. С тези качества Той ръководи света и всичко добро иде от Него. Страданията идват от вас. Човек със своите криви мисли, чувства и постъпки като последствие докарва страданията върху себе си. Доброто, което е в човешкия живот, е от Бога, лошото е от хората – така трябва да разсъждава човек. Такъв човек има мекота. Какво иска Бог от нас? Да не боледуваме, да не страгаме, да не умираме. Първоначално Божият план е бил човек да не умира. След грехопадението гоїде смъртта. Има един стих в Библията: „Бог не съзволява в смъртта на грешника“. Гробовете и носилките са изобретение на човека. В бъдеще човек ще се освободи от смъртта. Учителя казва: *В шестата раса, особено към средата, човек при заминаването от тук ще се дематериализира и тогава гробища няма да има. Само в музеите ще има ковчези.* Който има мекота, той приема Божието благословение.

3. Какво значи мекота спрямо другите хора? Ако някой те обиди, ти кажи една формула от четири гуми: „От мен да мине“. Защо? Заради Бога. Като запазиш равновесие и не отвърнеш, а му подариш една ябълка или го поканиш на обяд, този човек става твой приятел. Който има критически дух и казва, че този или онзи е лош, у него по никакъв

начин не може да го иде любовта. За да имаш мекота спрямо другите, трябва вътре в себе си да имаш едно свещено чувство към всеки човек, защото в него живее Бог.

Мекотата бива външна и вътрешна: в мисли, чувства и постъпки. Ако кажеш остри, обидни думи на някой човек, това е липса на мекота в постъпки. Ако външно има добри обноски, а мислите ти са лоши, тогава нямаш мекота в мислите. Мекота трябва да има едновременно в мисли, чувства и постъпки. Човекът на мекотата влиза в положението на всички хора. Той е педагог, много умен и тактичен човек. Знае как да се отнася с хората, за да изпълни Волята на Бога. Защо трябва да извиняваме хората, които ни кажат някоя обидна дума? Да кажем, че в един клас има двама ученици: единият – силен по математика, а другият – слаб. Учителят дава класна работа от три задачи. Единият ги решава правилно, а другият – грешно. Този, който не е решил задачите, не разбира математиката. Така и всеки човек, който нагрубява и обижда хората, не може да решава правилно задачите си, малко знае и затова пропада на изпита. С това той губи много – не може да получи Божието благословение. Той има нужда от помощ, Прости му и му помогни. Ако ти кипнеш като него, пропадеш на изпита; ако запазиш равновесие, издържаш сполучливо изпита. Като виждаш, че другият е по-слаб, съжаляваш го и гледаш да му помогнеш.

В човека, който има мекота, се влива свещеният извор на живота. Такъв човек е опитал какво нещо е Божията любов. Тази любов се проявява спрямо всички. Този, който няма мекота, поставя преграда между себе си и любовта, която слеза отгоре, и не може да я приеме. Човекът, който има мекота, е по-близо до Бога. Без мекота човек не може да върши Волята Божия. Една сестра каза на Учителя: „Всички

силно желаем да станем слуги на Бога. Власт, богатство не искаме, искаме да служим на Бога. А защо това не става, кое ни пречи?“. Учителя отговори: *Само затова, защото говорите лошо за другите хора и се критикувате*. Значи нямаме мекота спрямо другите хора.

Мекотата носи всички други добродетели и гарби след себе си. Тя прилича на една почва, на която виреят плодородни гървета – круши, ябълки, череша и пр. Който няма мекота, той е каменеста почва, там нищо не може да вирее – това е символично. Плодните гървета, това са добродетелите и гарбите. Те ще дойдат при онзи човек, който има мекота. Мекотата освобождава човека от страданията. С мекота всичко може да се постигне. Закон: мекотата носи подмладяване на човека. Вие виждали ли сте хора в напреднала възраст, но с младенческо сърце? Те са хора на мекотата. Учителя казва: *Има един начин за мекота на вашите мисли, чувства и постъпки*. Който няма мекота, преждевременно остарява. Един човек на мекота до дълбока старост ще запази младенческото и детското у себе си. Хората с мекота имат дълъг живот и това се обяснява научно.

Един човек получил голямо наследство. Напуснал работата в чифлика и понеже не бил културен, не знаел как да употреби богатството си. Събрал голяма компания и започнали да гуляят. След шест месеца излял и изпил всичките си милиони и отишъл пак при чифликчията си да копнее земята като прост работник. Същото е и раждането на човека на Земята. То е голямо богатство и ако човек не го пази и не живее правилно, ще го изгуби. При ядосване, тревожене, отчайване, при всички отрицателни състояния, аурата на човека се пропуква и той се демагнетизирва. А жизнената сила е богатството на човека. Човек, като

един магнит, привлича жизнената сила от цялата Природа. Затова човекът на мекотата е богат на магнетизъм. Защо изворът привлича всички хора? Защото дава чиста вода. Едно изсъхнало гърво не привлича хората. Един човек, който има в себе си жизнена сила, мекота, Божествен живот, всички му се радват и искат да го имат в своята среда, защото той пръска живот около себе си. Такъв човек е желан, той привлича хората, защото е богат с магнетизъм. Човек, който премълчава и прощава при обида, има власт над себе си, той е господар на себе си. Следователно, трябва да имаме мекота, за да станем господари на себе си. Мекотата е условие за това. От Учителя има едно много силно изречение: *Станете господари на себе си. Щом станете господари на себе си, ще станете слуги на Бога.* Правило е: който не е господар на себе си, не може да стане слуга на Бога.

Нежността и мекотата са характерни за жената, а характерно качество за мъжа е благородството. В човека живее един женски и един мъжки принцип: човешката гуша и човешкият дух – Божествената гуша и Божественият дух. Душата е жената в човека, а Духът е мъжът. Тези два принципа ги има във всеки човек. Значи човек, който проявява мекота и нежност, проявява своята гуша. А когато проявява благородство, проявява Божествения Дух в себе си.

15.03.1947 г., Изгрев

ЛЮБОВТА КАТО ЗДРАВЕН ФАКТОР

Някои мислят, че любовта е нещо отвлечено, едно отношение между душите, което няма нищо общо с обикновения, видимия живот около нас. Казват, че любовта е нещо вътрешно, едно възвишено състояние на душата и нищо друго. Но всъщност любовта има голямо значение както за духовния живот на човека, така и за неговото здравословно състояние. Можем да кажем, че Любовта създава, твори всички вътрешни и външни условия на човешкия живот. Любовта носи изобилието – това е закон. Изобилие във всяко отношение. Някой ще запита: „Това отнася ли се и за материални работи?“. За всичко. Учителя казва така: *Намерете едно село в България, на което всички жители живеят в любов, и вие ще видите какво ще стане с това село. То никога няма да страда от наводнение, суша, градушка, измръзване на посевите. Дъждовете ще падат навреме и всяка година ще има небивало плодородие.* Новият път е път на Любовта. При него изобилието идва във всяко отношение. Който има Любовта, ще бъде гаровит и способен в която и област да работи – музика, поезия, математика и пр. Любовта носи изобилна радост, мир, щастие и най-после – изобилие на здраве.

Някой би могъл да каже: „Докажете, че Любовта е най-здравословният фактор“. Може да се докаже по два начина: опитно или теоретично – научно, философски. Човек трябва да има съзнателно отношение към тези принципи и закони. Ти имаш много познания, чел си много книги по окултизъм, философия и казваш, че си много учен човек. Но,

ако ти не си опитал, преживял това знание като вътрешен опит, то ти е чуждо, то е книжно знание. Ти приличаш на натоварен кон, който лесно може да се разтовари. Това е само външно знание и в едно друго прераждане ще бъдеш без него. А всяко нещо, което е опитано, то е живо знание, то върви след тебе и през вековете и ще го имаш винаги.

Има един закон, който гласи така: „Между две души, между които има любов, има съзвучие както между хармоничните тонове“. Следователно любовта е висш израз на хармонията. Когато ти имаш тази Божествена любов, ти си в хармония не само с този и онзи човек, но с цялата Вселена и тогава в теб ще има приток на енергии, които ще се вливат в твоя организъм. Ти ще станеш притегателен център на космични сили от цялата Вселена. Тези енергии ще внесат в теб мощен подем, радост, блаженство, мир и хармония, живот и здраве. Те ще повдигнат здравословното състояние на твоя организъм и ще бъдеш zdrav. Тази е причината, поради която човекът на Любовта ще има съвършено здраве.

Има и друга, още по-мистична причина. При любовта човек е в хармония не само с цялата Вселена, с всички същества, но най-важното – човек е в хармония с Бога. Ако искате да сте в пълна хармония с Бога, станете дете на любовта. Тогава ще бъдеш в съзвучие с Бога. А щом си в хармония с Бога, тогава всичко, което е в Бога, се прелива в теб. Бог е едничкият извор на живот. Тогава ти по никои начин не можеш да бъдеш болен.

Има и други причини, поради които любовта е здравословен фактор. За да ги разберем, ние трябва да знаем кои са основните причини на болестите. Това е безлюбието, тревогите, отрицателните състояния на съзнанието. Днешната тревога е утрешна болест; днешното отчая-

ние, страх, гняв, омраза е утрешна болест. Явява се въпрос: любовта има ли тези отрицателни състояния? Не. Любовта има това магическо свойство, че изгонва от човека всяко отчаяние, тревоги, смущения, гняв и пр.; любовта внася в човека едно небесно състояние на радост, блаженство и тогава няма причина за болестите. Лекарите казват: „Ами къде останаха микробите? Чумата, холерата не могат ли да заразяват?“. Любовта дава един имунитет на човека. Отрицателните състояния преграждат организма към заболяване, а Любовта му придава имунитет и микробите не могат да го засегнат. Ще дам един пример за обяснение. Вие знаете ли през колко много хора минават микробите на туберкулозата? Защо всички хора не се разболяват? Защото организъмът се защитава. Някой човек има любов и след една изневяра той изпитва голямо разочарование, преживява голям сърдечен удар. Ако този човек е мистик, той ще трансформира това състояние и ще го превърне в мир и спокойствие, но ако не съумее да направи това, гързната болест е готова. При такова разочарование в любовта гърдите стават разположени към туберкулозата.

Интересен е един друг магичен закон при любовта. Любовта е здравен фактор не само за любещия, но и за онзи, когото обичат. Значи ти, като обичаш, имаш един здравен фактор, но и човекът, предмет на твоята любов, ще бъде здрав. Да кажем, че тази саксия с цвете представлява човек, когото обичам – взимам вода и поливам цветето. Човекът, когото обичаш, представлява цвете, което поливаш; от теб излиза една струя на Божествен живот, която се влива в тялото на онзи, когото обичаш. Любещият влива в лицето, което обича, изобилен живот и здраве. Затова, ако има болен човек, да се намерят хора,

които да го обичат с една небесна, велика любов, която да се приближава по степен до любовта на Христа – той ще оздравее непременно. След като човекът на Любовта направи едно посещение на един болен, последният ще каже: „Не знам защо, но когато гоїде този човек, аз се чувствам по-добре. Главоболието ми минава, температурата спада и пр.“. Даже нещо повече. Ако един човек на любовта, един светия, се допре до болния, той ще оздравее. Един светия, един Учител, който представлява висш израз на Любовта, може да лекува, както Христос е лекувал хората.

Някой ще каже, че Христос е притежавал някаква тайна сила, с която е лекувал хората. Учителя ми е казал, че не с тайни науки и церемониални формули е лекувал Христос. Той имаше изобилна любов, с която лекуваше хората. Аз попитах Учителя коя е силата, с която Христос възкреси Лазар. Учителя ми каза така: *Когато Христос отиде на гроба и каза на Лазар да стане, той изпрати една велика любов към него и тази любов възкреси Лазар.* Христос е казал: „Ако вие следвате моя път, и по-големи чудеса ще правите“. Засега нашата любов е още в пограстване и постепенно Христовият Дух ще се вселява в нас. Христос възкреси Лазар по един косвен начин. Тук има една тънкост. Този процес не е механичен. Любовта, която Христос изпрати към Лазар, събуди в него любов към Бога и към всички същества. Любовта ражда любов. Тогава Лазар стана същество на Любовта и тази любов го възкреси.

Как ще излекувате вашия болен приятел? Ще му кажете да се лекува с храна, вода, въздух и светлина, да прави дълбоки вдишвания, да се пече на слънце и пр. Това са добри средства. По тези известни начини той нека се лекува, но ако е готов, вие му кажете магическия начин: „Опитай любовта като най-висш лечебен фактор. Възлюби и ти

ще оздравееш“. Той ще каже: „Аз обичам този, онзи, но пак съм болен“. Кажете му: „Работи, да се издигнеш до висшата степен на любовта и тогава ще оздравееш“. Най-висшият лечебен фактор за излекуването на всички болести е любовта. Болният, за да оздравее, трябва да влезе в света на Любовта. Той трябва да приложи методите за развитието на любовта – да възлюби отначало 10 души и да ги кредитира всеки ден със своите мисли на духовна помощ и любов. Сутрин да се моли за тях, да им изпраща любовта си, вечер – също. Така да продължава известно време със своите мисли и чувства на свещена любов, и той ще оздравее.

Има един друг метод. Учителя го нарича движение в любовта. Когато срещнеш или за когото помислиш, веднага го възлюби, изпрати към него любовта си. Например срещнеш едно животно – помилвай го, едно цвете – също; срещнеш Иван – намери в него едно добро, възлюби го, изпрати към него своята любов. Това е движение в любовта. В романа *Сидхарта* от Херман Хесе, когато вървял през града, главният герой Сидхарта (Буда) изпращал своята любов към всички същества, на които погледът му се спирал.

Учителя веднъж каза така: *Ако болен от каквато и да е болест за момент почувства и преживее любовта на Бога, ще оздравее моментално.* Това е закон – през него ще мине един ток, който ще ремонтира всичките му органи моментално. Той говореше, че любовта наистина носи изобилен живот и може да се докаже опитно. Също, всеки може да изпита закона и върху себе си. Издигни любовта си до голяма висота и тогава опитно ще провериш любовта като здравен фактор. Можеш да направиш опит и с растенията. Ако едно растение не дава плод, ти можеш да проявиш любовни грижи към него, и то ще даде изобилен плод.

В епохата на шестата раса няма да има затвори, съдилища, казарми, болници, болни хора. Шестата раса ще бъде раса на любов. При любовта болестта е невъзможна. Човекът, когото обичаш, е обект на твоята обич не като личност, ти обичаш неговата възвишена Божествена гуша.

Ние много пъти се молим за някои болни хора, даже правим колективни молитви за тяхното оздравяване. Ако нашата молитва за някой болен, или за каквото и да е, не е придружена с любов, няма да има резултат. В момента, когато се молиш за някой човек, ти трябва да го обичаш. Тогава твоята молитва ще бъде силна. За да има резултат, твоята молитва трябва да има две неща – вяра и любов. Учителя дава обяснение какво значи да имаме вяра и любов. Когато ти се молиш, все едно, че изпращаш заявление до Бога в една колесница, която има две колела. Едното колело е Вярата, а другото – Любовта. Затова, когато се молиш за някой човек, трябва да му изпратиш едновременно и една велика любов. Защо непременно молитвата трябва да се изпълни с любов? Защото Бог е Любов. Ти, като обичаш, тогава Бог присъства в тебе и Бог, Който чрез теб се проявява, изцелява болния човек.

13.12.1947 г., Изгрев

ЖИВАТА НАУКА И БОЛЕСТИТЕ

Науката, която Учителя проповядва, може да се нарече Божествена или жива наука, защото тя разглежда законите от едно по-дълбоко гледище. Откъде черпи знание тази наука? От една книга, свещена книга, която се казва Природа. Великата книга на Природата трябва да се проучи внимателно, по-дълбоко и тогава ще дойдем до тази Божествена мъдрост, до тази жива наука, която хвърля светлина върху всички въпроси, един от които е за болестите.

Учителя казва: *Аз черпя своите принципи от една много голяма книга, на която всяко камъче, листче, цветче съставят азбуката на тази велика книга.* За медиците той казва така: *Вие трябва да изучавате науката не само външно, както анатомията и физиологията разглеждат външното устройство на човешкото тяло. Освен тях има и една друга анатомия и физиология. Един ясновидец ще изучава науките на етерното, астралното, умственото и причинното тяло на човека и ще намери връзката с физическото тяло на човека и неговите по-горни тела. Така ще се постави основата на тази нова медицина.* Физическото тяло не е целия човек. Тъй като има връзка, когато не познаваме основно устройството на човека, не можем да имаме и правилна медицина. Физическото тяло не е независимо от невидимите тела на човека и когато не познаваме тази връзка, не можем да тълкуваме правилно и да разбираме причините на болестите. Трябва да знаем, че душевните процеси - мисли, чувства и постъпки - оказват влияние върху физиоло-

гическите процеси на тялото. Как? Когато човек се уплаши много, от този страх пребледнява неговото лице. Той е свил капилярните му съдове и то остава с по-малко кръв. Гневът пък оказва друго влияние и лицето става червено, сърцето затупва по-силно. От това вадим заключение, че душевните процеси влияят върху процесите на организма. Те са причинители и на някои болести.

Професор-психолог разказва следния случай. Един затворник заболял и лекарите констатирали, че болестта е много тежка, неизлечима, и че ще живее още ден-два. В града всички знаели, че вземали телата на умрелите затворници за дисекция. Този затворник не желаел да режат неговото тяло и си казал, че не иска да умре в затвора. Неговата мисъл и воля оказали влияние върху здравето му и той продължил да живее. След два месеца бил пуснат от затвора и на следващия ден от освобождението му умрял. Виждаме какво голямо влияние оказва мисълта върху тялото.

Друг пример. Една жена била много тежко болна, на умираше, и попитала своя мъж: „Каж ми искрено, ако аз умра, ти ще се ожениш ли за друга?“. Мъжът помислил и отговорил: „Ще се ожена“. Тогава тя казала: „Няма да умра“. И приложила такава силна мисъл, толкова силно желание в себе си за живот, че наистина оздравяла. Виждаме как духът, когато събуди своите скрити сили, може да влияе върху тялото.

Още един пример. Аз имах един приятел, учител, който 20 години правил изследвания върху учениците и събрал много материал върху възпитанието – статистически данни, измервания и пр. Този голям труд е бил готов за отпечатване на няколко тома големи книги, но става пожар в къщата му и всичко изгаря. Тогава той преживява много голяма скръб, а аз след няколко дни го видях с побеляла глава.

Учителят разказва следния случай. В Бразилия, в една болница, лежали двама парализирани. Веднъж една боа, голяма и страшна змия, влязла в болницата и те толкова се изплашили, че от страх прескочили през прозореца и избягали. Така те се намерили вън от болницата, съвършено здрави. Страхът събудил скритите сили на духа у тях и те победили болестта. Значи духът влияе върху тялото както в отрицателно, така и в положително направление.

За да може да се разбере как става лекуването, трябва да се знае, че в тялото на човека има една разумност, мъдрост, която е независима от нашето съзнание. Тя работи в тъканите и клетките на всички органи. При лекуването на болестите Природата взема едно голямо участие в тази мъдрост. Може ли човек с всичките си познания и сили да превърне мускулите си в кости? Не може. А нашите клетки знаят това изкуство. При счупването на някоя кост учените са правили следното изследване. Мускулите около счупената кост се превръщат на хрущял, обвиват счупеното място и се превръщат в здрава кост. Това става без наше знание. При лекуването на болестите трябва да имаме предвид тази разумност, която превъзхожда нашите знания. Ако един човек е изгубил много кръв, организъмът взема всички мерки, за да предотврати смъртта и вредните влияния. Ето какво казва науката за това. Първата мярка, която взема организъмът при такъв случай, е свиването на кръвоносните съдове, за да тласнат кръвта в централните артерии и вени. Второ, тялото събужда силна жажда у болния и той трябва да пие много вода, за да се увеличи количеството на кръвната плазма. В различните органи на тялото има пръснати кръвни телца. Те излизат от органите и навлизат в кръвта, за да увеличат броя си. Четвърто, костният мозък образува кръвни тел-

ца - това е неговата задача. При такъв случай той започва усилено да произвежда кръвни телца в голямо количество и ги изпраща в кръвта. Така загубената кръв постепенно се възстановява и всичко това става без участието на човешкото съзнание.

Как може да се обясни, че болестите имат духовни причини? Различаваме два вида причини: външни - материални и духовни, но за материалните се крият пак духовни причини и в края на краищата всички болести имат духовни причини. Кои са материалните причини? Те са много ясни. Ако живеем в тъмна, влажна стая, можем да заболеем от ревматизъм или туберкулоза. Ако не спазваме правилата за хранене, ще си разстроим стомаха. Ако пием нечиста вода, можем да станем причина да влязат някои микроби в тялото ни и да се разболеем от тифус, чума и пр. Но освен тези външни, има и духовни причини, които са от неправилни мисли, чувства и постъпки. Например представете си, че човек има една неправилна отрицателна мисъл или чувство. Тези мисли и чувства се намират в астралното и умственото тяло на човека, в неговата аура, там е тяхната централа, там те работят. Има един закон в окултизма, който гласи така: „Каквото е горе, слиза долу“. Под думата *горе* се разбира духовният свят или светът на мислите и чувствата, а под думата *долу* - физическият, материалният свят. Щом имаш една мисъл, която работи в твоето умствено тяло, тя постепенно слиза долу, ще се предаде на твоето астрално тяло и оттам - на физическото тяло. Понеже тази мисъл е лоша, електрическа, тя крие една разрушителна енергия, която, като слезе, ще нападне физическото тяло и ще разруши някои органи.

Ето какво казва Учителя по този въпрос: *Неправилното хранене причинява болестите, неправилното дишане*

- също. Хората заболяват от неправилното разбиране на любовта. Например имаш едно любовно разочарование, преживяваш една сърдечна криза. Ако не можеш да се справиш с тези състояния, ще заболееш от гръдна болест или туберкулоза. Ако можеш да трансформираш това състояние в мир, спокойствие, тогава няма да се появи никаква болест. Туберкулозата е болестно чувство. Има случаи, когато хората са умирали от такива негативни чувства. Разните престъпления разрушават тялото. Човек може да разруши своя мозък, бял гроб, стомах, гори и гарбите си. Човек може да разруши гарбите, които има. Безпокойствието води към болести и между другото – към парализация. Много хора може да са получили тази болест по външни причини, но повечето – от тревоги и страхове. Те атакуват мозъка и причиняват парализация. Доказано е, че при силни тревоги, гняв, ядосване и пр. се разрушават много кръвни телца, което води към изтощаване на организма и заболяване. Даже официалната наука е констатирала, че копривната треска се дължи на големи вътрешни смущения. Професор Карел в своята книга *Човекът – неизвестният* казва така: „Една жена се изплашила много при една силна бомбардировка и от това добила копривна треска. При една нова бомбардировка обривът, пъпките се увеличили“. Голямото безпокойствие, продължителната скръб, изпадане в песимизъм и обезмисляне на живота докарват на човека болестта рак. Душевните и морални смущения причиняват възпаления на задното черво, бъбреците и пикочния мехур. Това също казва и професор Карел, голям медик. Учителя казва: *Лъжата изменя състава на кръвта. Даже нещо повече – тази крива мисъл причинява в друго преждане криви черти на лицето.* Едно силно чувство на омраза, желанието за отмъщение са свързани с черния гроб

и го разрушават. Според окултизма разните лоши мисли и чувства нападат разните органи, според това с кои от тях са свързани. Например нисшите чувства ще разрушат черния гроб, а това ще привлече разстройство на другите органи в тялото, защото функцията на черния гроб е свързана с всички други органи на тялото. Гордостта и алчността ще причинят повреда пак на черния гроб.

Учителят казва дори следното: *При едно голямо скарване между двама души отрицателните мисли и чувства, които си разменят, са така силно разрушителни, че единият от тях ще умре – ще заболяе от разни болести и ще умре.* Когато не се отнасяме добре към ближния си и нямаме любов към него, когато нямаме добри отношения към другите хора, когато проявяваме безлюбие, тогава можем да заболяем от сърце. Тревогите и безпокойствието също атакуват сърцето. Който има сърцебиене, той или има неправилно отношение към другите хора, или е преживял голямо смущение в живота си. Други такива тревоги могат да засегнат зрението или слуха. Човек може да заболяе от някаква болест, без да вижда душевни причини, а да го отава на външни – например на холерната епидемия, която съществува. Макар видимата причина да е материална, то основната причина е духовна. Грях в миналото – това е кармично заболяване. Когато човек наруши един велик Божествен закон, то на популярен език се нарича грях.

Щом знаем това, нека да разгледаме и обратната страна – начина за лекуването или живата наука за болестите. Естествено е, че можем да лекуваме болестите едновременно по двата начина – по духовен начин и с външни средства. Ще кажа някои методи, които Учителя препоръчва. *Преди всичко, който заболяе от някаква болест, трябва да оправи живота си, да живее един високо морален*

живот и да реши да върши Волята Божия. Един човек заболял и отишъл при един мъгрец, окултист, да се лекува. Последният му казал: „Знаеш ли коя е причината на твоята болест? Ти онеправда една вдовица с малки деца. Тя беше богата, но ти ограби нейните милиони по нереген начин. Този ти грях е причината за твоята тежка болест. Няма да те излекувам, докато не поправиш грешката си. Веднага изпрати телеграма, че ще ѝ върнеш ограбените пари“. Той телеграфирал на жената: „Прости ми, връщам всичко“. Жената, като получила телеграмата, застанала на колене пред Бога и със сълзи на очите благодарила за подобрението на материалното си положение, като се помолила да прости на този, който я ограбил. Два дни по-късно мъгрецът повикал болния при себе си, който от своя страна веднага му се похвалил, като казал: „Вчера към 3 часа подир обяд почувствах голямо подобрение“. Ясновидецът му обяснил: „В онзи момент онази жена се молеше на Бога, прощаваше ти и ти изпрати една силна, хубава мисъл. Положението, в което се намираше, приличаше на затворена стая, аз имах ключа от вратата. Влезнах, за да те излекувам, но имах железни пръчки, които ми препястваха – това беше твоя грях. Жената, като ти прости, премахна железните прегради и аз те излекувах“. И действително, след като употребил своите методи, болният съвсем оздравял.

Учителя дава следното научно обяснение на оздравяването. *Болният, за да оздравее, трябва да повиши вибрациите си.* Какво значи повишение на вибрациите? От окултната наука знаем, че от мозъка на човека излизат вълни във всички посоки. Ако ти долавяш вълните, които аз изпращам, ти знаеш моята мисъл. Това явление се казва телепатия. Болните органи на тялото излъчват гълги вълни със слаба фреквенция, а здравият организъм изпраща

по-къси вълни с по-голяма фреквенция. Неговите еманации са по-силни. Значи болният трябва да има таква гушевно състояние на мисли и чувства, чрез които да повиши вибрациите на своя организъм, които имат по-голяма фреквенция и по-къси вълни. Защото ние знаем от физиката, че късите вълни са много по-силни. Те побеждават гългите, лошите – болестите – и ги изгонват от тялото. Затова човек трябва да има мисли и чувства с повишени вибрации. А кои са те? Преди всичко вярата и любовта. Затова те лекуват болестите.

Ето един цитат от Учителя: *За да оздравее, болният трябва да има вяра.* Когато ти не даваш място на любовта в себе си, ще се яви едно болезнено състояние. Понижават се вибрациите на тялото и то става податливо на болестите. Любовта предпазва човека от всички болести в света и ако има такива, моментално ги премахва. Достатъчно е болният да започне да обича хората – тези, с които се среща, и непременно ще оздравее. Ето тайната на оздравяването! Това е най-силното лекарство. Учителя казва: *Ако болният даде път да мине любовта през него, той ще оздравее веднага.* Дори казва, че за болните от чума и холера има средство да оздравеят 101%, без каквато и да е смъртност. Ето средството: *Болният да не приема никакво лекарство, да пие само гореща вода и да има връзка с Бога.* Ако има сто души болни от холера, ще оздравеят и стоте, без никакво изключение. Когато човек има връзка с Бога, в него ще се появи една силна, динамична, Божествена мисъл и тя ще действа на болния като една електрическа светкавица, ще разруши микробите и болният ще оздравее. Тя ще парализира дейността на болестните микроби. Едно-временно ще пие и гореща вода – да приложи двата метода на лекуването: материалния и духовния. И Христос, кога-

то излекува слепия, приложи двата метода. Той взе малко кал, която смеси със Своята пълнка и намаза очите на болния, като едновременно с това външно действие вложи Своята жизнена сила, Своя магнетизъм, което е духовно средство. Към духовните средства спадаат и постът, молитвата, любовта.

Според окултизма в човека има електромагнитни течения, които поддържат функциите и растежа на организма. Мислите и чувствата влияят върху тези течения. С тях можем да регулираме и изправим тяхното действие, както и влияние им върху организма.

Има една друга причина, поради която възвишените мисли, вярата и любовта лекуват. Учителя даде следния пример. *Какво нещо е вярата в Бога? При вярата човек дохожда в едно състояние, при което целият негов организъм става антена, която е възприемчива за Божествените енергии от цялата Природа, от цялата Вселена.* Веднъж, когато Христос говорил на народа и всички се блъскали около Него, да бъдат по-близо и да чуват по-добре думите Му, Той попитал: „Кой се допря до мене?“ – „Учителю, казали учениците Му, цяла тълпа от всички страни Те притиска, целият народ, а не само един.“ – „Не, един само се допря до мене и кой беше този човек?“ Една жена, която страдала 12 години от кръвотечение, имала много силна вяра и с допирането си до Него оздравяла. Тя била доблестна и скромно се обадила от тълпата: „Аз, Учителю“. Силната ѝ вяра усилила нейната възприемчивост за енергиите, които идели от Христа, тя ги възприела и оздравяла. Другите не възприели жизнените сили, а само тя. Същото става и при любовта. Човек се свързва с всичките енергии в цялата Вселена и този живот, който влиза в тялото, лекува човека. Тази е основната мисъл, която трябва да поддържа болният за любовта

- да започне да обича всички хора, животни, растения и пр. Той трябва да стане любвеобилен, чист проводник на мировата любов и тогава ще оздравее 101%. Да боледува и от най-страшната болест, на смъртно легло да е, пак ще оздравее. Това е тайната на здравето и живота.

(Брат Боев става прав и търси нещо в своя балтон.)

Аз съм пред вас. Вие виждате моята греха, на която има малко кал. Питам: тази кал аз ли съм? Калта в човека човекът ли е? Тя външно или вътрешно нещо е? Същото като калта са грехът, егоизмът и пороците, които човек носи в себе си, но които са нещо външно, като неговата греха. Във всеки човек има гуша, която се грее от свещения огън на любовта, но която още не е проявена. Доброто и любовта са вложени във всеки човек, защото Бог живее във всеки човек, но още не е проявен. Следователно и който живее в безлюбие, и той може да прояви любовта, защото в него живее висша Божествена гуша. Има хиляди начини за проявлението на любовта, за която говорих в сказката на същата тема.

Като първи лечебни методи Учителя препоръчва: вярата, молитвата, любовта и вътрешната връзка с Бога. Болният трябва да се разкае, поправи, да реши вътре в себе си да върви по правия, светлия път, да започне един нов живот. Всичко това да обещае пред Бога. Тогава какво ще стане? Болестта нали е страдание. Тя иде като резултат от неправилни мисли, чувства и постъпки; иде като последствие, не за наказание, а за поучение, за да може човек чрез това страдание да измени и погубри характера си. Болестта е едно от духовните възпитателни средства на духовните ръководители. Ако болният напълно е решил да върви по един нов път на добро, чистота и любов, тогава тези ръководители, горе, в невидимия свят, които са до-

пуснали това страдание, вземат от него болестта и той оздравява. Този човек вече няма нужда от възпитатели. Ангелът на страданието казва: „Аз дойдох при този човек малко да го възпитам и понеже той стана госта събуден, добър и възпитан човек, аз си вземам чуковете и торбата и отивам при други нуждаюци се от възпитание хора“. Когато стане коренен духовен преврат в човека, тогава всяка болест и страдание си отиват от него.

Освен тези вътрешни методи за лекуване, Учителя препоръчва и много външни начини. Един от тях е няколко дни да се пази пост – нищо да не се яде. При други болести да се пие гореща вода, яде се специална храна, лекуване чрез дихателни упражнения, слънчеви бани и пр. Четирите основни външни начини са тези: чрез храната, водата, въздуха и светлината.

Като важен лечебен метод Учителя счита музиката. Тя има магични сили да лекува. За да оздравее, болният трябва да пее през целия ден. Той може да пее всички песни на Учителя. Те действат благотворно върху здравето, особено песните *Сила, здраве е богатство, Аз ще се подмладя, Мога да постигна що желая, Всичко в живота е постижимо*, които имат по-специална връзка със здравето.

Как се лекува чрез храна, вода, въздух и светлина, това е дълбока наука. Аз само принципно ще кажа какво човек трябва да спазва. Вие знаете, че днес химията и медицината дават химическия състав на храните. Изчислено е колко грама белтъчни вещества, тлъстини, хиграти (захари и скорбяла), минерални соли, витамини и пр. дневно са необходими за човека. Но освен материалните вещества, в храната има и жизнена сила, или прана, която е духовен елемент. Какво значи прана в храната? Например изпращаш ме да прекопая лозето ти, но аз не съм ял от три дни,

затова не мога да вдигам мотиката. Ти ми слагаш обяд, ям и не се минават и десетина минути, ето че ставам богър, здрав, чувствам голяма енергия в себе си. Какво е станало? Тази храна е влязла в моя стомах, където ще престои 1-2 часа, ще мине в червата, оттам в кръвта, която ще я разнасе до тъканите, за да ги нахрани. Затова са необходими 2-3 часа, зависи от смилаността на храните. Но след 10 минути аз искам да копя лозето, а храната е още в стомаха. Значи не е грубата материя, която дава сила. В устата на човека, по венците, небцето, езика, Природата е направила една нервна мрежа, чрез която праната се просмуква и този животен магнетизъм стига много бързо по цялото тяло и дава сила и живот на всички органи и те стават готови за работа. Ние трябва да знаем начина, по който може да се приеме тази жизнена сила на храната.

В един плод, например орех или портокал, освен белтъците, въглехидратите, минералните соли, витамините, жизнените сили (праната) има още духовни или психични сили. Великите разумни същества, които наричаме ангели, стоящи на стадий на развитие много по-висок от човешкия, държат стопанството на цялата Природа. Тези плодове са създадени от тях и понеже са вложили тяхна идея, ние, като ги ядем съзнателно, се свързваме с тях и приемаме тяхната мисъл. Трябва да знаем как да се храним. Същото е и когато приемаме водата, въздуха и светлината – ние възприемаме едновременно три неща: една груба материална есенция, жизнена сила, или прана, и най-после, ние се свързваме с мислите и идеите на ангелите. Това е една цяла наука за храненето. Изследването на химическия състав на храните, това е изучаване на Природата по форма; изучаването на жизнените сили – по съдържание, а когато изучаваме скритите разумни сили, които

са в основата на всички прояви на Природата, това се казва изучаване на Природата по смисъл. Когато така изучим Природата, тогава получаваме тази наука, която Учителя нарича жива наука. Тя ще даде нов тласък, голям подем във всички други науки – химия, физика, психология, естествена история и пр. Само тогава ще можем да се ориентираме правилно в живота си и ще положим на нови основи лекуването на болестите.

Брат Боев даде като задача за м. март т.г. изпяването на песента „Вдъхновение“, всеки ден по един път, като се изпитва благоговение и възторг пред великата разумност, любов, хармония, красота, която ръководи цялата Вселена, и действително да се преживее едно състояние на вдъхновение, хармонизирайки се с този велик, възвишен космически живот!

01.03.1947 г., Изгрев

ПЕТ ПЪРВОНАЧАЛНИ КАЧЕСТВА НА УЧЕНИКА

Ще изложа какво говори Учителя върху петте първоначални качества на ученика. Разбира се ученикът трябва да се развива всестранны, но специално внимание трябва да обърне на тези пет качества. Те са условие за добиване на другите качества. Някой не иска да работи върху себе си, върху своето повдигане и при първите пречки в живота може да каже: „То се видя, че сега няма условия, но в другото прераждане“. Който казва така, стои на много несигурна почва. Първо, откъде знае той, че в следващото прераждане ще има по-добри условия? От друга страна, понеже в него има навик за отлагане, то и в другото прераждане пак ще има някои мъчности и той пак ще каже така. Ако иска идеални условия, за да започне своето ученичество тук, на Земята, при тия условия, в тази епоха, не може да бъде. Ученикът винаги ще има известни мъчности и препятствия, и при тях трябва да започне да работи. „Но, казва той, време има много, цялата вечност е на наше разположение.“ Да, в това разсъждение е прав. Действително време има много, но той не знае, че това време е разпределено. Например ученикът от първо отделение на следващата година трябва да бъде във второ и т.н. Всяка година има нов материал, съвсем друга работа. Същото се отнася и за духовния ученик. За всяко време, за всяка епоха има предвидено известна работа. Щом отлагаш, после условията ще станат по-трудни.

Един ученик, когато влезе в една Божествена школа и започне да работи върху себе си, може да помисли, че ра-

ботите му ще се оправят, той ще е в хармония с цялата Природа, с Бога, и всички мъчнотици ще се премахнат и ще дойдат най-благоприятните условия. Напротив, когато човек стане ученик, мъчнотиците се увеличават. Тук има един важен закон: човек в Школата отначало е като оглашен и всичко му върви гладко, но след няколко години на много лесен живот, изведнъж му дойдат бури, изпитания и мъчнотици. Това показва, че от този момент той е приет за ученик. Причината е тази: духовният ученик ускорява своето развитие и това, което обикновеният човек учи бавно, в продължение на стотина прераждания, той може да го вземе за няколко такива. Той приближава по-бързо до онзи момент, когато ще влезе в съвсем друг живот, нови условия, нова светлина. Но за да може да придобие тази светлина, този простор на душата, трябва да стане едно нещо, което на окултен език се казва *ускорено ликвидирание на кармата*. Тази карма трябва да се ликвидира, за да можеш по-скоро да станеш една свободна душа. Затова идва тази буря в живота на човека и той трябва да се радва. Когато човек се откаже от ученичеството, тогава и мъчнотиците изчезват, но заедно с това и благоприятните условия за неговото развитие ще изчезнат. Невидимият свят се оттегля от него. Когато един човек стане ученик на Божествената школа, тогава той има подкрепата на духовния свят и възвишените същества му оказват известно внимание и му дават своята благодат.

Как ученикът може да се справи с изпитанията си? Тайната е човек да има връзка с Бога. Тогава той лесно ще може да преодолява мъчнотиците. Това беше като въвеждане. Учителя казва така: *Първото качество, с което ученикът трябва да започне и което е предвидено в Школата на Всемирното Братство, е смиреннието*. Защо? Христос казва ли: „Аз имам голямо знание, Аз имам голяма сила“? Не,

Той казва: „Аз съм кротък и смирен по сърце“. Той набляга на смирението. Тези гуми на Христа показват, че смирението е много важно качество за ученика. Никога човек не може да бъде посетен от любовта, ако няма смирението. Тази мирова, космична любов никога няма да гоиде в човека, ако не е смирен. При смирението човек е възприемчив към това, което иде от Божествения свят. Когато няма това качество, той не може да приеме това, което иде от Бога. Следователно смирението е условие за възприемчивост към Божественото. Ако учениците в една школа нямат смирение, няма да има и онова взаимно почитание и уважение. Смирението води към красиви отношения между учениците на Школата. Ти няма да подценяваш своя другар и няма да се смяташ за по-горен от него. *Знание без любов възгордява*, казва Учителят. А щом се възгордееш, ще паднеш. Знание с любов назидава! В Библията има пример с апостол Павел. Преди да е познавал Христос, той бил горделив, заради знанието, което е имал. След като преживял големи страдания, той станал смирен и имал опитността да посети обществото на Белите братя, където е видял неща, които не може да опише. Тази опитност му се дава, след като е придобил смирението. Изобщо, един ученик не може да има никакви постижения, докато не придобие това качество – смирението. Останалите четири качества показват дали ученикът има смирение, или не.

Второто качество е **честността**. Тук тя се разбира в малко по-груг смисъл. Учителя казва така: *Честността е на границата между животинското и човешкото царство. С честността човек излиза от животинското царство и навлиза в човешкото*. Под *честност* разбираме: това, което казваш, да го направиш, да останеш верен на дадената дума.

Третото качество е **добротата**. За добротата Учителя казва: *Добротата е външен израз на Любовта*. Не се

разбира само да правиш добро, но да имаш едно вътрешно разположение към всички същества. Да желаеш техния напредък, успех и където можеш, да помагаш. Аз съм срещал някои хора, които казват така: „Не мога да търпя този човек, нямам доверие в него“. Такъв човек не е съзнателен ученик. Човек трябва да съзнава, че във всеки човек живее Бог.

Четвъртото качество е **интелигентността**. Думата *интелигентност* произтича от думата *интелект*, което на български значи ум. Учителя казва: *Човек да не бъде много интелигентен, но крайно интелигентен*. Под това се разбира човек да схваща веднага всички потънкости на нещата, бързо да разбира задачите и да ги разрешава. Това значи интелигентност! Това не значи човек да има много знание, баласт в главата си, но бърза схватливост и бързо намиране на начин за разрешението на задачите си. Така да схваща нещата, че да не се оставя да бъде излъган, нито един човек да не го излъже. Това е една окултна страна на въпроса. В света има напреднали същества, които са по-горе от човека – светли духове, които постоянно помагат на хората и на други по-долни същества. Но освен тях, в тъмните области на невидимия свят има едни ненапреднали същества, които искат да спънат човека и с това намират смисъл на своя живот. Те могат да го увлекат в разни неща, да го съблазнят и да го изкушават. В началото пътят е привлекателен, но води към катастрофа. Ако човек се поддаде на тия примамки, тогава той е излъган. Интелигентен човек е този, който не се поддава на тези примамки. Той схваща веднага, че това не е Божествено и не се съблазнява.

Пето качество е **благородството** и **великогушието**. Те са близки и ги броим като едно качество. Те значат: човек да не бъде дребнав, но да гледа по-широко на нещата. Например някои хора казват: „Онзи човек ми каза такава

една тежка, горчива дума, че оттогава 20 години минаха и аз още не мога да я забравя!“. Който казва така, няма великодушие. С това той спъва онзи, който му е казал горчивата дума, спъва и себе си. Ако ти помниш горчивите думи, ти внасяш отрова в себе си. Великодушие, благородство значи да простиш на такъв човек и твоите отношения към него да не се изменят. Даже при даден случай му направи услуга. Христос казва така: „Тясна е пътеката, която води към Царството Божие“. Един наш брат в гр. Неврокоп има къща с голям двор и градина. Веднъж неговият съсед взема, че премества оградата два-три метра навътре към двора му и по цялата дължина, което прави десетки квадратни метра отнета земя. Какво е направил нашият брат? Той може да го даде под съг, защото има скица на мястото, с крепостен акт в общината, но помислил по този въпрос и най-сетне решил следното нещо: „Няма да го съдя, ще оставя така оградата“. Това е за един по-съзнателен ученик. Той със съдилища не се занимава. Такива примери има много.

Един ученик, който е усвоил тези пет качества, може да гради по-нататък. Това е една основа. По какво се познава, че един човек е придобил вече съзнанието на ученика? Той има вътрешен мир, едно добро разположение на душата си, хармония и радост, която не зависи от външните условия, но от връзката му с Бога. Има радости, които зависят от външните условия. Например построиш си къща, имаш хубава градина – радваш се. Но има радости, които не зависят от външните условия и те са истинските радости. Който има такъв вътрешен мир, хармония, добро разположение в себе си, той действа магически на околните. Където и да отиде, без да говори, той внася в душите на околните хора своето вътрешно състояние, своя мир. Ще ви предам един пример, който ми казаха преди няколко дена. Една майка има няколко деца, с които мъчно се

справя, понеже не живеят в съгласие, а постоянно се карат. Един ден при тях отива госта напреднал брат, който има такова вътрешно състояние и е във връзка с Великото, Божественото, което работи в цялата Природа. Той е спокоен, радостен, има вътрешен мир и с това съзнание влиза в къщата. Веднага децата се смиряват, караниците престават и доволни и тихи се обхождат помежду си. В майката също настава един вътрешен мир, без дори нашият брат да им е говорил за това. Човек, който има изработени в себе си тези пет качества, постепенно придобива това вътрешно разположение, тази вътрешна радост, която не зависи от външните условия, в които е поставен. Такъв човек ще има благоволенieto на Бога, на ангелите, на Белите братя и на всички добри хора в света. Той ще влезе във връзка с тях.

Ние не сме Бели братя, ние сме ученици на Белите братя. Някой иска да отиде в Индия и там да получи посвещение от агентите. Такъв човек разбира посвещението механично. Посвещението не зависи от мястото, където се намиращ. То зависи от степенята на твоето съзнание. Белите братя ти може да срещнеш и тук, в България. За тези напреднали същества не важи разстоянието – те са господари на материята. Те могат да стават видими и невидими и да се явяват, където поискат. Когато ученикът напредне в своя духовен живот, непременно ще влезе във връзка с Белите братя, с ангелите.

Ще ви разкажа за такава среща на българин с един от Белите братя. Веднъж ни я разказа Учителя и тя е станала с неговия баща. Аз зная още много такива примери, но ще кажа само един. Бащата на Учителя е родом в с. Устово, в Родопите. Учителя казва за Родопите, че там в най-чист вид са запазени славянските нрави на българите, там е истинският славянски тип. Като младеж Костагин, така се

казвал бащата на Учителя, отива във Варна. Още от малък той имал гуховни, мистични наклонности. Събрали се трима младежи и решили да отидат в *Света гора*, където да станат калугери. Това било по турско време, преди стотина години, през 1854 г. По пътя излязла силна буря и те чрез плаване едва излезли на брега, близо до Солун. Един ден посетили изоставена черква – *Свети Димитрий*. Като се молили, явил им се старец и казал на бащата на Учителя: „Ела утре пак тук, но сам, в същия час“. На другия ден той отишъл и същият старец се явил, като от главата му излизала грамадна светлина. Той му казал, че не трябва да става калугер в *Света гора*, а да се върне във Варна. Казал му, че славянството започва своя възход. За Бога славянството става като избран народ и то има да играе важна роля в бъдещето на човечеството. Казал му още, че ще му се роди син, който ще бъде Божи пратеник. Дава му и един свитък в ръката. Костагин мислил, че това е един обикновен човек, но старецът станал невидим и той разбрал, че това е същество от Невидимия свят. Свитъкът, който оставил в ръката му, се казва *Антиминс* – рисунки, изобразяващи сцени от живота на Христа. Оригиналът и досега се пази във Варненската черква. Бащата на Учителя бил свещеник. По този въпрос Учителя казва: *Това е била една реална среща с Белите братя.*

Значи в бъдеще ученикът ще влиза в съзнателно общение с ангелите. Велики неща очакват човека, когато напредне като ученик. Когато човек възлюби Бога и има връзка с Него, тогава ще може да побеждава всички мъчности в живота си. Тогава Бог ще го покани на работа и той ще стане Негов съработник. Следователно, в края на краищата, задачата на ученика е да стане съработник на Бога. Какво значи това? От Бога ние получаваме всички блага; всичко в света иде от Бога – светлина, въздух, храна, кра-

сиви мисли и всички условия, в които сме поставени. Когато човек стане съработник на Бога, той има желание да даде нещо от себе си. Той се жертва за другите и тогава всяка една работа, която започне, се благославя. Ученикът трябва всякога да бъде в едно мистично, Божествено състояние и това става негова цел. Когато се намира в едно таква състояние, ученикът е ученик. Учителя веднъж каза: *Човек трябва да се моли поне 24 пъти в денонощие*. Как ще се молим? Ако ти цял ден се молиш, когато заспиш, пак ще бъдеш в едно молитвено, будно състояние. Ти в душата си пак ще продължаваш да се молиш. Това показва, че имаш будно съзнание. Човек трябва да се моли и когато е буден, и когато спи.

Сега ще ви дам една задача за две седмици. Една клетка, едно листче от гървото трябва да съзнава, че е част от цялото гърво. Усилията на цялото гърво произвеждат благата, които то дава. Също така и ние сме части, органи на общочовешкия живот, на общочовешкия организъм. Ние не можем откъснато, самостоятелно да живеем. Затова именно трябва да работим за цялото човечество чрез гела, гуми и мисли. Упражнението е следното. Всеки ден, през един час, когато намираме за важно, според условията, в които сме поставени, да пращаме една силна, молитвена мисъл за пробуждане на човечеството. Да пожелаем да тръгне по Божествения път на любовта и братството! Да пратим един зов за пробуждане на всички спящи души. Да не живеем един егоистичен живот! Да ни стане жално, че много хора живеят в тъмнина, заблуждение, погрешки, на които трябва да се помогне. Всеки ден да се изпращат такива мисли за пробуждането на човечеството!

12.06.1948 г.

СИМВОЛИ В ПРИРОДАТА

Учителя каза едно основно правило за нашите отношения към Природата: *Ние трябва да следваме или подражаваме методите на Природата. С каквито методи си служи тя, ние да ги изучаваме и прилагаме.* Трябва да знаем следното: много работи, които стават вън, в Природата около нас, могат да се приведат и се отнесат към човешкия живот. Значи ние трябва да преведем явленията в Природата, за да ги приложим в човешкия живот. Този превод се основава на следния закон: има съответствие или аналогия между различните области на Природата; това, което става в Природата, то отговаря или съответства, или е аналогично на някои процеси в човешкия живот. Като прилагаме този закон за аналогията, ние можем да считаме природните явления като символи, с които поясняваме известни закони в човешкия живот. Да кажем, че наблюдаваме Природата и виждаме през есента как листата от гърветата оканват на земята: те изгниват, стават на тор и се превръщат в хранителни материали, които корените изсмукват, пращат ги към клоните и дават нови листа. Това явление можем да сравним с раждането и прераждането в човешкия живот. За този закон можем да си послужим и с едно друго явление в Природата: имаме извор, от който се образува река, която се влива в морето; морската вода се изпарява и отива нагоре като водни пари в атмосферата, където образува облаци, от които пада дъжд, който попива в земята и образува нови пари. Нещата се повтарят. Това пак символизира прераждането. Кой-

то не може да разбере закона на прераждането, дай му този пример. Реките, които текат по земната повърхност, тичат, стремят се, гонят нещо. Какво? Морето, океана, Великото. Следователно, ние, като гледаме един поток в планината, който тече към морето, ще кажем така: както този поток има стремеж към океана, такъв стремеж има човешката гуша към Бога.

Според науката, гуамантите, брилянтите, които така красиво пречупват слънчевата светлина, се образуват в земните дълбочини от въглерода, от въглена, при силно налягане и висока температура – няколко хиляди градуса. Химикът Анри Моасан е направил в своята лаборатория изкуствено малки гуаманти. В човешкия живот страданията, скърбите отговарят на високата температура и налягане. Диамантите отговарят на добродетелите. Значи, както гуамантите се образуват при налягането, така при страданията вътре в човешката гуша се образува друг скъпоценен камък – добродетелта.

Ето и друг пример. Колко са красиви бисерите! Нали има бисерни огърлици. Тези бисери са образуват в бисерната мида в Индийския океан и топлите морета. Как се образуват? Когато мидата си разтваря и отгалечава черупките си, може случайно да попадне в нейната мантия едно пясъчно зрънце, което гразни, боде, наранява нежната ѝ ципа вътре. Тя чувства големи болки, страда, при което отделя сок, който покрива тази пясъчинка, втвърдява се и образува бисера. Следователно при страданието на Природата се ражда бисера. Такова красиво нещо – бисерът – се дължи на страданията на мидата. Аналогията е, че бисерите отговарят на известни добродетели в човешката гуша. Понеже е така, когато гойдат страданията, човек да каже: „Господи, благодаря Ти за това страдание, през ко-

ето сега минавам, защото зная, че с това страдание Ти ще ме пробудиш и ще образуваш скъпоценен камък, с който ще украсиш моята душа“. Да се каже това по време на самото страдание е трудно, но ако го кажеш тогава, ти си герой и ако можеш да го направиш, страданията постепенно ще си отидат. Закон е: когато човек благодари за известни страдания, нещастия, те си отиват.

Природата е пълна с хиляди примери. Аз ще ви приведа много малко от тях с цел всеки да се научи сам да превежда природните явления, за да може по този начин да си обяснява Божествените истини. Да кажем, че през месеците юли, август или септември, минавате покрай едно ябълково или крушово дърво и виждате, че то е отрупано с плодове. Тези плодове преди са били зелени, а като узреят, стават червени, жълти, лъскави. Защо? За да привлекат вниманието на хората и птиците и те да ги берат. С други думи, дърветата правят своите узрели плодове красиви, привлекателни, за да ги раздават. Човек може да взема пример от плодните дървета и да си каже: „И аз искам да правя като ябълката и крушата. Тези блага, това знание, с което аз разполагам, ще ги раздавам на всички“. Дърветата за нас са едно предметно учение. Те ни учат да се раздаваме на другите, както те се раздават. Бог е поставил около нас много явления от най-различен характер, за да се учим от тях как да живеем, какво да правим.

Сутрин на изток става зазоряване. След като зората се сипне, Слънцето изгрява и огнената топка тръгва нагоре. Мнозина мислят, че Слънцето е огнена топка, нещо материално. Не е вярно. Това Слънце е обитавано от разумни същества от висша категория на ангелската йерархия. Човек може да влезе във връзка с тях. Учителя даде едно упътване как да си представим, че Слънцето е живо. (*Брат*

Боев показва в ръцете си едно кълбо.) Да си представим, че това е Слънцето. Едно светло същество на хоризонта, на изток, показва това кълбо и изпраща своята топлина и светлина. То го държи в ръцете си – светло, грамадно – и изпраща блага на всички същества. То гори от любов към всички. Този сюжет е даден от Учителя. Слънцето изпраща своите блага на всички същества – и на лошите, и на добрите. На всички дава живот, радост, към всички проявява своята любов. Трябва да правим това, което Слънцето прави – любов и към лошите и грешни хора, и към животните в горите, и към враговете – любов към всички. Такъв пример можем да вземем от Слънцето.

Друга аналогия, пак във връзка със Слънцето. То изпраща топлина и светлина чрез ангелите, но за тях нали стои Бог? Значи Бог ни изпраща тези блага. Един човек, Иван Николов, искал да направи една добрина в един град. Купил каруца и на нея написал: „Хляб за бедните от Иван Николов“. Отивал в крайните квартали и раздавал на бедните. Но Бог, като изпраща тази светлина за нас, Той е скрит. Никъде не казва, че ни дава блага. Той мълчи, скрит е, но проявява любов към нас и ни обсипва с блага. Значи любовта, служението, жертвата трябва да бъдат в мълчание, тишина и тайна. Недей гърми, никаква слава недей търси. Всичко да бъде в тайна. Когато обичаш, когато се жертваш, когато работиш за другите хора, всичко да бъде в тайна, за да може по този начин да се прослави Бог.

Друг пример: нали всяка сутрин играем Паневритмия? Аз съм много очарован, когато отивам на горния край на полянката, откъдето се виждат росните капки на тревата, блестящи като брилянти. Красива картина! Картина, която може да събуди нашия възторг. Но към 9 часа росните капки по тревата ги няма. Как да преведем това

за човешкия живот и да извадим поука? Всичко, което е преходно, временно, нетрайно в човешкия живот, това са росните капки на тревата. Ако се стремим към светски, преходни, суетни неща, непременно в края на краищата всичко ще се стопи в твоите ръце и ще се разочароваш. Затова човек да не се стреми към временното, светското, а към вечното, Божественото. Всичко преходно, временни радости, почести, богатства, власт, всичко се стопява.

Нека да вземем груг пример – от медуцината. Когато човек се пореже, върху раната се образува кора, която изсъхва и пада, когато новата кожа отдолу напълно се обнови. Кората се е образувала, за да пази раната от инфекция. Как да преведем това за човешкия живот? В тази рана ценното е младата тъкан, новият епидермис. Когато в теб има едно начало на един красив Божествен живот, имаш красиви вътрешни преживявания, начало на едни мистични опитности, имаш свещени чувства и проблясъци, това е новата тъкан, която отгоре трябва да има кора, т.е. ти трябва да ги криеш, да не казваш на другите хора своите свещени опитности. Чак когато напълно се закрепнеш в мистичния живот, тогава можеш да споделиш, иначе можеш да загубиш тези опитности.

Не знам гали сте наблюдавали някое цвете, поникнало в пещера или зимник. То ще расте към изхода на пещерата, към светлината, ще се стреми към Слънцето, защото то дава живот. Този превод е много лесен. Така и човешката душа се стреми към Бога, както растението към светлината. Желаете ли, като свършим тази сказка, да отидем пред приемната стая на Учителя, където ще видите в един ъгъл една много малка пукнатина, от която се показва теменужка, цъфнала при най-лошите условия? аз мислих за нея – как е успяла при този натиск на камъни-

те да даде тези красиви цветове? Ето какъв е този символ. Когато ти си поставен пред много трудни условия, преодолей ги и постигни своята цел не падай духом, не се обезсърчавай. Най-трудните ти условия не са по-трудни от условията на тази теменужка.

Когато разровите земята и намерите камък, ще видите, че той е разяген, особено ако е варовит. Това е от корените на растенията. Те могат да извличат само тази храна, която е разтворена във вода. Когато среща един камък и коренът има нужда от варовитите вещества, той започва да изпуска киселина, която разтваря калциевия карбонат и го всмуква за градеж на растението. Така и човек трябва да намери начин за преодоляване на пречките в живота си, както коренът постига целта си.

Понякога отиваме в планината и потъваме в мъгла, на 3-4 крачки нищо не се вижда, всичко е изчезнало. Дори сме прекарвали по 7-8 дни в такова време. На какво ни учи тази мъгла? Веднъж Учителя каза: *При мъглите човек се уединява, остава сам.* Всичко е скрито за него, нищо не се вижда. Природата иска да прекарате малко време в уединение, да се вгълбите вътре в себе си, да се почувствате сам със себе си и с Бога. Не цял живот да бъдеш в самота, но от време на време да прекарваш в свещения час на уединение. Да се доближиш вътре до себе си. При тези моменти на самота Бог отвътре ще те учи. Тогава ти ще разговаряш с Него, а всичко друго ще забравиш. След това пак отиди в света.

Например в София пристига някой пълномощен министър на друга гържава. С голямо внимание и почести го посрещат. Тези почести заради самия човек ли са, или са в чест на гържавата, на която е представител? Всеки човек е посланик на Бога. Следователно към човека ние ще имаме уважение, почитание, голямо внимание и благоговение,

понеже той е посланик на една велика държава, на Бога. По този начин ние ще имаме новото отношение между хората.

Представете си, че бушува голяма буря: светкавици прорязват небето, гръмотевици се чуват, из тъмни облаци рухва пороен гъжд, придружен с ветрове и голям шум. Всичко това колко време трае? Един-два часа. След това небето се раздира, всичко утихва; от синьото небе нещо се усмихва – Слънцето. Цветята се чувстват свежи, птичките радостно пеят. Бурята не трае много. Защо скръбта на хората е непоносима? Защото си казват, че тя ще бъде вечна, че няма спасение. Но Бог е милостив. След бурята пак ще изгрее Слънцето и всичко ще бъде по-свежо, по-радостно. Даже въздухът ще бъде озониран. Преводът на това явление е следният. Когато дойдат скръбта и страданието, да се знае, че те траят само няколко мига. След това ще дойде нещо добро, ще дойде радост. Условията ще се променят. Даже Учителя казва: *Колко дни Христос стоя на кръста? Само три дни – и после възкръсна.* Също така всяко страдание трае само три дни. Страданията не са вечни, Бог е милостив. Бог никога не дава страдания по-горе от силата на човека и то не трае дълго. После иде едно добро като плод на това страдание. Това е много важен окултен закон.

Забелязали ли сте как са наредени клончетата на растенията? Те са наредени спирално, за да не се засенчват едно друго. Това е нужно, за да се извърши хлорофилната асимилация. Вижгаме каква разумност проявява Природата в много малките работи. От това вадим поука: във всичките наши постъпки да проявяваме голяма разумност. Да не правим нищо без обмисляне какви ще бъдат последствията. Учителя каза веднъж какво наричаме раз-

умност. Мъдростта съдържа познанието на великите природни закони и методите за тяхното приложение в живота. Освен мъдростта нали имаме и любов? Когато в една твоя постъпка вложиш едновременно мъдрост и любов, тогава тя е разумна. Разумността е съчетание на мъдростта и любовта едновременно.

Когато православните посрещат Великден, събота срещу неделя, какво правят в 12 часа вечерта? Всеки един има по една свещ и в 12 часа свещеникът запалва свещта на близкия до него богомолец, той на своя съсед и т.н. След половин час всички хора държат запалени свещи. Така, когато ти имаш една нова Божествена идея, която те е озарила, живееш съзнателен живот, имаш връзка с Бога и желаеш да работиш за Него, ти имаш запалена свещ. Онзи човек, който има запалена свещ в църквата, трябва ли сам да се радва на своята свещ? Той трябва да запали свещта и на другите хора. Също така и човек, който работи за една нова идея, нова култура, той работи и за другите хора, да им бъде полезен, да ги упътва към Бога. Много хора днес се нуждаят от светлина, от правилно отиване към Бога. По крайните квартали има много хора, които не знаят тези хубави неща, които ние тук знаем. Ние имаме един дълг към народа, към човечеството: тези облаги, тези скъпи богатства трябва да ги занесем и на другите хора.

Още един пример ще кажа и ще спра. Виждали ли сте и отглеждали ли сте черничевы буби? Нали гъсеницата се завива в пашкул? Ако тези пашкули не ги заливат с гореща вода, от тях излизат пеперуги и хвъркват в пространството. Има някои хора, които не могат да разберат, когато им говорим, че при смъртта душата – аурата на човека, заедно със съзнанието – напуска тялото. Тогава ги питайте дали разбират как какавицата пробива пашкула

и излиза пеперуга. Душата е пеперугата, а тялото е пашкулът. Така и душата при смъртния час напуска тялото и отлитва в други простори. Който иска да разбере процеса на смъртта, нека направи аналогията с излизането на пеперугата от пашкула. В една по-нисша област живеят пеперугата в пашкула и душата в тялото, а когато излязат на свобода, живеят в много по-висша област.

15.05.1948 г., Изгрев

ЗАКОНЪТ НА СПРАВЕДЛИВОСТТА

Тази тема е важна, понеже има връзка с уреждането на живота, с неговата външна форма. Преди всичко трябва да видим какво светът разбира под думата *справедливост* и какво разбираме ние. Има голяма разлика. Справедливостта на български език може да се преведе с думите *Божествено право*. А това право, което сега учим в университета, се казва човешко право. Професорите, учените пишат много книги върху правото – римско, гражданско, но това е човешко право. След време, когато дойде новата култура на братството и любовта, от това право, което днес се учи, няма да остане и помен. Това са временни теории, които ще се забравят. Те ще се учат само в историята във връзка с културата на безлюбиеето. Днешното право не може да съществува при една култура на братството и любовта, каквато ще бъде бъдещата култура. Например някой си Иван дава на Стоян 10 000 лева, договарят, подписват полица, че след 6 месеца ще бъде платена с лихвата. Идва срокът, но Стоян няма възможност да плати и не плаща. Иван го дава под съд, Стоян отива в затвора и му продават покъщнината. Така постъпва човешкото право. Божественото право гласи съвсем друго: „Когато дадеш някому нещо, няма да го търсиш. Няма да считаш никого за свой длъжник. Недей смята, че онзи е длъжен да ти даде нещо. Остави го свободен“. Според Божественото право, дадеш ли нещо, ще го забравиш. При човешкото право един човек, щом не изпълни едно свое задължение, трябва да бъде наказан, глобен и пр. Божественото право награвства

тези неща. Според човешкото право ти имаш право на собственост към някой предмет, къща, нива и ако някой ти ги отнеме, имаш право да го накажеш. По Божественото право ти нищо не считаеш за свое, частна собственост няма; от всичко се ползваш, но нищо не е твое. Дори няма да смяташ, че е на обществото, а е на Бога, на Разумната природа. Божественото право може да приложи само човекът на новата култура, на новото съзнание.

Някой човек те обиди пред хората, ти имаш право да го гадеш пог съг и ще го осъдиш, а по Божественото право няма да се чувстваш обиден и никой не може да те обиди. Следователно, който се счита обиден, той не разбира Божествения закон. Тук има още по-дълбоки работи, но те са за много напреднали души. По Божественото право ти няма да се защитава, ще оставиш на Разумната природа, на истината да те защитава. Човек трябва да е много голям мистик, за да разбира тези неща.

Кои са законите на Божественото право или на справедливостта, разглеждани от гледището на новата култура? Препоръчвам ви беседата на Учителя със заглавие: *Ненаписани закони*. Освен писаните от човека гържавни закони, има и неписани закони, намиращи се в човешката душа – природни, Божествени закони. Следователно, всеки един човек има едно вътрешно знание в душата си за Божествената справедливост. Този закон е записан в *свещената книга на човешката душа*. Там има писани много хубави работи. Защо един човек обичате много, а към друг сте индиферентни? Защото ти си успял да прочетеш от книгата на първия няколко свещени гуми, които Бог е написал в неговата душа.

Кои са законите на Божествената справедливост? Ще вземем четири от тях. Божествената справедливост

не се занимава с въпросите: кое е криво, кое е право, кой човек трябва да бъде лишен от свобода и право и пр. Божествената справедливост има връзка с любовта. Първият закон гласи така: *божествената справедливост трябва да приложиш към всички същества, хора, животни и растения, да имаш еднакви отношения, еднакво справедлив да бъдеш към всички.* Например да не кажеш така: „Към добрите хора ще имам едно отношение, към лошите – друго“. Не, това е нарушение към Божествената справедливост. Ние трябва да правим това, което прави Бог. Той има предвид благо и напредъка на всички същества. Бог има еднакво отношение към един светия и към една мухичка. Някой може да помисли, че Бог оказва особено внимание на един светия, към него прилага едни закони, а към развратния, грешния човек, към една муха или червей – други. Не, Бог има еднакво разположение към всички тях.

Вторият закон на справедливостта гласи: *понеже всяко същество е храм на Бога, в него живее Великото, Божественото, затова ще уважаващ всяко същество.* Ще благоговееш пред свещения, Божествения живот във всяко същество.

Третият закон на справедливостта: Природата отпуска един кредит на всяко същество, което идва на Земята. Това същество има едно Божествено право на този кредит. Ти не можеш да му го отнемеш. Кой е този кредит, в какво се състои? Това са всичките благоприятни условия, за да живее това същество и да развива дарбите, които са вложени в него. Човечеството трябва да даде на това същество всички условия да се развива правилно. Третият закон е: *правото на човека да живее на Земята и да се усъвършенства.* Това право е дадено на човека от самата Природа, от Божествената справедливост. Вижгате, че има голяма разлика между човешкото и Божественото право.

Божественото право е правото на новата култура. Тогава човекът ще има всички благоприятни условия да развива всички сили на своята душа и да ги прояви за благо на всички. Да си представим, че имаме една семка от ябълка. Когато тя се посади, след време ще даде едно ябълково дърво. Крушевото дърво ще даде круша. Човешката душа също представлява една такава семка. Когато има условия, тя расте и се развива. Човек, който отнема това свещено право на едно същество, върши престъпление.

Четвъртият закон. За да го обясня, ще отворя една страница от живота на Братството. През 1928 година при Ловния парк имаше едно изворче. Учителя го откри. Чистенето на изворите има голямо окултно значение. Щом изчистиш един кален, пълен със жабуняк, извор, ти не само даваш възможност на пътника да пие чиста вода, но към теб ще се приложи следният окултен закон: каквото правиш отвън, такъв процес става и в твоя душевен живот. Изворите на твоята душа се отпушват и започват да текат. Всяко нещо, което човек прави отвън, намира отражение и в неговия психически живот. На този извор при ловния парк Учителя постави следния надпис: *Божието благо е благо за всички*. Това е именно и четвъртият закон на справедливостта. Този закон може да се формулира още така: *добро е това, което е добро за всички, а не само за едного или няколко души*. Доброто трябва да бъде добро за всички и благо трябва да бъде благо за всички. Този закон, ако се приложи, ще измени коренно обществения живот. С други думи, всички същества трябва да се ползват от Божиите блага. Кои са те? Всички блага са Божи. Няма мои и твои блага. Божествените блага трябва да се разпределят разумно между всички същества. Тези блага могат да бъдат от материален характер, но този закон се отнася и за бла-

гата от умствен и духовен характер. Благата, които всяка година дава разумната Природа, трябва да бъдат така разпределени, че нито едно същество да не остане в лишения. Това изисква Божията справедливост, защото всички същества са клончета, листа на един и същи общочовешки космически организъм.

Науката е благо, музиката е благо и те трябва да бъдат достойни на всички. Блага има изобилно, но не са разпределени правилно. Божествената справедливост още не е приложена на Земята. Тя сега идва. Тя има връзка с любовта. Ето какъв е законът: не може да има Божествена справедливост без любов; не може да има любов без Божествена справедливост – двете вървят заедно. Някой ще каже: „За каква любов говориш ти?“. Тази Божествена справедливост, за която аз говоря, за която говори Учителя, се нарича *справедливост на любовта*. Основата, върху която ще се изяви любовта в новата култура, ще бъде справедливостта. Тези закони са дадени от Учителя.

Тогава, какво се изисква от всеки един човек, който иска да приложи справедливостта? Изисква се спазване на тези четири закона. Днес те не се спазват. Ние нямаме еднакви отношения към грешния, лошия човек и към добрия човек. Добрия уважаваме, а грешния презираме и го смятаме по-долу. Така ние нарушаваме втория закон, защото по-горен и по-голен няма. Дълбоко погледнато, Бог е еднакво благ и в светията, и в грешника. Само степените на развитие са различни. Съвършеният човек е излязъл по-рано от Бога, грешникът – по-късно. Светията има повече прераждания за себе си, а грешникът може да има само дветри такива. Ние работим за една такава култура, в която Божиите блага ще станат блага за всички. Днес има едни блага като светлината, въздуха, водата, които са изобил-

ни за всички. Обаче има други, например храната, която не е правилно разпределена. Науката, музиката, изкуствата още не са еднакви за всички. В културата на шестата раса хората няма да се грижат за храната, да се осигуряват с материални неща, както сега не правят това с въздуха. В новата култура ще те занимава само въпросите: как да развиеш дарбите си, как да приложиш любовта в живота, как да служиш на Бога. Материалните, икономическите въпроси няма да те занимават, както сега се грижиш как да бъдеш подсигурен. Този нов живот ще бъде, когато се приложат справедливостта и любовта.

Законът на справедливостта започва вече да се осъзнава от човека. Той ще разбере, че абсолютно не може да се приложи без любовта. В своето развитие човешката култура е минала през няколко фази. Преди сегашното човешко право е съществувало правото на силата. При животните силният побеждава, слабият няма право. И днес до известна степен има остатъци от това право. Например по време на война побеждава силният, а слабият, който е победен, няма право. В първобитната култура силата е диктувала правото. При човешкото право силата защитава слабия. Следващата степен ще бъде справедливостта. Сега ние сме в една епоха, когато се говори вече за справедливо разпределение на богатата. Четвъртата степен ще бъде любовта. Само при нея ще се приложи справедливостта.

Степените на правото са следните: насилие, човешко право, Божествено право и справедливост или любов. Когато дойде тази идеална култура на шестата раса, за която работим ние и за която дойде Учителя, тогава няма да има затвори и съдилища. Хората ще имат правилни мисли, чувства и постъпки. Няма да има болници. Учителя казва,

че дори няма да има и гробища. В шестата раса ще стане това, което стана с Христа – погребяха Го, но след това не намериха никакво тяло, Той се дематериализира. Когато шестата раса гойде, на Земята ще има останки от петата раса, както сега има от четвъртата. След шест или седем века ще се постави началото на една ядка от шестата раса, а след няколко хиляди години ще гойде до своя разцвет. Хората на шестата раса са на милосърдието, на жертвата и любовта. Петата раса е на ума, на интелекта, на техниката. Шестата раса ще бъде на космичната любов, любов към всички. Във всички същества хората ще виждат Бога. Тогава ти ще умееш да четеш какво е писал Бог в свещената книга на всички души. Седмата раса ще бъде на творческата воля.

07.02.1948 г., Изгрев

МЕТОДИ ЗА РАЗВИТИЕ НА ЛЮБОВТА

Веднъж една сестра каза на Учителя: „Учителю, вие много говорите за любовта и казвате, че с нея всичко можем да постигнем, тя дава знание, свобода и пр., но как да я придобием? Ние я желаем, викаме я, ала тя не идва“. Учителя дава много методи за развитие на Любовта, но аз ще посоча само най-важните. Има методи в Природата, чрез които тя ни възпитава, а има и методи, които зависят от човешкото самовъзпитание.

Един от най-важните методи, който прилага Природата, е **страганието**. Човек не желае сам страганието, но когато наруши някой от природните закони, тогава идва страганието, което води към любовта. В човека, когато страда, изгарят всички отрицателни качества и в него се развива милосърдие, мекота, нежност, смирение и той влиза в положението на другите хора. Така страданията постепенно водят към любовта. Защо нарекох тази сказка *Методи за развитие на любовта*, а не *Придобиване на любовта*? Който си служи с израза *Методи за придобиване на любовта*, той не разбира Божествената наука. Това е неправилно, защото любовта е вътре в човешката гуша. Всеки човек, в дълбочината на своята природа, има любовта. Самият човек представлява любовта, само че още е несъбудена, не е проявена.

Вторият метод за развитие на любовта е **чистотата**. Под *чистота* се разбира не само физическата, външната чистота – чистотата на тялото и дрехите, но преди всичко се разбира чистота в мисли, чувства и постъпки.

Човек трябва да избягва нечисти мисли, чувства от низш характер и постъпките на човека ще станат благородни и безпогрешни. Например най-голямото богатство е да обичаш хората, да им желаеш доброто, да си разположен към всички същества. С тези качества ти си много богат, защото Бог е вътре в тебе, това е едно ангелско, Божествено състояние. Това богатство е много по-голямо от материалното. Но ако един ден ти се скараш с някого, разгневиш се и му пожелаеш злото, ти губиш чистотата в мислите и чувствата. След два часа ти се успокояваш, но губиш богатството, нямаш Любовта. Когато изгубиш чистотата, ангелът на Любовта те напуска, ставаш беден и тогава пак трябва да правиш усилия много време, докато този ангел те посети.

Третият метод е **молитвата**. Всеки ден, когато се молиш и обикновено, когато прилагаш свещения час, непременно ще развиеш любовта в себе си. Молитвата не е искане на пари, къщи, воденици и пр., от Бога, а е обмяна на сили между човека и Бога. Човек дава нещо и получава нещо от Бога. Преданост и служба на Бога, това е преминаване от човека към Бога. Божествените сили, Божествените състояния преминават от Бога към човека. А Бог нали е любов? Значи и любовта на Бога се влива в човека. Който всеки ден прилага молитвата, ще развие любовта.

Четвърти метод е **благодарността**. Всеки ден да благодараш на Бога за всичко, което срещаш в живота си. Един окултен закон е следният: благодарността развива любовта. Всеки ден можеш да казваш така: „Господи, благодаря ти хиляди и милиарди пъти за всичко“. Изговаряй тази формула всеки ден и цветето на Любовта ще се разцъфти в твоята гуша и ангелът на Любовта ще те посети. Тогава ти влизаш в едно хармонично отношение с Бога.

Петти метод е **да намериш във всеки човек една добра черта и да не критикуваш никого**. Аз съм срещал такива хора, те са голяма рядкост. Имаше такава сестра, която си замина на 95-годишна възраст. Не бях я чул да говори лошо за никого.

Шести метод е **служенето на Бога**. В какво се състои той? Почни да работиш за Бога, за един Божествен идеал. Когато правиш нещо за Бога, любовта те посещава. Не е важно каква е работата. Можеш да полееш едно цвете, да посетиш една бедна вдовица, да изпратиш една добра мисъл на един човек, намиращ се в големи противоречия и пр.

Седми метод е **методът на красотата**. Красотата води към любовта. Защо? Защото красотата е самият Бог. Всяка красота в света е отражение на красотата на Бога. В центъра на красотата е Бог. Учителя казва: *Най-красивото съществува в света е Бог. Той е самата красота*. Всяко красиво съществува, което виждате – човек, животно, цвете, планина, произведение на изкуството – всяка красота е Бог. Човек, като влиза в храма на красотата, чувства присъствието на Бога. Чрез красотата човек може да намери Бога, а тогава и любовта. Някои имат съвсем криво понятие за Бога. Иди в Природата и се остави да ти влияе природната красота – цветя, гори, поляни и върхове, морето със своя вечен език, звездите през нощта. Това е красота, тя повдига, облагородява човека. Поезията, литературата, музиката, живописът – това е красота. Когато художникът твори произведенията на изкуството, когато скулпторът вае статуята в стройни и симетрични линии, чрез тях Бог работи, Божественото се проявява.

Осми метод е **да имаме идея, представа, да знаем нещо за Бога**. Колкото тази идея за Бога е по-пълна, по-съвършена и по-мистична, толкова по-добре ще познаеш любовта. Когато искаш да дойдеш до мистичните дълбини на любовта, до космичната любов, до най-висшата проява на любовта, трябва да имаш една представа за Бога.

Девети метод е **Природата да оживее за тебе**. Учителя казва така: *Докато Природата не оживее за човека, той не може да разбере любовта*. Какво значи да оживее Природата? Това значи Природата да стане за теб разумна, навсякъде да виждаш действието на разумни сили. Когато виждаш разумността, която действа навсякъде в Природата, тогава ти можеш да дойдеш до любовта. В по-висш смисъл, под *оживяване на Природата* се разбира да виждаш Бога във всичко: във вятъра, цветята, камъка, въздуха, светлината и пр., навсякъде да чувстваш присъствието на Бога. Тогава ние ще дойдем до любовта.

Десети метод. Веднъж на Рила Учителя даде следния опит: *Изберете си десет души – пет мъже и пет жени, и ги обикнете. Всеки ден изпращайте към тях своите мисли и пожелания. Тази задача се нарича стажуване на Любовта. Правете това няколко години погред и гледайте дали с тези хора ще стане някаква промяна. Този, когото обикнеш, ако започне да става по-добър, твоята любов е Божествена. Ако нямаш този резултат, твоята любов е човешка, сянка на любовта. Този човек, когото обичаш с Божествена любов, ако е бил болен, ще оздравее, ще стане по-добър, по-умен, ще развие известни дарби, способности и пр. Така, като практикуваш любовта, тя ще расте в теб.*

Единадесети метод. Този метод е малко по-мистичен. **С проучването на евангелието ще дойдеш до любовта**. От всичките евангелия, най-мистично е това на Йоана. Учителя го нарича *Евангелието на любовта*. Можеш да си служиш и с другите. Ще прочетеш една глава от евангелието или отделни стихове и ще размишляваш върху събитието. Това е първата фаза. Втората фаза ще бъде съзерцанието. Думата *съзерцание* произлиза от зрение, виждане. С твоето въображение живо да си представиш една сцена от евангелието. Например сватбата в Кана Галилейска, про-

поведта на планината, лекуването на слепородения и пр. Много живо да си представиш една такава картина, в която ликът на Христа да изпъква ясно на преден план. Третата фаза е, след като си представиш образа на Христа, да се обърнеш към Него и да Му говориш, да Му изкажеш своята любов, благодарност и пр. Тогава Христовият Дух ще започне да работи в теб. А понеже Христос е Любов, то и любовта ще се изяви чрез теб. Този е най-силният метод.

Дванадесетият метод е следният. **Избери си през гения пет, десет минути за размисление върху любовта.** Този метод се основава на следния окултен закон: човек за каквото мисли, това става. Ако мислиш постоянно за лоши неща, ще станеш лош. А когато размишляваш всеки ден за любовта, тези сили на любовта ще почнат да работят в тебе и ще проявиш Любовта. Сега иде епохата, когато Христовият Дух ще дойде пак на Земята, като ще се вселява в умовете и сърцата на хората. Когато практикувате дванадесетия метод за развитието на любовта, ние ще улесним идването на Христа в човешката гуша.

15.11.1947 г., Изгрев

РЕЗЮМЕТА ОТ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

Любовта говори с най-тихия глас. Когато човек влиза в банята, си съблича грехите, измива се и като излезе, облича нови грехи. Страданието, това е събличане на грехите, примирението е окъпването в банята, а излизането от банята, това е Божествената радост. Който не влезе в тази баня, той не може да познае Божествената Любов. При най-малкото недоволство, ти си извън любовта. Любовта не търпи никаква дисхармония. При най-малкия дисонанс ти си вън. Сега, някой път вие искате да се примирите. Хората не могат да се примирят, ако не отидат на баня. И като излязат от банята, се примиряват.

26 август 1944 г., 7.30 ч., х. „Острец“

Новата Ева и новият Адам ще дойдат сега навреме. Това, което те обича, то само идва при теб; и това, което не те обича, бяга от теб. Когато обичаш един човек, то светът се отваря за теб и ти го виждаш красив, светъл, какъвто преди не си го виждал; ако не обичаш, светът е тъмен за теб. Всички хора разкриват целокупния свят, който Бог е направил. Чрез всички хора ние виждаме света. Минеш по едно място и си радостен, защото там е минал някой радостен. Минеш през друго място и си скръбен, понеже през това място е минал един скръбен. Когато ангелите са посетили Земята, след като я е създал Бог, те са посадили цветята. Цветята са ангелски деца. Аз съм казал, че ароматът на цветята е тъга, но това е на земния език, обаче всъщност ароматът им е най-красивият език, с кой-

то цветята говорят. Когато се скараш с някого, в теб потъмняват вярата, надеждата и другите добродетели. Когато се скараш с всички хора, тези сили престават да функционират в теб и ти оставаш на тъмно. Какво трябва да правиш? Ще се примиряваш. Но всеки, който се примирява без любов, прави престъпление. И всеки, който се кара без любов, прави престъпление, и всеки, който се кара с любов, прави добро. Всяка работа, свършена без любов, е горчивина. За мене нещата са статични, където Любовта не работи. Човек да гоиде го едно такова състояние, че да му е приятно гали е жена или мъж, или бръмбар, или муха и пр. В каквато и форма да се намери да му е приятно. Защото всичко е вътре в Бога. Ти какво повече искаш? Радвай се на всяка форма, която Бог е създал. Няма да бъдеш вечно в тая форма. Първа ние отиваме към Божествения свят. Човек трябва да е доволен от това, което има. Това е само един момент. Бъди доволен от този момент. Имаш една скръб, една неприятност, една тежест. Тя ще седе само един момент при тебе и ще замине. Всичко, което става в света, е за добро, ще се превърне на добро.

26 август 1944 г., 9 ч., хижа „Острец“

Прочете се беседата *Закон на доволство* от книгата *Отворени форми*.

Човек трябва да се интересува от това, което е най-съществено в живота. А кое е най-същественото? Най-същественото е любовта. Щом имаш любовта, ще имаш всички възможности; щом изгубиш любовта, ще изгубиш всички възможности. Та, първото нещо е: човек трябва да търси най-ценното в света, а другите неща идват сами по себе си. Човек, като изгуби най-ценното, другите неща не идват при него. Съвременният свят е изгубил най- ценно-

то. Те търсят живота там, където не е. Както хората живеят, хората са изгубили ценното, не служат на любовта, а служат на посторонни работи, откъдето идват всички страдания и противоречия.

27 август 1944 г., 6 ч., над хижа „Еделвайс“

Или ще се самоотречеш сам, или ще те накарат. Или ще се пожертваш сам, или ще те накарат. Като обичаш някого, вие ставате фокус за него. Затова той е много доволен. Като го обичаш, той чрез теб всичко може да постигне. Като те обича, чрез него ти може всичко да постигнеш. Любовта поставя хората във фокус и дава всички възможности. А пък безлюбието изважда хората от фокуса. Като станеш фокус на един човек, който е лош, той се променя. Когато срещнеш мечка, ако ти си на фокус, тя не може да ти направи пакост, нито пък дяволът може да ти направи пакост. Какво значи да си на фокус? Аз като срещна мечка, казвам, че Бог е в мечката. Тогава аз съм на фокус и мечката не може да ми направи пакост. Но ако я срещна и не мисля, че Бог е в мечката, тогава аз съм извън мечката, извън фокус, и тя ще ми направи пакост.

Един велик артист – цигулар свирил на едно бедно момче, което било гаровито. Момчето след това казало: „Да ти нося сега цигулката по пътя“. Значи, когато ти правят добро, все трябва да платиш една малка лихва за това добро, макар че ти го правят даром. Ние в света страгаме, понеже всяка идея, дошла в нас, не сме я освободили, не сме я приложили. Доjde ти някоя идея, не я отлагай. Ние все отлагаме. Като ти доjde Божествената мисъл да направиш нещо, направи го!

27 август 1944 г., 11,30 ч., х. „Еделвайс“

ОСНОВНАТА ИДЕЯ В ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ

Необходимо е човек да има една основна идея в своя живот, която да бъде неговата цел. Тази идея да бъде канара, на която да стъпва и тя да бъде единствената опора в неговия живот. Един човек, който няма основна идея в живота си, прилича на обрулен от гървото лист, който вятърът вдига, сваля и носи насам и нататък. А това значи, че листът не е господар на външните условия, т.е. те го командват. А когато има една основна идея в живота си, той е силен и тази идея трябва да бъде добра, да бъде Божествена. Такъв човек е силен, той даже може да изменя характера на обкръжаващите го хора. Където и да бъде, такава сила излиза от него, че наоколо хората започват да се изменят.

Но гали човек има една добра Божествена идея, се познава, когато гойдат неблагоприятни условия. Ако той изгуби добротата си, изневерява ѝ, това показва, че добротата не е основната идея в неговия живот. И обратно: основна идея в живота си има онзи човек, който не ѝ изневерява никога при каквито и условия да се намира той. Такъв човек непременно постига успех и е фактор за повдигането на живота на цялото човечество. На такива хора човечеството дължи своя напредък. Те дават за културите.

Появява се един въпрос: каква трябва да бъде основната идея в човешкия живот? За да разгледаме този въпрос, ще трябва малко да се отклоним. Има инволюция и еволюция. А какво значи инволюция и еволюция? Инволюцията значи слизване, а еволюцията – качване. Когато човечест-

Вотто е слизало от Бога към материалния свят, това е инволюция, а когато се качва от материалния свят към Бога, това е еволюцията. Учителя веднъж каза: *Всички окултни школи на древността (в Египет, Вавилон, Индия, Палестина и пр.), а също така и съвременните, са инволюционни.* А сега именно Бялото братство чрез Учителя създава една окултна школа, която е еволюционна. Като разглеждаме този въпрос по-подробно, ще разберем каква трябва да бъде основната идея на човечеството. Защото окултните школи на древността и дори сега в Западна Европа са инволюционни, т.е. тяхната мъдрост е инволюционна.

Какво значи инволюционна мъдрост? Ще нарисувам една рисунка. Една спирала, която слиза наголу и постепенно се стеснява. Това значи, че те слизат наголу, изпадат в по-гъста материя, отгалечават се от Бога и изгубват богатството си, което са имали от Него, постепенно развиват в себе си гордостта и не само че накрая не ще постигнат нищо, но ще загубят и това, що са имали. А еволюционната окултна школа ще сравним със следното: тя е една спирална линия, която отива нагоре и се разширява. С други думи човек, който влезе в еволюционната окултна школа, той придобива нови и нови просветления за любов, постепенно расте в знание, мъдрост, истина, любов, във всичко добро. Кои е отличителният белег, по който се познава, че една окултна школа е еволюционна? Когато е сложила за основна идея любовта, всичко друго – знание, мъдрост, истина – се подчиняват на любовта, т.е. смята ги като нейни крепители.

Инволюционните окултни школи на древността са си служили с различни заклинания и други окултни средства, за да привлекат духовете, от които са черпили мъдрост. Тези техни заклинания днес нямат сила, нямат значение,

защото нисшите духове, които са викали с тези заклинания, са вързани в сегашната епоха, а по-висшите духове са напреднали на по-високо стъпало и не реагират на тях. А в еволюционната окултна школа без заклинания ученикът с любов привлича към себе си всички висши същества от Невидимия свят и те му помагат. С други думи, такъв човек на Любовта има подкрепата на Невидимия свят. Ето защо един човек, който иска да напредва в този Божествен път, трябва да има за една основна идея – любовта. Понеже той влиза в едно възходящо движение на своята еволюция, неговата любов ще се разширява, той ще обиква все повече и повече всичките хора и същества, а с това ще се разширява и неговото знание отвътре.

Някой ще каже: „Аз не искам да имам за основна идея в своя живот само любовта, а любовта, истината и мъдростта“. Три основни идеи, т.е. иска да има три глави, което е невъзможно. От друга страна, щом имаш любовта, тя ще донесе мъдростта и истината. Но защо? Защото Любовта е Бог и Бог е Любов. Тогава, щом в теб е любовта, то значи, че Бог е в теб, а щом Бог е в теб и понеже Той съдържа всичкото знание, то ще започне да проблясва вътре в теб. Всеки човек, който постави като основна идея в своя живот любовта, нея иска да приложи в своя живот, този човек е започнал вече своята еволюция. А този, който иска да гобие почит, да стане виден човек, той още е в своята инволюция – слиза надолу.

Веднъж един брат попита Учителя защо всички хора не са готови да приемат нашите идеи. Учителя се усмихна и каза: *Днес хората, които са в своята инволюция, са много голям брой, а хората, които започват своята еволюция, са сравнително малко.* Само които са прегърнали любовта като главна идея на своя живот, да обичат и да се жерт-

ват, да виждат във всички хора доброто, Божественото, те са започнали своя живот. И когато на Рила през юли 1939 година загадоха този въпрос на Учителя, един месец преди започването на Втората световна война, той каза: *Скоро ще избухне една нова световна война и в тази война ще загинат много хора. Много хора ще загинат в най-големи страдания и ужаси. И тези, които загинат в големи страдания и ужаси, като отидат в Невидимия свят, ще познаят своите заблуждения, които са имали, и ще станат готови за своята еволюция.* Когато тези хора дойдат на Земята при друго прераждане, те ще тръгнат по своя еволюционен път. И това ще увеличи броя на хората, които са започнали своята еволюция. Това ще бъде един напредък за човечеството. Невидимият свят смята войната за зло, обаче дошла веднъж, той я преобръща в добро.

И така, човек да счита за основна идея на своя живот любовта – първо, за да започне своя еволюционен път и второ, за да постигне всичко друго, което е нужно за човешкия живот, а именно: мъдрост, истина, правда, свобода и всички други добродетели, красота, смиреност, чистота и пр. Всички добродетели са плод на любовта. Ти можеш да имаш тези добродетели, но без любов ще ги загубиш. Ето защо човек да счита като главна идея на своя живот да разбира и приема любовта, да я приложи, да възлюби и след това ще има всичко друго. Да желае да го посети любовта.

Някой ще каже: „Какво нещо е посещението на Божествената любов?“. Това посещение може да трае само един миг или да продължи няколко дни и този човек се изменя и това оказва влияние в по-нататъшния му живот. Една сестра от Братството, от провинцията, преди 20 години идва в София на гости на една друга сестра. Една сутрин към 8-9 часа, като правят обикновената си молитва,

сестрата от провинцията почувства една промяна в себе си, усеща земетресение в стаята, вижда светлина и се променя нейното съзнание, обиква всички същества. Всички хора и животни за нея стават много мили и гостойни за любов. Изпълва се с голяма радост и блаженство и започва да пее една песен, която измисля в същия момент и с един груг глас, като ангелски. И след това в нея идват нови идеи. Тогава те излизат навън и отиват при Учителя. Като пътуват в трамвая, сестрата чувства, че обича всички хора. Разказва на Учителя своето състояние и той ѝ казва, че това е посещение на Бога, на Любовта. – *Бог те е посетил, за да ти покаже как Той обича. И това не ще продължи много, понеже нервната система ще се стопи.* И след няколко дни това състояние се е променило, обаче тя разбрала, че съществува една велика любов, една велика реалност. Ние всички други хора спим. Само този, който влезе в тази велика реалност, е буден. Учителя казва: *Желателно е поне веднъж в своя живот човек да влезе в тази реалност, за да разбере плана на Бога.* Човек, който има за едничка главна основна идея в живота си любовта, той привлича вниманието и подкрепата на всички светли същества от Невидимия свят. Той влиза в един велик живот на Божествено щастие, на радост, на чистота, на съвършенство. Той привлича всички добри условия към себе си и влиза в изобилния живот. Когато човек има като основна идея любовта, той възлюбва всичко – и червея, и звяра, и приятели, и врагове. Той влиза в мировата любов и с това съдейства за събуждането на цялото човечество. Защото той, като привлича мировата любов на Земята, после тя се разлива по цялата Земя и събужда гругите. Човек, който има като основна идея любовта, е пълен с Божествено състрадание към всички страдащи и желае да им помогне.

Висшата форма на любовта е изразена в милосърдието. Човек, който има за основна идея любовта в живота, саможертва се за тези, които любя. Чрез саможертвата човек влиза във висшето осмисляне на живота и в по-съвършената проява на Божественото си естество. Той награвства личния живот. Това е единствената му цел. Но този път той има всички постижения. Влиза в общение с Христа и с напредналите същества. Човек, който има като основна идея любовта, пръска изобилно благословение, където отива и го каквото да се докосне.

По кой начин човек може да се приготви да го посети Бог? Има много методи. Един метод е молитвата – да го посети посещение от ангела на Любовта. Друг начин е всеки ден да размишляваш по 10-15 минути за великата Божествена Любов, да се подготвиш, да бъдеш посетен от ангела на Любовта, иначе е невъзможно.

За влизане в този велик живот ще ви дам едно малко упражнение от Учителя за две седмици, което да започне от този момент. Учителя казва добрата мисъл никога да не се отлага, а веднага да се приложи. Един брат прави това упражнение в продължение на три месеца и стана голяма промяна с него. Всички ще си сверим часовниците с точно време, което дава радио *София*, и от сутрин до вечер, във всеки точен час, в каквото и положение да се намираме, ще си правим една малка молитва, без другите да ни забележат. Тя може да бъде едно изречение, а може да бъде и повече. По такъв начин ще се влезе в Божественото и ще сме приготвени за любовта.

Могат да се кажат следните молитвени изречения:

1. *Господи, научи ме да любя както Ти любиш! Посети ме и Ти люби чрез мене.* Това е много вярно, защото, когато любовта дойде, да не приписваме славата на себе си, а да казваме

така: „Аз съм скромен проводник и Бог обича чрез мен“. И да благодарим на Бога за това.

2. *Господи, винаги да изпълнявам Твоята воля.*

3. *Господи, научи ме да постъпвам тъй, както Ти постъпваш.*

4. *Господи, дай ми милосърдие, кротост, смиреност, нежност, мекота*

5. *Господи, озари ме с Твоята светлина.*

6. *Господи, събуди всичките спящи души по лицето на Земята. Аз изпращам към тях моята любов.*

7. *Господи, въведи всички същества в света на Любовта.*

8. *Господи, подкрепи Учителя в Неговата мисия, за да се увенчае с успех.*

9. *Господи, да дойде Твоего Царство и неговата правда на Земята.*

10. *Господи, благослови всички Твои работници. Аз изпращам към тях моята любов, аз ги обичам.*

Такива изречения могат да се кажат с хиляди.

22 май 1948 г., Изгрев

ОСНОВНИЯТ ФАКТОР НА ЕВОЛЮЦИЯТА

Този въпрос е много мистичен, труден за разбиране и затова изисква повече внимание. Учителя го разглежда много по-обширно в сравнение с днешната наука. Нека вземем едно сравнение от Природата. Ето една семка. (*Брат Боев показва една рисунка, изобразяваща процеса на растенето.*) Заревите я в земята и когато пролетта дойде, когато слънчевите лъчи засият своята дейност и изпращат повече светлина и топлина, семката се разпуква на две и един стрък изниква нагоре, а наголу – едно коренче. После се явяват листа, клончета, много листа с цветове и най-после, като продължава действието на светлината и топлината, узряват и плодовете. Това е едно явление в Природата, което има отношение към човешкия живот. Винаги трябва да правим преводи на явленията в Природата и да ги отнасяме към човешкия живот. Това, което става в Природата, е символ на това, което става в човешката гуша. Един пример за Божествените процеси е възкресяването на Лазар. Този факт е едно чудо, но по кой начин е станал? Този процес не е механичен, а един дълбок, Божествен процес. Веднъж в един разговор Учителя разясни как е станало възкресението на Лазар. Христос възкреси Лазаря с любов. Когато Той казал: „Лазаре, стани!“, едновременно изпратил любов към него. Но не тази любов го е възкресила. Тази любов прилича на топлината и светлината, която Слънцето изпраща към растенията. Пог влиянието на тази любов в Лазар е станало едно пробуждане на любовта и тази любов, която се е пробудила в него, го е възкре-

сила. Когато се изпраща любов към хората, към когото и да е, нейното действие прилича на слънчевата топлина и светлина, която пробужда живота, проявяват се Божествените сили в душата.

Процеса на растенето ще сравним с природните царства. Божествената искра, която живее във всяко същество, нека я наречем монада, я има в минералите, растенията, животните, човека и ангелите. Тази монада прилича на една семка. Казано е, че Бог е Любов. Веднъж Учителя каза: *Цялата Природа е потопена в Любовта на Бога*. Бог прилича на едно слънце, от което излизат лъчите на любовта, проникват цялата Природа и всички сме потопени и живеем в Любовта на Бога. Този въздух между нас е любов. Водата, светлината, всичко е Любовта на Бога. Ние сме потопени в Любовта на Бога, както рибите във водата и птиците във въздуха. Любовта на Бога е навсякъде. Бог е вездесъщ.

В Любовта на Бога живеят и всички минерали, растения, животни, хора и ангели. Милиони години действа Любовта на Бога в минералите и постепенно ги събужда така, както се събужда една семка, която е изложена на слънчевата светлина и топлина. Любовта на Бога действа във всички същества и постепенно ги пробужда готолкова, доколкото да преминават в растителното царство. Любовта на Бога продължава да действа върху монадата, Божествените сили в растението се пробуждат в най-голяма степен и получават форма в животинското царство. След това, пак под действието на Любовта, монадата от животинското царство преминава в човешкото и оттам – в ангелската йерархия. Минералното царство можем да сравним с една семка, която егва е покълнала, но още няма листа. Растителното царство можем да сравним с поник-

ването на двете листца. Животинското царство, това е третата фаза – с клонки и много листа. При човешкото царство имаме цветове. В ангелската йерархия гушата не само се разцъфтява, но вече дава и плодове. Плодовете символизират човешките добродетели.

Ако тази истина оживее в нас, ние ще имаме едно съвсем ново схващане за Природата и ще видим нейното Божествено величие. В продължение на милиони години тя действа и събужда монадата на разните същества. Същото нещо можем да кажем и за Христос. За него Учителя казва: *Христос е донесъл любовта на Земята. Той е пълнотата на любовта.* Словото на Христа е било най-много за любовта. Нали е казано, че Христос е дошъл да спаси човечеството. Но по кой начин? Чрез любовта Си към всички хора, към цялото човечество и всичко живо, Христос ги събужда така, както действието на слънчевите лъчи разцъфтява растенията. Този процес е много мистичен, но вярвам, че ви е ясен. Това се потвърждава от един стих в Новия завет: „Господ привлича душите към Себе Си с нишките на Любовта Си“. Значи, когато Христос възлюбил човечеството, изпращал към него Своята любов, душите на хората разцъфтявали и повдигали към съвършения живот. В това се състои тайната на спасението на човечеството от Христа. Няма същество, което да не е огряно от лъчите на любовта. Щом живееш на Земята, значи Бог те обича. Христос помага за повдигането на човечеството не само със Своето Слово, но и направо чрез самата Любов, чрез тази сила, която изпраща към цялото човечество.

Някой ще запита защо не казвам, че Божията мъдрост е фактор за еволюцията. Тези условия, които ние имаме – земя, вода, въздух, цветята, реките, те не са ли плод на Божията мъдрост? Главният фактор за еволюцията е Бо-

жията Любов, която действа направо върху човешката гуша, а мъдростта дава само условия, за да се пробуди гушата. Някой ще каже: „Докажи това!“. Много лесно може да се докаже. В предишна сказка ви казах да направите опит с любовта. Възлюби няколко души и виж какво ще стане с тях. Ще видиш, че с тези хора ще станат известни промени. Ако са били болни, ще оздравеят; ако са лоши, ще станат добри; ако са били бездарни, ще станат гаровити; ако не вървят по Божия път, ще тръгнат по него. Когато ние обичаме хората в малък размер, им помагаме, а в голям мащаб това прави Бог към всички същества. Когато ние обичаме, пак Бог се проявява и повдига съществата чрез нас.

Веднъж Учителя каза: *Каква е целта на Бог към нас? Да се научим ние, хората, да вършим това, което върши Бог. Какво върши Бог? Той със Своята Любов изпраща топлина и светлина, за да се разцъфтят всички души както растенията.* За да правим и ние това, през нас трябва да мине мировата любов, любов към всички същества – тогава ние ще станем център, от който Бог ще повдига и възкресява душите. Еволюционният процес засяга ли всички животни? Разбира се. Бог обича еднакво и червея, и вълците, и мечките, и всичко живо. Когато мине мировата любов през нас, тогава ще познаем Бога. Сама, нашата любов е много слаба, но когато станем проводници на мировата, космическата любов, тогава ще кажем така: „Сега почвам да разбирам как обича Бог“. Любовта в нас ще расте от век на век, от хилядолетие на хилядолетие. Това е един непреривен процес, ние никога няма да гоидем до края на Любовта. Следователно ние все повече ще познаваме Бога. Това е един вечен, многократен процес.

Познаването на Бога продължава през цялата вечност. Вечно ще учиш, за да познаеш Бога и това ще бъде

ръстът на твоята душа. Значи, когато Любовта стане опитност, жива действителност, живот в нас, а не само една фраза, само тогава ще познаем Бога. Основният фактор на еволюцията на всички природни царства е Любовта на Бога. Тя отива до всяко същество – камък, растение, животно – влиза вътре и събужда, разцъфтява душата постепенно, бавно. Всички други фактори за развитието, за които науката учи днес, са второстепенни. Те са верни, но главният фактор е любовта. В душата на човека, в тази монада – Божествената искра на живота – в минерали, растения и животни са скрити големи богатства, заложиби, гарби, капитални. Как са скрити? Така, както са скрити качествата на бъдещия гъб в жълъда. Под влиянието на Божията Любов тези качества се пробуждат и животът се изявява в по-голяма пълнота. Ще завърша с едно изречение от Учителя: *Не пропускайте момента, когато отвътре Бог ви посети и вие почувствате Любовта към всичко живо. Не пренебрегвайте това чувство, дайте път на това космично течение на Божествената Любов, която минава през вас. През целия земен живот на човека е определена само една година, един месец, една седмица, един ден, час, минута, секунда, когато може да се говори за любовта, когато човек е посетен от Бога. Ако използваш това време, ще имаш всички постижения, ако не – целият ти живот е изгубен. И ще чакаш друго прераждане. Всичко друго в твоя живот е само приготовление за този велик момент, когато Бог те посети. Тогава ти ще възлюбиш всички същества.*

24.01.1948 г., Изгрев

ЛЮБОВТА ОСВОБОЖДАВА

За да разберем този въпрос – как и защо Любовта освобождава, първо трябва да знаем какво наричаме свобода. Свободата може да се разбира външно и вътрешно. Един човек е болен, не може да се движи, кракът, ръката го боли, не може да яде, не може да работи – такъв човек не е свободен. Това е външна свобода. Гражданската и политическа свобода е външна свобода. Някой казва: „Аз съм свободен човек, ако искам, мога да отида в града пеш, с такси; ако искам, мога да направя една екскурзия до Витоша“ и пр. Това е пак външна свобода. Истинската свобода е вътрешна. Всъщност човек трябва да има външна и вътрешна свобода, но вътрешната свобода е най-важна. Тя е основата на всяка свобода. Учителя дава следния пример. *Един човек е в затвора или болен. Ако той е вътрешно свободен, тогава може да бъде най-свободният човек в света.* Човек може да е здрав, да се разхожда където си иска и пак да не бъде свободен. Единственото Същество в света, което е абсолютно свободно, това е Бог. Извън Бога няма друго същество абсолютно свободно. Щом е така, аз питам: доколко е свободен човек? Доколкото проявява Божественото в себе си. Бог е свобода. Когато проявяваш любовта, ти пак се освобождаваш. Ето защо под *свобода* се разбира човек да прояви любовта в живота си.

Христос казва така: „Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“. Който прави грях, е роб на греха. Човек, колкото и много знание да има за свободата, ако той има пороци, слабости, криви идеи, той е роб. Ако

имаш заблуждения, страсти, ти си техен роб. Например нека да вземем страстта към пиенето. Пияницата казва: „Аз съзнавам, че не е хубаво да пия, не съм роб на този лош навик, но не мога да се откажа.“ С другите пороци, като лицемерие, лъжа и пр., е същото. Учителя казва: *Какъвто и порок да имаш, хвърли го в огъня на любовта и този порок ще се превърне в един скъпоценен камък.* Следователно любовта освобождава човека от всички пороци и слабости и го прави свободен. Когато човек проявява любов, той е в такова едно повдигнато състояние, небесно, ангелско състояние и казва така: „Не е достойно при такова едно състояние да проявявам такива слабости“. Той ги надживява. Той е силен да ги победи. Когато гойде любовта, всички пороци се стопяват. Например, за да бъде стаята здравословна, препоръчва се да влизат изобилно слънчеви лъчи, защото слънчевата светлина убива микробите. Един заразен предмет, ако стои 10-15 часа на Слънцето, той вече няма микроби. Те не могат повече да виреят. Това е една аналогия. Пороците на човека можем да сравним с микробите, любовта можем да сравним със слънчевите лъчи – тя премахва пороците.

Любовта освобождава трябва да се разбира в три смисъла. Първо, Божественото се проявява в човека чрез любовта. Любовта носи свобода и в друго отношение. Знаете ли коя е причината човек да изпаде в изкушение и съблазни? В Невидимия свят има много напреднали духове, но има и изостанали, нисши духове, които живеят с тъмнина в себе си. Те могат да гойдат при човека, да го съблазнят и той пада в грях. Например да си представим, че един човек, който има голяма страст към спиртните пития, умира, заминава си от този свят. Но той си е същият в интелектуално и морално отношение, той пак има тази страст; гори от желание да пие вино, ракия и пр., но няма уста,

няма материални пития. Който знае окултната наука, разбира какво става с такъв човек – той обсебва тялото на такива хора със слаба воля, влияе на техния ум и ги кара към кръчмата. Когато живият човек на Земята пие, и онзи вкусва от алкохолните пития, понеже е в неговото тяло. Тези тъмни духове имат много тежка, тъмна аура с дълги вълни и бавни трептения. Когато гоиде в тебе любовта, когато ти обикнеш всички същества, в теб любовта ще внесе духовната температура от 35 милиона градусуса. Това са едни много силни трептения на свещения огън на любовта. При този огън изгарят всички низши духове. Те не могат да се доближат до тебе и така ти се освобождаваш от тях. Може да се направи сравнение с една електрическа жица, през която протича много силен електрически ток и който се гонре до нея, припада. Любовта е по-силен ток от електричеството. Ако ти носиш огъня на любовта, ти си свободен от болестите на низшите тъмни духове; ти си свободен от техните съблазни и изкушения. Някой път човек се съблазнява от низшата среда, в която живее. Искаш ли да устоиш, да станеш човек на любовта, искаш ли тази гъста среда, в която се намиращ, да не ти повлияе, обичай, люби и тогава ще бъдеш свободен.

Да се има предвид, че средата влияе. Ако тя е много ниска – порочни хора с лоша аура – ти възприемаш техните мисли и постепенно започваш да мислиш като тях. Но ако ти имаш любов и връзка с Бога, ако имаш будно съзнание, ти ще бъдеш ограден, ще запазиш своята духовна свобода и високия идеал, за който работиш. Ако нямаш връзка с Бога, тогава ще попаднеш под влиянието на низшите мисли и желаня и ще паднеш по хлъзгавия път наголу. Единствената сила, която пази човека, е връзката му с Бога на Любовта.

Любовта носи свобода и в трето отношение. Имаш една циментова каша – ти си свободен да сложиш крака си или не. Но ако сложиш крака си и циментът се втвърди, тогава ти не си свободен. Циментовата каша символизира греха, слабостите, които имаш. Ти си свободен да направиш известно нарушение на Божествения закон, но кракът ти ще бъде втвърден и ти вече си ограничен. Това се нарича карма. Когато направиш някаква зла постъпка, злото те ограничава. Има една сила, която побеждава кармата – тази сила е Любовта. Ако ти влезеш в любовта, ще бъдеш свободен от кармата, защото любовта работи в едно поле, по-горно от това на кармата. Не само това, но когато човек гоиде до висшата проява на любовта, тогава той се освобождава от закона на прераждането. Той няма да се ражда вече по закона на кармата. Шом добие любовта, съвършенството, той може да се преражда по свобода, да помага на човечеството, да повдига своите братя. Който не е в любовта, той създава нова карма, която ще плаща в бъдеще.

Например един човек те обижда, изговаря по твой адрес много лоши думи. Ако ти знаеш тайната за прераждането и кармата, ти ще кажеш вътре в себе си: „Този човек сега ме обижда, защото в минало прераждане аз съм го обигил. Аз съм му причинил страдания в миналото и сега той се разплаща по този начин“. Аз ще запазя спокойствие, за да ликвидирам по този начин с кармата. Ако съм глупав, аз съм такъв и без той да ми казва. Ако не съм невежа, аз не ставам такъв, ако той ме нарича невежа. Аз ще запазя спокойствие и ще го извиня, понеже той не знае истината. Ако кипна, ще създам нова карма, за която в бъдеще ще отговарям. Любовта освобождава по следния начин. Човекът, когото ти си обигил в миналото прераждане, ако сега го

обикнеш, ти ликвидираш кармата с него и върху теб вече няма да работи кармичният закон.

Страданията, мъчнотиите, които преживяваш в този живот, можем да сравним със следното. Да кажем, че тук има десет коли с тухли, които трябва да носиш на гръб на два километра разстояние. От това може да ти се случат кръстът, да се изсипеш, много нещастия могат да станат, ти се измъчваш - това е карма. Да кажем, че ти станеш дете на любовта. Тогава онзи, който притежава тухлите, ще ти каже така: „Приятелю мой, тези тухли ти ще ги пренесеш, но когато си свободен, по 2-3 тухли, когато ти е удобно, когато можеш, времето няма значение, може за 10-20 години“. Тогава ти няма да усетиш никакво страдание, няма да изпиташ никакви мъчнотии. Това вече не е карма.

Така любовта освобождава човека:

1. Когато проявиш Божественото.
2. Когато не си роб на низшите духове.
3. Кармата се премахва от любовта.

Има и четвърто освобождаване. Да кажем, че се намиращ в трудни условия на живота: живееш в тъмна, влажна стая, цял ден работиш, нямаш време да четеш книги, да учиш музика, намиращ се в едни външни ограничителни условия. Вижте какъв е вътрешният закон. Любовта е магия. Ако влезеш в Царството на Любовта, и външните условия ще започнат да се подобряват. Това става по един магически начин. Хората, с които работиш, ще бъдат благородни. Ще имаш време да четеш книги, да учиш, да се молиш и пр. Външните условия ще се подобряват по един магически начин, защото ще имаш благоволенieto на целия възвишен свят. Ще дойдат възвишени същества, ще те възлюбят и ще ти помагат отгоре. Чудеса ще станат в твоя живот.

Когато обичаш, ти си богат, но не смятай, че ти обичаш. Бъди смирен, недей се възгордява, че си способен да проявиш любовта. Кажу така: „Бог ме е посетил, Любовта е на Бога, Който чрез мене обича. Той иска да прати един подарък на тези хора, които аз обичам“. Какво цели Бог с това? Чрез твоята любов, чрез този подарък, Той иска да повдигне тези хора. Затова ги обича чрез теб. Бог иска да ги повдигне, за да почнат онези хора да помагат на човечеството, на Божието дело.

Миналия път казах, че любовта лекува, но при какви условия? Как ще можеш да лекуваш болни хора? Ако ти изпратиш струя любов към някой болен човек, той ще оздравее. Когато имаш това състояние на велика мирова любов, тогава посети болния, докосни се до него и след 2-3 дни ще чуеш, че той е оздравял.

Трябва да знаеш, че тази школа на Великото Бяло Братство, която Учителя е основал, е на школа Любовта. От Любовта се започва. Този е пътят на ученика.

20 декември 1947 г.

СМИРЕНИЕ

Представете си една градина с много цветя и плодни дървета. Тази градина е човешката гуша. Цветята и плодните дървета са човешките добродетели. Сега ще говоря за едно такова цвете, което се нарича теменуга, от окултно гледище е символ на смирението. Защо теменугата е символ на смирението? Тя е много скромна. През пролетта я виждаме на планината заедно с минзухара, съсънката, жълтата иглика и груги цветя. Теменугата се гуши в храсталациите, едва ще я забележите. Тя е скромна, смирена, но има и голямо достойнство. Има хубави краски и силно благоухание.

Смирението бива два вида: първо – смирение в отношенията ни към Бога и второ – в отношенията ни към ближните. Какво значи смирение в отношение с Бога? Всичко, което ти постигаш в живота си със своя труд, старание, усилие, можеш да кажеш, че е лично твоя заслуга, но това не е вярно. Например ти си земеделец, изореш нивите, засееш ги и казваш, че житото е твое производство. А всъщност не е така. Това, което ти си направил, е много малко в сравнение с това, което е направила Разумната природа. Ти трябва да имаш смирение пред Разумната природа, в която работи Бог. Тези житни зърна, които ти си посял в земята, имат живот, той не е твой, той е даден от Бога. Самата почва, самият процес на никнене, светлината, топлината, влагата и пр. не са твои. Твоята част е много малка в сравнение с това, което е направила Разумната природа. Следователно ти трябва да имаш смирение и да съзнаваш, че това не си го направил ти, а Бог.

Да кажем, че имаш гарба като музикант, поет, художник, оратор, учен и пр. Като гениален музикален изпълнител или композитор, можеш да кажеш: „Аз направих нещо красиво, велико“. Това не е вярно. Окултизмът обяснява този въпрос така. За да може човек да се прояви като добър поет, музикант и пр., трябва да има вдъхновение. Доказано е, че без вдъхновение е невъзможно художествено творчество. От материално гледище вдъхновението не може да се обясни, то е загадка, тайна – едно особено състояние на поета или музиканта, когато той твори гениално, с удивителна лекота. Какво нещо е вдъхновението от окултно гледище? Посещение на светлите същества от ангелската йерархия, които вливат Божествени сили в човека, придават му своята духовна мощ и знание. Тогава човек работи с вдъхновение и има успех. Музикантът се посещава от ангела на музиката. Когато ученият прави открития, духовни същества му дават нови идеи и той става гениален изобретател. Например знае се за Едисон, че той на сън е видял електрическата лампа; събужда се, работи и успява. Затова ученият, музикантът и поетът трябва да имат смирение, защото творческите им способности и импулси се дават отгоре. Те всичко дължат на Бога, на тези светли същества.

Смирението не е някакъв външен белег. То е нещо вътрешно, в съзнанието на човека. Да кажем, че ти си блестящ оратор, държиш една хубава реч, след това гръм от ръкопляскания, всички идват да ти стискат ръката, поздравяват те, хвалят те и пр. Ако ти се възгордееш от похвалите на хората, пропагнал си. Ти трябва да кажеш: „Вярно е, че аз говорих така, но това е проява на възвишените сили, на Бога в мен“. Като останеш сам, кажи следната формула: „Господи, всичко се дължи на Тебе, аз съм само един

скромнен проводник. Славата е Твоя“. Нека само Бог да знае твоеето смирение. Ти пред Него ще бъдеш смирен. Пред хората недей казва нищо. Затова Христос казва така: „Аз гоюдох на Земята не да търся Своята слава, а Славата на Отца“. Човек не трябва да се стреми да блесне в живота, а да прослави Бога. Това е качество на новия човек.

Смиреният човек се повдига, а горделивият пада. Той няма условия за развитие, усъвършенстване. Смиреният има тези условия. Има един стих в Писанието, в който се казва: „Бог на горделивия се противи, а на смирения дава благодат“. Който е смирен пред Бога, ще има подкрепата на Невидимия свят и такъв човек ще се повдигне, ще се усъвършенства и ще има голямо бъдеще. Смиреният човек става възприемчив за благата, които идват от Невидимия свят. Той придобива живот, дарби, красота и пр. Неговото радио е нагласено да възприема тези неща. Горделивият регресира в живота, защото неговото радио е затворено за благата на Невидимия свят. Горделивият може да изпадне в много изкушения и съблазни в живота. Той може да се похлъзне, пропадне и да избере пътя на злото, развалата и пр. Смиреният човек е обграден и запазен от тези изкушения. Има съблазни в живота, които могат да катурнат човека. Но ако той разчита на вътрешните сили в себе си и се смири, той ще издържи.

Учителя разказа един случай с Буда. *Веднъж той бил обхванат от една астрална змия, която щяла да го задуши, обвивайки се около неговото тяло. Това е символ. Астралната змия е светът на чувствата. Какво направил тогава Буда? Той знаел законите и започнал да се смалява, докато станал колкото една пращинка. Астралната змия вече нямала власт над него, не можела да го стисне и той по този начин се освободил. Смаляването е символ на смирението. Буда си казал:*

„Всичко е на Бога, аз съм нищо“. Така той се освободил от изкушението и победил.

Така и ний, ако работим в живота за своя слава, тогава нямаме смирение. Ако работим за прослава на Бога, тогава имаме смирение. Христос казва: „Аз съм кротък и смирен по сърце“. Когато ти направиш всичко, което си длъжен да направиш за Бога, кажи: „Аз съм раб нищожен, аз трябваше това да направя“. Винаги търси славата на Бога.

Смирението е път за постигане на щастие. Горделивият винаги се тревожи. Смиреният не се разяжда от червея на смущението. Самият корен на гумата смирение *с-мир-ен* показва, че има мир в такъв човек. А щастие без мир е невъзможно. Смирението е условие за идването на любовта. Горделивият е човек на безлюбието.

Какво значи смирение спрямо ближния? Да не смяташ никои човек по-голям от теб. Никого не поставяй по-голям от себе си. Смятай всички други хора за равни на теб. Говори с тях като с равни, това е Братството. Отношение на любов ще имаш само ако си смирен.

Гордостта и тщеславието са две качества, които противоречат на смирението. Каква е разликата между гордостта и тщеславието? Има голяма разлика. Тщеславният търси слава пред другите хора, иска да блесне пред тях, търси мнението на другите. Горделивият не иска да знае за мнението на хората, но вътрешно в себе си смята, че е много по-ценен от тях. Дори не търси мнението на хората, той ги презира и надменно, пренебрежително гледа на тях. Гордостта е по-опасна от тщеславието. Тщеславният е по-повърхностен. И двамата нямат любов.

При любовта трябва да се рагваме, когато другите се издигат в живота. Знанието на човека можем да сравним с един кръг. Извън този кръг е неизвестното, непознатото.

Периферията е границата между знанието и това, което не знаем. Всеки човек има един такъв кръг, един - по-голям, друг - по-малък. Този човек, който знае малко, границата на неговия кръг е малка, той има малко допирни точки с незнайното и затова е нагменен, горд, въобразява си, че знае много. Който знае повече, той се допира с по-голяма линия към незнайното, затова той е смирен. В окултизма има закон: колкото човекът има повече знание, по-голяма мъдрост, по-напреднал е в развитието, толкова е по-смирен. Колкото по-малко знание има, толкова е по-горделив.

Степента на културност на един човек се мери по смиренуето. Смиренуето е мерило. Винаги смиренуето показва висока култура. Аз имах един приятел, който като младеж беше много скромен, смирен, любезен към всички. Животът му помогна, той се издигна и зае много високо обществено положение, един много горен чин. Започна да говори много нагменно и се отнасяше с презрение към другите хора. Когато един човек се намира в нисше обществено положение, когато е беден, това не значи, че е смирен. Ако той се издигне в живота и запази мекотата, нежността към другите, тогава той наистина е смирен. Има един професор в университета и всички, които го познават, му се чудят. Когато говори с разсилния, с лаборанта, говори като равен с тях. Ходил е в странство, писал е много книги. Кой е - не е важно. Истински смиреният човек е с много силен дух. Той проявява в себе си Божественото.

Горделивият е още ненапреднала душа, слаб дух, влияе се от външните неща. През октомври 1938 година една малка група с Учителя направихме екскурзия към Мусала. Вечерта, когато бяхме в хижата, по радиото предаваха новините и мен ме пратиха да слушам и после да докладвам. Тогава германците тъкмо бяха навлезли в судетски-

те земи. По радиото се чуваше германския химн *Дойчланд, Дойчланд, юбер алес*. Аз съобщих тези гуми на Учителя и той каза: *Гордостта предшества падането*. От тези гуми вече знаех какво ще стане с Хитлер и как ще свърши войната. Това е окултен закон. Всеки човек, който се възгордее и търси своята слава, който иска да блесне пред другите хора, непременно ще падне, ще се катури от височината, на която се е изкачил. Такъв човек непременно го чака разочарование, падане, катастрофа. Защо е така? Горделивият заключва своето радио за Божествените сили, които идват отгоре, и спъва своето развитие. Тогава Невидимият свят, за да му помогне, от голяма любов към него, го прекарва през известни страдания, за да може да изтрезнее, да се излекува от гордостта. Затова непременно горделивият ще мине през разочарования и страдания.

Гордостта има отношение към кармата. Вие виждате един човек, сигнал край един мост, негъзав, сляп, проси милостиня. Покрай него минават хората и пускат пари в чинийката му. Той моли към всички за помощ. Питам: защо е станало това с този човек? Природата, Разумният свят, гледа към всички хора еднакво, няма лицеприятие. Това е станало, за да може този човек да се смири. В едно от своите прераждания той е бил много горделив и щом придобие смирението, излекуването ще дойде и той ще бъде здрав. Това не значи, че ние трябва да бъдем безчувствени към страданията на нашите братя. Не, ние ще им помагаме с каквото можем, но същевременно ще знаем дълбоко скритите причини и великото предназначение на човешките страдания.

22 ноември 1947 г.

ЗНАЧЕНИЕ НА ЦВЕТОВЕТЕ

Цялата Природа, която е около нас, в която сме поставени, представлява учебно помагало във великото училище на живота. Всичко, което е в Природата, ни учи и възпитава. Не само дава знание, но развива и добродетелите у човека. Ще кажа по кой начин и специално ще се спрем върху цветовете. Да вземем водата, най-обикновеното нещо, но тя има грамадно възпитателно значение върху човека. Защото, разгледана от окултно гледище, водата не е само материя. Според окултизма всяко нещо, което съществува в Природата, е израз на известна разумна сила, на едно духовно начало. Нали казваме, че Бог е навсякъде, следователно Бог е и във водата. Водата е форма на Божията мисъл. Всичко, което виждаме в Природата, е форма на Божията мисъл. Като работим с водата, като я пием, като се мием, ние влизаме в контакт с нея. Като гледаме как тече реката, как бликат изворите, чрез водата се свързваме с Божията мисъл. Чрез водата Разумната природа възпитава човека.

Природата учи човека и чрез въздуха. От раждането до последния миг на земния си живот ние дишаме. Не само ние, но всяко същество трябва да диша. Дишат и растенията, а не само тези същества, които имат бели гробове. При дишането съществата влизат във връзка не само с въздуха като с нещо материално, но и с духовното, с Божествената мисъл, която се съдържа във въздуха. Така ние постепенно правим крачка напред в нашето развитие. Въздухът и водата не са носители само на Божествената мисъл, но на всички Божествени сили.

Ще приведа пример как Природата възпитава човека. Ето едно цвете пред нас, което спада към семейството на карамфилите. Когато ние го съзерцаваме, се свързваме с известни същества от ангелската йерархия, които организират тези форми. Тези същества са на различна степен на развитие и работят в различни области. Всяка степен от ангелската йерархия има 7 класа и всеки един от тях има по 7 типа ангели. Също така има 7 типа хора. Ще ви кажа нещо от окултната космогония. Три типа хора са завършили своето развитие. Още четири типа има да се развиват на Земята. Даже биологията казва, че хората имат четири отделни вида кръв. На едни ангели е поверено отглеждането на цветята, други се занимават с развитието на народите, трети – с еволюцията на небесните тела и т. н. Изобщо, всички явления в Природата се ръководят от различни ангелски същества. Когато ние погледнем на цветето като на същество, което има душа, тогава ние ще направим връзка с тези същества от ангелската йерархия. Така можем да се облагородим и това цвете ще ни възпитава. Добродетелите, гарбите, идеите на ангелите ще се влеят в нас. Затова Учителя казва, че ако в двора на една къща има много цветя, в нея хората не могат да се карат.

След това въведение, нека разгледаме цветовете. Колко основни цвята има? Сегем. Ако прекараме един слънчев лъч през призма, ще получим гъгата. На небето тя се получава, когато слънчевата светлина се пречупва през дъждовните капки. Първи е червеният цвят, с 400 билиона трептения в секунда. След него идват портокаловият, жълтият, зеленият, синият, тъмносиният и виолетовият или моравият цвят, който има 800 билиона трептения в секунда. Те са много по-мощни, имат по-къси вълни. Както в музиката има много октави, така и цвето-

вете имат много октави. Първата октава е на физическия свят. Другите са в невидимите светове. Тяхното действие е от по-висш характер. Една основна окултна истина е тази, че всички тези краски за себе си крият пак една разумност. Те са проява на известни разумни сили, които действат в Природата. Основната идея на тази сказка е, че цветовете не действат само физически върху човека. Понеже в тях има и разумни духовни сили, те действат върху човешкия психичен живот. Краските имат психофизиологическо влияние върху човека. Те влияят върху нашето съзнание, ум, сърце и пр.

Нека видим какви разумни сили се крият за всеки цвят. Червеният цвят, особено когато е по-блед и преминава към розовия, изразява любовта. Но има червен цвят от по-долни октави, който действа по-грубо – изразява борбата, разрушението. Понеже любовта носи живот, то червеният цвят е и носител на живота. От друга страна, той прави човека активен, възбуден. Една сестра беше болна, много анемична и Учителя ѝ каза да намери и да носи червен шал, за да се влива в нея живот. Когато сърцето на човека е слабо, тогава трябва да се употребява червени предмети – стаята да има червени стени, дрехите да бъдат червени и пр. Това ще засили дейността на сърцето. Когато човек иска да се активизира за нещо, нека си служи с червения цвят. Дали червеният цвят е египетският изразител на любовта? Не, той е изразител на любовта в по-нисша форма. Когато любовта се издигне до по-висша форма, тя се изразява чрез синия цвят, а най-висшата, Божествената любов се изразява чрез белия цвят. Тогава аура на човека става бяла.

Някой ще запита: „Как ще се докаже връзката между психичния живот на човека и цветовете?“. Най-добре е да

се изучава окултната наука. Може и опитно, чрез изучаване на аурата. Един ясновидец вижда аурата около човека като светлина. Тази аура е цветна, в нея има бои. Те означават на каква степен на развитие се намира човекът. Например около главата на един интелигентен, умствено развит човек, който разсъждава логически, може да чете и най-трудните философски книги, мъдро разрешава проблемите на живота, жълтият цвят блести с най-ярка светлина. На един религиозен човек голяма част от аурата е заета от синия цвят, от по-чист вид. Ако синият цвят е кален, този човек е религиозен, но фанатик. Ако един човек е любвеобилен, има добро сърце, обича да услужва, да състрадава на хората, тогава в него червеният и розовият цвят взимат по-голяма област. Който има силен дух, силна воля, насочена към един висок идеал, към благородното, Божественото, не се сломява от никакви пречки, тогава в неговата аура горе над главата блести виолетовият цвят. Това показва духовна мощ, сила, насочена към възвишеното. Да кажем, че един човек е страхлив, тогава в неговата аура по-году има сив цвят. Кафявият цвят е показател на егоизма, а който има злоба, аурата му става черна. Тези цветове на човешката аура постоянно се менят. Христос е знаел с какъв човек е имал работа. Той, щом погледнел човека, познавал какъв е. Когато човек стане съвършен, неговата аура ще има само висши цветове, които, като се слепят заедно, ще образуват белия цвят. Когато човек стане посветен, агент, тогава неговата аура става бяла, светеща.

Какво изразява портокаловият цвят? Преди всичко индивидуалност – човек има мисъл за своето достойнство и съзнава себе си като отделно същество. Когато портокаловият цвят е кален, тогава този човек е горделив. Портокаловият цвят е свързан и със здравето на човека. Изоб-

що, когато някой орган или цялото тяло е болно, хубаво е да си служим с портокаловия цвят. По кой начин може да се лекува човек чрез портокаловия цвят? Да си представим, че таванът горе е пробит и един гуш се излива върху нас, но не от вода, а един гуш от портокалови лъчи. Това трябва да си представим мислено. Можем и физически да гледаме предмети с такъв цвят или чрез една стъклена призма ще получим такъв цвят. Учителя казва един велик закон: *Когато ние се обливаме с цветовете мислено, тяхното действие е по-мощно, отколкото това на различните краски в материалния свят.* Това е така, защото при такъв случай си служим с краските от по-висшите светове, от по-висши октави. Учителя препоръчва следното нещо. Да кажем, че те боли гърло. Тогава проектирай мислено един сноп портокалови лъчи върху гърлото.

Зеленият цвят изразява растеж, развитие и успокояване. Затова именно, когато отиваме на полето или в гората, ние се успокояваме.

Синият цвят е изразител на истината, вярата и също успокоява. Да кажем, че вие сте педагог и искате да възпитавате едно апатично, мързеливо дете. Тогава ще го облечете в червени грехи, ще го поставите в червена обстановка и пр., за да стане по-активно.

В чужбина има лекуване чрез хромотерапия. Има специални такива заведения за лекуване чрез лъчите и цветовете. Думата *терапия* значи лекуване, а *хромо* значи цвят. Медицината знае само за физическото действие на цветовете върху органите. За психическото действие може да каже само окултизмът. Да кажем, че си изпаднал в едно религиозно състояние. Тогава цялата твоя аура е синя. Когато престанеш да се молиш, тогава се възстановява твоята постоянна аура.

Ясновидецката и теософка Ани Безант отишла в една черква. Наг главата на един човек видяла голям тефтер и там пишело *да дава* и *да взема* – той мислел върху своите търговски сметки. Наг главата на друг човек видяла една трапеза, богато наредена, и супата вдигала пара – той си мислел за обяда и образувал такива мисъл-форми. Наг други хора тя видяла сини кълба – те са били в молитвено състояние, в едно религиозно чувство.

Искаш ли да предприемеш някаква акция, от окултно гледище се препоръчва у дома си мислено да се облееш в един душ от виолетов цвят. След това направи 5-6 дълбоки вдишки – те дават сила и мощ на волята. Всеки цвят има много нюанси, много оттенъци. Ще кажем нещо за нюансите на виолетовия цвят. Един отива към червено, друг – към синьо. Каква голяма разлика има между виолетовия цвят на теменугата и този на люляка! Този виолетов цвят, който клони към червения, означава благогатта, благословието от Невидимия свят. Виолетовият цвят преминава към червения, защото следващата октава на цветовете започва пак с червения цвят, само че в по-друг нюанс.

Когато искаш да разрешиш някоя задача по математика или четеш някоя дълбоко философска книга, или си поставен пред дилема в живота, тогава ще си послужиш с жълтия цвят – той е символ на мъдростта. Тогава си представи мислено, че се обливаш с жълти лъчи. Този жълт цвят може да ободри твоя мозък и твоят ум ще стане готов да възприеме висшето знание и ще има по-голяма светлина да разрешава трудните и сложни проблеми на твоя живот.

Представи си, че едно лице има много слабо развита интелигентност, има слаба воля, много е малодушен и ме-

кушав, няма самостоятелност в своя характер. Каквото му кажат хората, вярва и изпълнява. Такъв човек може да се възпитава с портокаловия цвят, за да се индивидуализира и с виолетовия цвят, за да се засили неговата воля.

Кой цвят се получава чрез хармоничното съчетание на седемте цвята? Белият. Белият цвят е символ на Христовия Дух. Когато размишляваме за Христос, хубаво е да си представим, че върху нас се проектира един сноп от бели, гуамантени лъчи. Белият цвят е символ още и на хармонията и чистотата. Когато човек иска да възстанови вътрешна хармония в себе си, да се свърже с един висш свят на чистота, той мислено нека си представи, че върху него се проектират бели, гуамантени лъчи. Това въздействие е психично. Хората могат да се лекуват, възпитават и развиват гушевни качества чрез цветовете – било като се влагат на действието на материалните цветове, или като си ги представят мислено. По-светлият оттенък на всеки цвят има по-възвишено въздействие.

Седмичните дни имат връзка с цветовете. Понеделник е свързан с червения цвят, вторник – с портокаловия, сряда – с жълтия и т. н. *Упражнението, което ви дадох миналата седмица, за цветовете на светлината, ще го продължите още една седмица. Всеки ден ще изучавате по един цвят от спектъра. Следете кои цветове през кои часове на деня преобладават. Това е работа за вас. Червеният цвят, запример, действа върху аурата на човека, прави го активен. Портокаловият цвят действа върху личния живот на човека, прави го голям индивидуалист. Жълтия цвят дава простор и успокояване на ума. Колкото повече навлизате в тъмните цветове, например тъмносиния, вие усещате тъга, скръб в душата си. Светлите цветове – ясносиният, ясножълтият, действуват успокоително върху нервната система. Синият*

цвят е среда за духовния живот на човека. Зеленият цвят регулира магнетичните и електричните течения в човешкия организъм. Той е свързан с растенето. Който иска да расте и здрав да бъде, той трябва да се свързва със зеления цвят. Виолетовият цвят има отношение към волята на човека. Като изучавате влиянието на цветовете, започнете по следния ред: понеделник – червения цвят, вторник – портокаловия, сряда – жълтия, четвъртък – зеления, петък – яносиния, събота – тъмносиния, неделя – виолетовия. Човек трябва да гледа на цялата Природа като изявление на един разумен свят. Затова ние не смятаме цветовете само като механическо движение на светлината, а познаваме и духовните сили, вложени в тях. Например виждаш едно жълто цвете, една излика или глухарче – те говорят на твоето подсъзнание. Това жълто цвете ни казва така: „Бъди мъдър, когато взимаш някое решение, обмисляй добре, постъпвай разумно“. Когато минаваш покрай незабравката, синчеца или метличината из нивите, те ти говорят: „Имай вяра във Великото разумно начало, което лежи в основата на цялата Природа, имай вяра в Бога, във великата разумност“. Когато минаваш покрай теменугата, тя ти казва: „Не бъди малодушен, не се бой от пречките на живота, бъди смел, събуди в себе си нови сили за борба, за да преодолееш препятствията в живота“. Изобщо цялата Природа е израз на нещо разумно.

За да можем да си представим един душ от лъчи, трябва да имаме две дарби: първо – да можем да концентрираме мислите си и второ – да имаме жива фантазия. Когато живо си представите това, то вече съществува в астралния свят. Това се постига чрез упражнения. Всеки човек, за да бъде културен и интелигентен, трябва да има концентрирана мисъл и живо въображение. Без концентрирана

мисъл ученикът не може да работи, не може да напредне. Тя му трябва в много направления. Така можете да вземете една задача за две седмици. Вземете от една книжарница седем ленти от седемте основни цвята и работете с тях през гните, според таблицата на съответствието. Резултатите сами ще почувствате.

10 април 1948 г.

ЗА КРАСОТАТА

Един основен принцип, от който трябва да тръгваме при разглеждане на този въпрос е: *красотата - това е Бог, или Бог е красотата*. Ние казваме, че Бог е мъдрост, любов, истина, но едновременно Бог е и красота. Само така можем да разберем значението на красотата при възпитанието на човечеството - когато разберем, че Бог е красота. Има една книга от Шилер - *Принципите за естетичното възпитание на човечеството*. Тя не е преведена на български, но е много важна. Шилер е бил голям разбирач на красотата. Това се вижда от неговата поезия. Каква е неговата основна идея? Той казва, че човечеството ще дойде до една нова култура и ще прояви Божественото в себе си, само когато влезе в света на красотата. Ние си мислим, че един човек, съвсем е занемарил своята външност, е мистик, тръгнал по Божия път, че той мисли само за мистични неща, а не е потопен в света на красотата. Най-големият разбирач на красотата е мистикът.

Един окултист, който е изследвал живота на Йоан Кръстител, казва, че древните пророци са се прераждали. Ние си представяме Йоан Кръстител като груб човек, облечен с кожи, но той е бил фина душа, с едно тънко разбиране на красотата. Той е имал много възвишени прераждания. Преди това си прераждане той е бил ученик на Питагоровата школа. Още по-рано е бил пророк Илия. По-късно той е бил художникът Рафаел, един голям познавач на красотата, който даде голям тласък за влизането на човечеството в една нова култура. Видните музиканти и живописци

са допринесли много за идването на новата култура. Някой ще запита защо като Рафаел той пак не е проповядвал за Христа. Той пак е предтеча, но по друг начин работи, пак верен на своето призвание. След Рафаел той е идвал на Земята като германския поет Новалис.

Защо обичаме Бога? Защото човешката гуша има копнеж към красотата. Ние търсим красотата, защото търсим Бога. Първо виждаме красотата в Природата, звездите и второ я виждаме в човешката гуша. С какво се отличава човешката гуша? Тя е най-красивото нещо. Ние виждаме красотата и в произведенията на изкуството, музиката, живописта, поезията, скулптурата, архитектурата и други изкуства. Човешката гуша е красива, защото в нея са вложени Божествени сили. Когато почувстваме присъствието на Бога в един човек, тогава започваме да усещаме красотата на неговата гуша. Когато виждаме Бога в един човек, тогава го обичаме. Човек не може да обича нещо, което не е красиво.

Всяка красота, която виждаме в Природата, е отражение или отблясък на Бога – това е едно второ важно твърдение. Ние долавяме тази красота в Природата, която е отражение на красотата на Бога. Щом виждаме нещо красиво, там Бог присъства. Това място, където е красотата, е свещено, то е олтар на Бога. Копнежът към красотата е копнеж към Бога. Който търси красотата, било в изкуството, било в Природата, той търси Бога. Такъв човек е набожен, религиозен. Един човек, който търси красотата, разбира я и във възторг от нея, той вярва в Бога, той разбира Бога. Значи ние трябва да имаме за религиозността едно друго понятие. Външно човек може да минава за материалист, но той е религиозен, щом се стреми към

красотата. Разумната природа е наредила така, че чрез красотата ние угваме до Бога.

Всеки човек, който живее в света на красотата, който цени красотата, обича я и иска да се потопи в нейния възвишен свят, той непременно ще гоиде до любовта, непременно любовта ще се пробуди в неговата гуша. Тези изкуства, които разцъфтяха в Европа от Ренесанса насам, тези творци на красотата като Микеланжело, Рембранд, Рафаел, Ван Дайк, Бетовен, Бах и редица други, всички са Божи пратеници, те имат за мисия да подготвят човешкото съзнание за влизането му в свещения храм на любовта. Не е случайно тяхното угване.

Че наистина Бог е красота и че красотата е Бог, се вижда от следното: колкото повече човек е проявил Божественото в себе си, толкова по-красив става и колкото повече се отдалечава от Божественото, от възвишеното, животинското в него взема нагмощие, толкова неговото лице загрубява. Оттук виждаме много ясно, че красотата и Бог са едно и също нещо. Затова е казано, че любовта, красотата и истината са едно и също нещо. Те са разни страни на една реалност. Метерлинк, в книгата *Съкровище на смирението* (препоръчвам да се прочете) казва така: „Търсете поезия и в най-голямата проза“. Навсякъде трябва да търсим красотата.

Преди няколко години посетих къщата на един немски художник, Албрехт Дюрер. Ето какво ми обърна внимание. Дръжките на вратите бяха изработени лично от художника от метал с най-фини орнаменти с голяма красота. Един от начините да влезем в Божественото е да бъдем оградени от една естетична обстановка. Един окултен закон казва така: всеки човек, който живее в една грозна обстановка, нечиста, неподредена, ще стане песу-

мист. Затова, ако искаме да събудим у нас Божественото, трябва да бъдем поставени в една естетична обстановка. В стаята ни, макар и малка, трябва да има красота. Всеки ден трябва да влизаме в контакт със света на красотата – било с музика, гледане на изгрева, звездите, цветята и пр.

Красотата в цялата Природа е за възпитанието на човечеството. Природата е красота. Отворете един старогръцки речник и ще видите, че думите *красота*, *природа* или *вселена* са синоними. Думата *космос* означава и цвете. Ние казваме козметични средства, пак от същия корен на думата *красота*. Така, когато всеки ден влизаме в контакт с красотата, ние можем да дойдем до любовта, до съвършенството.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ПЪРВИТЕ СТЬПКИ НА УЧЕНИКА

(Настоящото изложение е направено по беседите и лекциите на Учителя и по общи и частни разговори с него.)

I.

В живота на Школата е забелязан следният факт: първите стъпки на ученика са много поетични, възторжени, пълни с красота. Като влезе в Школата, човек става поет, музикант, животът му е пълен с радост, в него гори един свещен огън; той живее в мир с всички; за страданията, през които минава, не иска нищо да знае. Но след няколко години казва: „Знаете ли какъв бях някога, колко усърден, старателен бях в Школата, как изпълнявах всички закони на окултната школа? Това беше красиво време, тогава бях щастлив“.

Учителя се обръща към този човек и му отговаря така: *Щом ти говориш, че едно време си бил такъв, а сега не си, това показва, че не си работил правилно. Защото, ако ти съзнателно беше работил върху себе си, този възторг, тая поезия сега трябваше да бъдат още по-големи. Божественото, което си имал тогава, трябваше да расте в теб. Сега, след десет години, трябваше да имаш още по-голяма гениалност. Ако само един час на ден мислиш за доброто, за Великото в света, този час ще създаде в твоя бъдещ живот условия за гениалност. Ако отделиш на ден само половин час, за да мислиш за Бога, Той непременно ще те възнагради. И най-големият*

грешник, ако отделя време да мисли за Бога, ще бъде възнаграден. Бог казва: „Да мислите за Мене, това е добро за вас“.

Защо някои ученици в началото започват с жар, а после огънят им изчезва, температурата им намалява? Защото не спазват някои окултни закони. Учителя казва: *Живейте в света, но да не сте от света.* Това значи човек да има любов към всички, да има връзка с хората, да не бяга от света, но да не се влияе от всички стари възгледи. За да няма опасност в това отношение, има едно средство, едно правило, дадено от Учителя: *всеки ден да практикува свещения час.*

Ако ученикът не практикува свещения час, ще стане жертва на света, светът ще го погълне. Много хора в света имат обикновени мисли, много от тия мисли са от низш характер. Трептенията на твоята аура трябва да се усилят, за да се справят с мисъл-формите на света. Чрез твоята вътрешна работа, чрез свещения час трептенията на твоята аура стават така бързи, че мисъл-формите на света не могат да проникнат в нея. Иначе мисъл-формите на света ще влязат в теб, ще те завладеят и ти ще започнеш неусетно да мислиш само за тях.

Защо Учителя набляга на свещения час? Защото като мислиш за Бога, се образува се връзка между Него и тебе и силите на Бога се преливат в теб. Свещеният час е мъщо средство за постижение. Свещеният час е задача на ученика. Със него могат да се пробудят скритите сили и дарби на човешката душа - ученикът незабелязано ще се преобрази, ще стане друг; проявите му от низш характер ще изчезнат и висшето му естество ще вземе нагмощие. Ученичество без свещен час е невъзможно!

В окултната наука няма морализиране. Тук се изтъкват законите на Разумната природа и човек се оставя свободен да се съобразява с тях или не. Ако не се съобразява, ще носи последствията.

Интересен е начинът, по който са дошли учениците в Школата. Тук виждаме чудните пътища, по които работи Божественият промисъл. Няма нещо случайно в живота на ученика. Една книга, един разговор, една среща, уж случайни, са резултат на едно разумно ръководство отгоре. Много братя и сестри не идват за пръв път в Братството. В миналите прераждания те са били ученици на окултните школи в Египет, Индия, Халдея, Персия, Палестина и пр. За да влезе един човек в Школата, със своите стремежи трябва да привлече вниманието на Светлите същества, които ръководят човечеството и те му идват на помощ.

Веднъж в разговор Учителя казва: *Човек не може да влезе в Божествената школа на Бялото братство по свое желание.* Някой може да каже: „Аз съм свободен, ако искам, ще вляза“. Не, като види, че един човек е готов, Всемирното Бяло Братство го приема горе и тогава у него на Земята се явява желание да влезе в Божествената школа. Ако не е приет горе, у него не се заражда желание да влезе в Школата.

Докато не простите на ония, които не ви обичат и ви причиняват пакости, никаква наука, никаква магия, никаква школа, никакви стихове и формули няма да ви помогнат. Човек, докато не прости на своите врагове, няма да се освободи от тях.

Една от първите стъпки на ученика е прощаването. Някой е обиден, но трябва да знае, че никой отвън не може да накърни неговото достойнство. Не само да прости на онзи, който го е обидил, но и да му направи една услуга, когато той се намери в нужда.

Друга първа стъпка на ученика е следната: да търси добрите черти в хората и да ги гържи в ума си. Отучването от одумването е един от признаците, че ученикът съзнателно работи върху себе си. Има закон: когато говориш лошо за някой човек, не само го смъкваш по-долу, но тия

мисли, които изпращаш към него, ще се върнат към теб и ще те разрушават. Тук действа и груг един закон: когато говориш за лошите качества, за слабостите на някой човек, вие двамата се свързвате, между вас се образува един вид мост и неговите слабости преминават в теб, ти започваш да ги проявяваш.

Всеки, който иска да върви в Божествения път, първо трябва да бъде безстрашен. Второто качество, което трябва да притежава, е смирението. От тия думи на Учителя се вижда, че тия две качества са необходими за ученика. Безстрашието значи ученикът да не губи присъствието на духа си при страдания, неприятности, пречки и противоречия, те да не сломят духа му, да не свържат волята му. При всички опитности и мъчности той да запази спокойствие и мир, да напъне всички усилия да ги преодолее и да има увереност в крайния успех. Това качество е необходимо за ученика, защото минава през множество изпити от разен характер. Чрез тях той ускорява своята еволюция. А именно ученичеството има за цел да ускори неговата еволюция. Това ускоряване е нужно, за да се подготвят учениците за работници и през бъдещите векове. Защото е предстоящо събуждането съзнанието на човечеството. Учителя казва: *Възвишените същества, които са завършили своята човешка еволюция, търсят съработници на новата култура, хора с чисти сърца и светли умове.* Понеже еволюцията на човека е ускорена, затова в неговия път изпитите са много състени. Той живее крайно интензивен живот. Без това качество, за което говори Учителя – безстрашието, ученикът още при първите стъпки ще пропадне, ще мисли, че всичко е изгубено и ще се откаже от по-нататъшни усилия. И тия изпити ще бъдат все по-големи и по-големи.

Защо на ученика е необходимо второто качество – смиреннието? За да се постави в положението на възприемчивост към светлината, към знанието, които идват от Божествения свят. Защото за онзи, който няма смирение, Небето е затворено. Всъщност не че то е затворено, но самият той е затворен за Небето и затова е невъзприемчив към това, което иде от там.

По-голу ще дадем някои упътвания, които Учителя дава на ученика.

Бъди твърд като земята! Бъди мек като водата! Бъди бърз като въздуха! Бъди лъчезарен като светлината!

Думите *твърд като земята* значат да си постоянен, устойчив в основните идеи на живота си. Никакви съблазни и изкушения да не могат да те отклонят от твоите убеждения.

Думите *мек като водата* значат да имаш мекотата на любовта. Всяка груба постъпка на човека съгъстява и втвърдява материята на тялото му и в него не могат да проникват висшите трептения, които идват от Божествения свят.

Думите *бърз като въздуха* значат бърз в служенето на Бога, във вършене на делото Божие. Когато ти дойде една Божествена идея да направиш нещо, направи я веднага, пристъпи към работа без отлагане. Отлагането е спънка за духовния напредък на ученика.

Думите *лъчезарен като светлината* значат да си озарен от лъчите на мъдростта и знанието. *Любов без мъдрост не може*, казва Учителят. Те вървят ръка за ръка. Мъдростта дава разумните методи за приложение на любовта.

Веднъж Учителя даде следната задача: *всеки ученик да напише на един елипсовиден картон следните думи наоколо:*

„Не късай най-дебелото въже! Не късай най-тънкия конец!“. Тия гуми да бъдат поставени на видно място в стаята на ученика, за да ги гледа често и да ги гържи в съзнанието си постоянно.

Думите *Не късай най-дебелото въже* значат: „Никога не прекъсвай своята любовна връзка с Бога“. Когато човек прекъсне своята любовна връзка с Бога, ще прилича на клонче, откъснато от гървото. Той ще изсъхне без никакво бъдеще.

Думите *Не късай най-тънкия конец* значат: „Никога не прекъсвай своята любовна връзка с всяко същество“. Когато човек има едно отрицателно отношение към едно същество, няма да има пълна връзка с Бога, понеже Бог живее и в това същество.

Опасността за съвременните ученици сега в това, че каквито правила съм дал, не са приложили даже една десета от тях. Казвате: „Тъй казва Учителя“. Да, никой от вас не е направил най-малкия опит.

Защо Учителя набляга на необходимостта ученикът да прави опити със законите и методите, които дава в Школата? Защото има закон: знанието, което си придобил, ако не си го опитал, не си го преживял, ще остане на Земята, няма да го вземеш със себе си в следващите прераждания. А това, което си опитал, ще върви с тебе в бъдещите прераждания. Ако ония, които влизат в Школата, лесно разбират мистичните работи, това показва, че те носят това знание със себе си от миналите прераждания. Те са били ученици и са опитали това знание и затова сега го разбират.

Скръбта и радостта идват периодично, по закона на ритъма. В човека има приливи и отливи. Понякога той не знае причините на неразположението си, на скръбта си. Той

трябва да се справи с тях. Има много начини за това. Ученикът може да направи следния опит, даден от Учителя: ще вземе бяла книга, ще я сложи на масата и ще начертае бавно сто отвесни линии, но строго успоредни – междините да бъдат около половин сантиметър. Когато той чертае тия линии, в него идва едно добро разположение. Ето защо тия успоредни линии означават хармония. А законът е: каквото правиш вън, става вътре в теб. Затова, когато чертаеш тия успоредни линии, вътре в теб се възстановява хармонията. Някой ще каже: „Как ще си губя времето да чертая тия линии?“. А по-хубаво ли е човек да носи в себе си лошото разположение, униние с дни и месеци?

Друг опит е рисуването на плодове – круши, ябълки и пр. Защо това рисуване възстановява доброто разположение? Защото в плодовете са вложени Божествени идеи и тия идеи, като ги рисуваш, оживяват в теб и възстановяват хармонията ти.

Трети опит: иди на планината, седни край един извор и слушай неговата песен. Ти ще научиш нещо от него, ще приемеш нещо и ще си отидеш весел, бодр и с желание да работиш.

Друг опит: когато си обезсърчен, обезверен, иди на една открита поляна, легни с лице нагоре, към небето, и се потопи в синия цвят на небето. Тогава в теб ще нахлуе вяра в бъдещето, успокоение, мир. Така ще опиташ психичното действие на синия цвят върху себе си. Защото всеки цвят има особено психично действие върху човека. Това може да се приложи и във възпитанието. Ако едно дете е апатично, лениво, неподвижно, трябва да е заобиколено с предмети с червен цвят и то ще стане активно и деятелно. Едно дете, което е много буйно, немирно, да се облече със сини дрехи и да е заобиколено с предмети със син цвят и ще стане по-мирно и по-спокойно.

Може да се направи опит за психичното влияние на растенията. Такъв опит е даден от Учителя. Например сутрин, обед и вечер ученикът да употребява само череша и хляб в продължение на една седмица и да види какви идеи и чувства ще има, какво ще бъде разположението на духа му. Същият опит може да се повтори с ябълки, картофи и пр. и ще констатира, че известни растения имат различни психични влияния.

Или от сутрин до вечер, в последните минути на всеки час, ученикът да прави молитва, незабелязано от другите. Този опит може да се направи в продължение на десет дни или повече. Тази задача е дадена от Учителя. Целта на този опит е ученикът да проучи какво действие ще има това върху него. У тях, които са правили този опит, е станало голяма промяна. У тях идва голямо вътрешно просветление, много нови идеи идват в тях. Така ученикът проверява закона, който излага Учителя: *чрез молитвата човек сменя висши енергии от Божествения свят*. У него се развива ново отношение към другите - отношение на нежност и любов. От друга страна, става голяма промяна в неговото лице. Чертите на лицето му се префинват, то става по-красиво. Освен това този опит е подготовка към тъй наречената *непрестанна молитва*. Това правеше Учителя. Той през целия ден всеки 10-15 минути правеше молитва, незабелязано от другите.

По-горе споменахме само няколко примера, но има още много други закони и методи, дадени от Учителя, които трябва да се опитат от ученика.

Има закон: всяка гарба, която човек употребява само за себе си, за лични облази, а не за общо благо, се отнема от него.

Един математик трябва да решава задачи, за да развие своите математически центрове. Гимнастикът има нужда от всекидневни упражнения, за да развие своите мускули. И ученикът трябва да счита противоречията, мъчнотиите, страданията, през които минава, като задачи за разрешаване. Ученикът трябва да има правилно отношение към страданието. Веднъж Учителя каза в разговор: *За някой човек Бог казва: „Сега Съм много зает, ще оставя този човек, няма да се занимавам с него“. И на този човек му е широко около врата, не минава през никакви страдания. А когато човек минава през страдания, Бог е най-близо до него и работи върху него.* Чрез правилното разрешаване на тази задача, каквито са страданията, противоречията в живота, ученикът развива своите спящи духовни сили.

Една сестра разказа следното. Тя гледала един болен, който в първата фаза на болестта си проявява ожесточение. През втората фаза ожесточението е заменено с мъка. После мъката се сменила в тиха скръб, която най-после преминала в радост и благодарност за страданието, защото чрез него той е дошъл до пробуждане на съзнанието, до любовта.

Страданията са временно явление в човешкия живот, само в сегашната фаза на неговото развитие. В бъдеще човек ще влезе в друга фаза, когато няма да има никакви страдания.

По какво се познава дали любовта в човека е Божествена? Тя е Божествена, ако тия, които обича, минават от смърт към живот. Какво значи преминаване от смърт към живот? Който е лош, той е в смъртта, който е добър, той е живота. Любовта е Божествена, ако ония, които обича, ако са били лоши, стават добри; ако са били болни, оздравват; ако са били обезсърчени, стават радостни.

Любовта на ученика трябва да се издигне дотам, че да изгържи всички недостатъци на хората в света. Какво значи това? Ти обичаш някои хора, но ако забележиш някои недостатъци в тях, ти ги разлюбваш. Значи твоята любов не може да изгържи греховете на света. Щом обичаш някои хора, твоята любов не трябва да се изменява, ако забележиш някои недостатъци в тях. Защото ти обичаш Божественото в тях. Недостатъците са нещо външно, те не засягат човешката гуша. Те са нещо временно, преходно, защото когато човек се издигне на по-висока степен на развитие, те изчезват.

Учителя препоръчва следното правило, което представлява добър метод за развитието на любовта в ученика. Когато срещне някого, да се обърне към Бога със следните гуми: „Господи, този човек да се прояви така, както Ти се проявяваш“. Ако ученикът прави това постоянно, ще стане голяма промяна в него. Ще стане промяна и в тия, за които казва тия гуми.

Целта на Школата е да се подготвят хора модели, образци на новата раса, която иде на Земята. Целта на Школата е да се подготвят група хора, които да бъдат носители на новото, което иде в света. За да се създаде новият човек, новият тип общество на шестата раса, ученикът трябва да живее в атмосфера на взаимна любов. Учителя казва: *Ако двама ученика постоянно се нагрубяват взаимно, отстраняват се от Школата. Но никой няма да им каже нищо. Горе, в Невидимия свят, се отписват от Школата, а долу може да продължават да идват.*

Целият свят е обсаден с милиони войници на Невидимия свят. Тия същества са разумни. Те искат да въведат ред и порядък навсякъде. Като казваме, че сме в края на епохата, ние подразбираме, че сме в началото на великата епоха, подобна на която досега не е съществувала.

Понеже иде духовна вълна, широко поле се отваря за работа. В повестта *Виелица* от руския писател Вересаев има един трогателен разказ за героинята на повестта. Тя чела, че мисионери обръщат китайците към християнството. На това малко 12-годишно момиче му станало мъчно, че не взема участие в тая работа и казало: „Аз съм много малка и докато порасна, ако всички китайци се обърнат към християнството, тогава аз какво ще правя?“. Тя искала да направи нещо за Бога. Съветвала се с един много уважаван от нея човек, който ѝ казал, че навсякъде в света и във всяко време има голямо поле за работа, за повдигане на човечеството, за идването на новата култура.

Има закон: когато ученикът има непреодолимо желание да работи за делото Божие, ще му дадат отгоре условия за работа и широко поле за дейност. Само че това желание да бъде горещо и да не се прекъсва, да се подхранва всеки ден.

Сега са последните дни на света. Всичко старо си заминава. Няма да мине много време и този век ще завлече всичко. Всички философски вярвания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил това. Вече е направен планът. Човечеството не може да живее в тия дрипели.

В едни нощви се слага много малко квас, затова не трябва да се грижим, че учениците на първо време са малко. Важно е да се създаде квасът. Съзнателните ученици стават антени, които привличат вълната на любовта от Божествения свят на Земята и оттук тя ще залее целия свят. Затова не трябва да се безпокоим, че хората на новото, че хората, които представляват модели на новия човек, в началото са малко. Малкото квас заквасва всичкото тесто.

II.

Едно правило за ученика е, че той трябва да изучава законите и методите на Природата и да ги използва, като ги прилага в своя живот. Една семка, заровена в земята, като се стопли времето, пуска коренчета, стебло, което се стреми към Слънцето, после идват клоните, листата, цветовете, плодовете. Значи растението си служи с два метода – стреми се към земята и към Слънцето. Човекът също трябва да има две посоки на растеж. Освен към материалното, той трябва да се стреми и към Божественото. Така ще се развива правилно. Като се стремим към материалния свят, ние изучаваме и неговите материални закони. Както растението не може да направи нищо без слънчевата енергия, така и човек нищо не може да направи без Бога. Човешката душа трябва да получава от Бога този подтик към знанието и добродетелите, за да се развива правилно. Нека наблюдаваме едно плодно дърво – това, което произвежда, то го предлага на всички. Изворот също предлага своята вода на всички. Така и човекът всичко, което изработва, трябва да го предлага на всички. Това значи да си служим и прилагаме методите на Природата.

Човешкото тяло представлява микрокосмос, построен по законите на макрокосмоса, или голямата Вселена. Всеки орган от човешкото тяло съдържаша освен материални и духовни сили. Например пръстите на човека не са само за хващане на предметите и за работа. Те имат отношение и към духовния живот на човека. От всеки пръст излизат грамадни енергии. Човекът приема енергии от Природата и едновременно дава от себе си. От пръстите излизат понякога лъчи, дълги по един метър. Всеки пръст е свързан с известни добродетели или духовни качества на човека.

Например показалецът има връзка с енергиите на Юпитер или е свързан с благородството у човека. Средният пръст е свързан със Сатурн и има връзка със справедливостта и мъдростта. Безименният пръст има връзка със Слънцето и има отношение към красотата и изкуството. Затова хората на изкуството имат под безимения пръст силно изразени линии, дълбоки, ярко изразени. Малкият пръст е свързан с Меркурий и има връзка с интелигентността и практичността. Палецът е свързан с планетата Венера, свързан е и с Божествената любов. Тази наука можем да използваме за следния опит. Да кажем, че някой те е обидил или си неразположен поради друга някоя неприятност в живота си. Как ще промениш това състояние в състояние на радост, мир и хармония? Ето какво можеш да направиш. Хвани с всичките пръсти на дясната ръка основата на палеца на лявата ръка и движи нагоре, като едновременно мислиш за любовта. Хвани основата на показалеца и движи пръстите си нагоре – така ти събуждаш енергията на благородството и повече няма да помниш обидата. След това движи пръстите по средния пръст, мисли за разумността и щом ти си разумен, няма да се сърдиш и обиждаш. След това хвани безимения пръст, мисли за красотата, която ще внесе хармония в тебе. Честото неразположение нарушава кръвообращението и може да доведе до парализация. Когато движиш пръстите си по палеца, ти събуждаш Божествената любов и тогава не само ще простиш на човека, който те е обидил, но и ще го възлюбиш.

Едно важно нещо в първите стъпки на ученика е да знае как да се учи и когато спи. Сънят може да е 7-8 часа, значи 1/3 от денонощието. Да кажем, че човек живее 90 години, тогава 30 години той прекарва в сън, 30 години от живота си спи. Тези 30 години могат да бъдат загубени, ако той не

учи и по време на съня. Затова човек трябва да знае как да спи и как да учи, когато спи. Това се постига чрез будното съзнание. През време на съня душата на човека излиза вън от тялото, но една нишка поддържа връзката. При смъртта тази нишка се скъсва. Който има духовни дарби, може да види тялото си, когато спи на кревата.

Един такъв човек, който е имал тази опитност, казал така: „Онзи човек, който спи на кревата, съм аз, но аз, който го виждам, кой съм?“. Тази гарба се дава на човека, за да разбере, че той не е тяло. Такъв човек трябва да се ражда, а не да се страхува. Такава опитност показва, че човешката мисъл работи вън от мозъка. Следователно мисълта не е плод на мозъка. Материята не ражда мисъл. Мозъкът е само един инструмент на мисълта.

По време на сън човек може да прекарва в едно състояние на будно съзнание. Преживните животни през нощта преживят храната и я отправят към други подразделения на стомаха си. Неразумният човек прави същото като преживните животни – през деня събира много тревоги, безпокойства, а през нощта ги предъвква, преживя ги, както кравата преживя изпасаната трева. Съзнателният човек ще учи и по време на сън, като през деня той трябва да има будно съзнание. Затова човек трябва да съзнава, че е разумна душа, пратена от Бога да се учи на Земята. През целия ден трябва да има будно съзнание и да пази връзката с Бога. Преди да си легне, да каже една молитва и да пребивава в молитвено състояние, докато развълнуваното море в неговата душа стане тихо като огледало, т.е. всички тревоги да се превърнат в един вътрешен мир, в него да настане една хармония, да има чистотата и невинността на детето. В това състояние той може да спи, да бъде с будно съзнание горе, да изучава Невидимия свят и главно – може

да посети школата на Невидимия свят, Небесната школа на Бялото Братство.

Учителя препоръчва следната формула: *Господи, Исусе Христе, сега, при заспиването си, аз отивам в небесната школа на Бялото Братство и зная, че това ще стане, защото това е и Твоята воля.*

Когато човек е съзнателен, по време на спането може не само да учи, но и да работи. Той може да помага на хората, които се намират в тъмнина. Всяка година умират около 35 милиона хора и те имат нужда от помощ. Учителя вижда едновременно и в двата свята. Преди да заживеем на Изгрева, той ни разказа следния случай. *Една вечер работех и в стаята при мен дойде едно момиче, много отчаяно, разплакано, но тя влезе през стената. Тя беше душа от Невидимия свят, скоро заминала от физическия свят. Попитах я защо е отчаяна и тя ми каза: „Аз живея на същата улица и преди 15 минути ме убиха. Това беше моят приятел, който мислеше, че му изневерявам – влезе в дома ми и ме уби. Сега не знам къде съм, съвсем отчаяна съм и не знам какво ще стане с мен“. Учителя ѝ говорил много, казал ѝ какво трябва да прави: *Ти се научи да се молиш на Бога и при теб ще дойдат светли същества, които ще ти кажат какво трябва да правиш.* Най-сетне тя се утешила и си отишла. Когато човек се среща с по-светли същества по време на сън, сутринта се събужда радостен. Когато сънуваш, че се качваш на някакъв връх показва, че се издигаш в духовния свят.*

Ще ви кажа правилата за работа, дадени от Учителя на учениците в школата. Те са за тези, които постъват в Младежкия и Общия клас.

Ако ученикът веднъж само се опита да коригира Абсолютното, Божественото, той се отстранява от класа. Това правило подразбира да имаш едно пълно доверие в Бога, в

Неговата любов, мъдрост, справедливост, никога да се не усъмниш в Него. Във всичко можеш да се усъмниш, но за Бога ще имаш само правилната възвишена свещена мисъл. Ще Го смяташ като едно идеално Същество, Същество, което те обича. Ще Го смяташ даже като егничкия възлюблен на твоята гуша. Тази мисъл е много мистична: „Обект на всичко в света е Бог“. Това е много дълбока мисъл. Понеже Бог е извор на всяка любов, на всяка красота, всяка чистота, невинност, всичко добро и възвишено, следователно, когато ти търсиш нещо възвишено, благородно в живота, ти търсиш Бога. Когато ти обичаш един човек, ти обичаш Бога в него. Във всеки човек Бог живее и се проявява. Егничкото нещо, което търсиш в живота си, това е Бог. Бог е егничкият твой възлюблен. Когато почувстваш Бога във всички същества, тогава ще гойдеш до мировата любов.

Второ правило: *Когато човек постъпи в клас и отсъства без никаква причина, той се отстранява от клас.* Кои го отстранява? Никой. Той сам се отстранява. Горе, в Невидимия свят, той се отписва. Кои ще реши дали е отсъствал по уважителни причини, или не? Ученикът трябва да смята, че най-важната му задача е да бъде ученик.

Трето правило: *Който не изпълни зададената работа в класа, се отстранява от клас.* Например не изпълни зададената тема, задача и пр. Пак никой не му казва нищо, защото тук няма съдии.

Четвърто правило: *Ако двама ученика взаимно се нагрубяват, и двамата се отстраняват от класа.* Но пак никой няма да им каже нищо. Горе, в Невидимия свят, те се отписват от школата, а долу могат да продължават да идват. Целта на ученичеството е да подготви една група хора, които да бъдат носители на новата, мировата любов, която идва в света. Да се подготвят хора модели, об-

рази на новата раса – шестата, която идва на Земята. От ученика се иска много повече, отколкото от един обикновен човек. В школата трябва да има една велика взаимна любов, всички да се обичат помежду си като най-близки, като братя и сестри, за да може да се създаде новият човек и новият тип общество. Новото общество на шестата раса, което иде на Земята, ще бъде общество на любовта. Новият обществен строй ще бъде на любовта и Братството. Абсолютно не е позволено на окултните ученици да се сърдят и карат помежду си. В едни нощви се слага много тесто, но малко квас. Затова недейте се грижи, че са малко учениците, че съзнателните хора са малко. Нищо, важното е да се създаде квасът, вълната на любовта, после тя лесно ще залее цялото земно кълбо и ще заработи в гушите на всички народи. Тези съзнателни ученици стават антени, които привличат новата вълна на любовта. Затова никога не се безпокойте, че тези хора на новото са малко. Важното е те да бъдат модел, образ на новия човек.

Сега ще ви кажа една формула, която е хубаво да се изговаря всеки ден, за да могат да се събудят вътрешните сили в човека. Ето я: *Всемилоствиви Господи, изяви се в моя ум като мъдрост и светлина, в моята душа като любов и доброта, в моя дух като истина и сила и всичко това за славата, успеха и красотата на Твоето царство.*

27 март 1948 г., Изгрев

III.

Основната идея на ученика е следната: Бог е вложил идеи, богатства в душата в самото начало. Значи преди милиарди години всички богатства са вложени в душата. Ученичеството се състои в съзнателното проявление на душата. Тогава каква е разликата между ученичеството и

развитието на другите хора? У другите хора развитието става несъзнателно, а у ученика – съзнателно.

Два стремежа трябва да има ученикът. Първият – непоколебима любов към Бога. Това значи любов към цялото, награвстване на личното. Всяко нещо, което не е за Славата Божия, е личен живот.

Вторият стремеж е: абсолютно всяка лъжа – черна и бяла – да бъде изключена от сърцето и ума на ученика. Черна лъжа е тази, с която човек иска да постигне егоистични интереси. Бяла е тази, с която човек мисли, че ще помогне на някого. Обаче последствията на всяка лъжа са катастрофални. При лъжата скъсваме връзката с Бога, Който е Истина. Има един закон: „Всяко предприятие, в чиято основа е лъжата, ще рухне.“

Ученикът трябва да бъде смел и да признава своите недостатъци пред себе си. Учителя казва така: *Този, който няма смелост да признава своите недостатъци, никога не може да познае любовта.* Във връзка с това има един закон, който гласи така: ти сам трябва да съдиш себе си, преди да е дошъл Божият съд. Ако ти сам се съдиш, няма нужда друг отвън да те съди, защото целта е постигната.

Друго правило за ученика: Бъди твърд като земята; бъди мек като водата; бъди бърз като въздуха; бъди лъчезарен като светлината. Твърд като земята значи постоянен в основните идеи на живота си. Мек като водата – това има отношение към любовта. Бърз като въздуха значи бърз при помагане и проявяване на любовта. Лъчезарен като светлината – има отношение към мъдростта.

Учителя слага на първо място стремежа на ученика към Бога.

В окултната наука няма морализиране. Тук се изтъкват закони на Разумната природа, с които човек трябва да се съобразява.

Любовта към Великото издига малкото към Великото. Любовта на Великото към малкото привлича гушата към Великото.

Вчера имах разговор с една сестра. Тя гледа един болен човек и ми разказа какво е преживяла. В първата фаза той проявява ожесточение; през втората фаза ожесточението се заменило с мъка. Тя се превърнала в тиха скръб, която най-после преминала в радост и благодарност за страданието, чрез което е дошъл до любовта, до събуждане на съзнанието. Ученикът трябва винаги да се отнася съзнателно към страданията. Страданията и противоречията имат смисъл само когато се разглеждат от гледището на любовта. Страданието развива корените на любовта, а радостта – клоните на любовта. Страданията превръщат в любов енергиите на гушата. Чрез страданието в човека проблясва ново откровение на мир и чистота на човешката гуша. Учителя дава следната формула, която да се казва при големи страдания: *О, тъмна нощ, която ми приготвяш светъл ден, който иде.*

Ученикът трябва да изучава законите и методите на любовта. Да ги изучава като наука, но не на книга, а да ги прилага в живота.

Ако любовта не извежда от смърт към живот, то тази любов е обикновена – като обикнеш някого, той трябва да мине от смърт към живот. Тогава любовта е Божествена. Какво значи преминаване от смърт в живот? Който е лош, той е в смъртта; който е добър, е в живота. Когато ти обичаш, става добър. Ако той е болен, трябва да оздравее. Ако той е обезсърчен, в страдание, това състояние трябва да се замени с радост. Това е влизане в живота. Ако той е глупав, неразвит умствено, трябва да стане умен. Ако той е роб и има букаи на ръцете и краката – да стане свободен. Това е символ.

Ти опитвай, проучвай любовта и разбирай как тя действа. Ученикът трябва да започне с любовта, после отива към мъдростта и истината. Любовта в теб трябва да расте постоянно. Утре трябва да бъде по-голяма. Ако любовта не расте в теб, тогава ти ще я изгубиш. В какво седи магичната сила на любовта? Силата на любовта седи в това, че тя предизвиква любов, т.е. любовта винаги има отзвук в онзи, когото обичаш. Това може да се провери. Когато ти не обичаш онзи, който те обича, тогава няма да те обича онзи, който искаш да те обича. Тук Учителя дава едно правило: *Някой те обича, първоначално ти не цениш неговата любов, но по-късно тя ще се прояви в теб.* В тази любов е Бог. Ние трябва да ценим присъствието на Бога.

От човешката любов човек постепенно ще отива към Божествената любов. Любовта на ангелите е така велика, че един светия, пророк, като види един ангел, пада в несвяст – не може да издържи бързите вибрации на неговата аура. Човек за в бъдеще ще се издигне до тази любов на ангелите. Учителя ни дава идеала, към който трябва да се стремим. Любовта е сила, която може да издържи всички грехове на хората в света. Какво значи това? Ти обичаш някой човек, но ако забележиш в него някои недостатъци, ти го разлюбиш. Значи твоята любов не може да издържи греховете на света. Щом обичаш някой човек, твоята любов не трябва да се изменя, ако забелязваш някои недостатъци и слабости. Защо? Защото ти обичаш Божественото в него. Божественото е същественото, а греховете са нещо външно, те не засягат душата на човека. Каквито и престъпления да прави човек, нищо не може да засегне неговата душа. Това не накърнява чистотата на неговата душа. Тя винаги остава чиста, но непроявена. В Божествената любов отношението е към душата на човека. Затова такъв

човек издържа всички грехове на хората. Една сестра ми разказва следната опитност. „Аз имам една приятелка, която често се озлобява, проявява се много грубо, но колкото повече се озлобява и върши глупости, толкова става по-скъпа за мен и я обиквам повече“. Това явление е много рядко.

Във връзка с първите стъпки на ученика ще ви кажа съветите на Учителя към една млада сестра. Той ѝ ги дава в едно писмо. *Сега е време да покажете, че във вас Бог е заложил нещо добро. Силата на човека се познава при изпитанията. Вярата жива, неизменна и постоянна. Любов безгранична, която не отпада. Бъди бодър, весел духом. Изпитайте си дръж добре. Светлината, мирът и любовта да те крепят.*

Учителя прег нас изпя една песен, която е много подходяща да се пее от човек, който преминава през страдания. Нямаше музиканти да я напишат, но аз записах текста. Тя е във връзка с живота на ученика. *Ветровете и бури, те живота не спъват. Плашиш ли се? Те са глас на Онзи, Който те люби. Излез от затвора, погледни нагоре и напред тръгни.*

Ще ви кажа и няколко формули, нужни в живота на ученика. Методите, които Учителя е казвал, не са само за четене, а за приложение. Методите, законите трябва да се опитват постоянно. Когато срещнеш когото и да е, обърни ума си към Бога и кажи: „Господи, този човек да се прояви така, както Ти се проявяваш“. Тази формула ще кажеш мислено, човекът, към когото я отправяш, да не чуе нищо. Ти апелираш към доброто, към Бога в този човек и тогава Божествените сили в него се събуждат. По този начин ти ще подтикнеш неговата еволюция напред. Други формули, които постоянно могат да се прилагат, са следните: „Господи, огради ни с благия Си дух, за да изпълняваме Твоята свята воля. Господи, огради ни с благия Си дух, за да осветим Твоето име на Земята“. Тази формула е за ограждане,

когато се намираме в много тъмна среда. „Господи, огради ни с благия Си дух, за да работим за идването на Твоето царство на Земята.“ „Господи, помогни ни да се проявим така, както Ти искаш и всичко да бъде за Твоята слава и за доброто на всички.“

Каква е крайната цел на ученичеството? Хубаво е ученикът да знае тази крайна цел, за да работи съзнателно. Тази крайна цел награвства тези условия и възможности, които има сега ученикът. Тя има връзка с вековете, не само с това прераждане. Учителя казва: *Всички вие, които сега сте тук, се приготвяте за бъдещи проповедници на идеите на новата култура.* Някой сега може да няма тези възможности, но сега той се приготвя и за в бъдеще ще му се дадат тези условия, за да работи като проповедник на новия живот. Новата култура няма да дойде изведнъж – по-напред трябва да се подготвят работници. Сега работи ли при тези условия, за в бъдеще ще се дадат по-добри. Всички хора ще влязат в светлината и любовта. Познанието на Бога, това е велика работа. Сега сме далеч от това велико постижение. Предстои грамадна работа. Широко поле за работа се отваря.

Помня една повест, в която героинята, малко 12-годишно момиче, прочела как мисионерите обръщали китаеците към християнството. Станало ѝ мъчно, че не взема участие в тази работа и казало: „Аз съм много малка и докато порасна, може всички да се обърнат към християнството. Тогава аз какво ще правя?“. И тя искала да направи нещо за Бога. Тя се съветва с един много уважаван от нея човек, който ѝ казва, че навсякъде, в целия свят и във всяко време, има много работа за повдигане на човечеството. И действително така е. Всеки един истински ученик, който иска да работи, ще му се дадат добри условия. Той ще има широко поле за дейност.

Цялото човечество трябва да влезе в новата култура. Но за да може това да стане, ученикът трябва още от сега да се въоръжи със знание. Такова знание, което винаги да бъде с него, през всички прераждания. Това става, когато знанието е опитано и преживяно. Именно от това гледище, за да имаме това живо знание за Божествената наука, ние трябва да имаме едни особени методи за проучване на беседите. Сега ще ви ги кажа. Ученикът трябва да изучи това богатство в беседите, за да може после да бъде полезен и на другите хора. Ще си купите повече тетрадки, 5-10 броя, и ще ги разделите на отдели, в които ще правите извадки по разни въпроси. Ще проучавате беседите поред от първа серия: школните лекции на Общия клас, после - Младежкия клас, рилските, съборните беседи и така - наред, по години. Това е грамадна работа, но човек не трябва да се плаши. В тетрадките ще отделите най-много място за любовта.

Веднъж Учителя каза така: *За Любовта аз още не съм ви говорил.* Ние го запитахме как да разбираме това, когато в беседите се говори най-много за любовта. Тогава той каза: *Вярно е, но за самата Любов аз не съм говорил, а само за нейните дарове.*

Друг отдел ще бъде за мъдростта. Ще четете беседите и ще правите извадки, 1-ви отдел - за любовта; 2-ри - за мъдростта; 3-ти - за истината; 4-ти - за Бога; 5-ти - ангелска йерархия; 6-ти - гуша; 7-ми - Невидимия свят; 8-ми - карма; 9-ти - страдание; 10-ти - ученик; 11-ти - учител; 12-ти - Христос; 13-ти - молитва; 14-ти - гишане; 15-ти - хранене; 16-ти - слънчевата светлина; 17-ти - добродетели: кротост, смирение, търпение, мекота, нежност и пр.; 18-ти - музика; 19-ти - чистота; 20-ти - медицина, здравни, хигиенни правила; 21-ви - формули; 22-ри - педагогика;

23-ти - екскурзии и значението на планината; 24-ти - за българския народ - характер и мисия на българите; 25-ти - славянството; 26-ти - шестата раса; 27-ми - прераждане; 28-ми - влиянието на цветовете, краските; 29-ти - спане; 30-ти - служене; 31-ви - изпълнение Волята Божия; 32-ри - мъчение, труд и работа и още много други всеки може да намери за себе си. В тетрадката да има графа, в която да се означава томът и страницата на беседата, в която се разглежда темата.

03 април 1948 г., Изгрев

УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТА

Ще изложи схващането за Христос и значението Му според Учителя и накрая ще прочета избрани места от беседите по въпроса.

Наистина, няма лекция, където Учителя да не говори за Христос. Тези хора, които не са запознати с окултната наука, мислят, че Христос е подобен на другите основатели на религии, като Буда - основател на будизма, Хермес - на херметизма, Зороастър - на персийската религия, Мойсей - на еврейската религия и т.н., но Христос не е като тях. От окултните изследвания се вижда, че Христос не е от човешката еволюция. Основателите на религиите са хора като нас, само че много са работили върху себе си и са достигнали едно по-голямо съвършенство и с религиите са искали да издигнат човечеството. Но Христос не е човек. *Той е едно Божествено космично същество, Божествено същество, което иде от централното Слънце на Вселената, около което нашето Слънце се върти и за 20 милиона години извършва един кръг. От това вселенско Слънце иде Христос. Христос е най-великото същество* - казва Учителя за Христа.

Идването на Христа на Земята е едно много велико събитие. Христос не може да се сравнява с другите учители. Още в Атлантида е имало окултни школи и тогава учителите са говорили така: „Ще дойде едно Божествено същество, което ще даде тласък за повдигането на човечеството, което ще донесе нещо ценно на Земята“. Това нещо са казвали и в окултните школи на Индия. В Египет също са чакали идването на това велико събитие на Земята.

Щом е така, тогава какво значение са имали религиите преди Христа? Понеже Христос е централната личност, всички религии идват пак от Него. Сега ще прочетем *Послание към евреите*, гл. 12, от 22-ри до 24-ти стих. Там се говори за Бялото Братство във връзка с Христа. *Тържествуващите ангели*, за които се говори в тази глава, са най-възвишените същества, а *духовете на усъвършенстваните праведници* са напреднали хора. Тук се говори за ангелските същества, които работят за еволюцията на човечеството. Всички тия същества, за които се говори в тия стихове, образуват Всемирното Бяло Братство и работят под ръководството на Христа. Всичко, което става в Природата, се ръководи от горе, от разумния свят. Човешката история на пръв поглед изглежда хаотична, но в нея има разумно ръководство.

Каква мисия са имали основателите на религии? Всички по-важни импулси, по-важни идеи, са дадени на човечеството от Бялото Братство. Всички основатели на религиите: Брама, Кришна, Хермес в Египет, Орфей - основател на гръцката култура, са пратеници на Бялото Братство. Те са имали за цел да подготвят човечеството за идеите на Христа и за Неговото идване. Идеите на Христа са много възвишени и затова човечеството трябва да бъде подготвено. Окултна школа са имали и евреите в Палестина. Тя е била школата на есеите. Каква мисия е имала тя? Първо, в нея са се учили всички еврейски пророци. Там са се приготвяли за своята мисия, придобивали са знания, работели са върху себе си и са повдигали евреите. През време на Христа тази школа е играла друга роля. Подготвяла е своите членове като първи ученици на Христа. Есейската школа е имала свои ядра във всички части на Палестина. Интересно е, че по времето на Христа се раждат и готови души,

които са били първите Негови ученици. Те не са били само рибари и митаря. Те са били посветени от миналите прераждания. Учителя казва, че учениците на Христа са били еврейските пророци Исайя, Данаил, Иеремия и др. Те са подготвяли евреите за идването на Христа. С интуиция, човек би могъл да долови до известна степен кои ученици на Христа кои пророци са били.

Окултните школи, които идват след Христа, например богомилството в България, чийто клон са розенкройцерите и албигойците в Европа, са имали за мисия реализирането на християнството, новата култура на Земята. След Христа най-важната окултна школа е била на богомилите. Сега обикновено всички казват, че Христос е дошъл да спаси човечеството, но от окултно гледище какво значи това? Окултизмът казва, че човечеството съществува от 18 милиони години. Оттогава Земята е пълна с престъпления и човечеството си е създадо много тежка карма. Тази тежка карма е регистрирана в аурата на Земята. Вследствие на тези неблагоприятни условия, човечеството не е могло да се подобри, издигне и спаси. С идването Си на Земята Христос изпълва нейната аура със Своята светлина и с това Той трансформира, заличава тази част от човешката карма, която била регистрирана в нейната аура. С това се създават благоприятни условия за човешкото развитие. Дава се възможност на човека отново да победи егоизма в себе си и да приеме любовта. Останалата част от кармата ще се плати чрез човешките страдания. Христос е имал за мисия от една страна да трансформира земната аура, а от друга – да донесе на Земята силата на любовта. Самият Христос е носител на Любовта. С Неговото идване на Земята се дава на човечеството възможност да започне своята еволюция. След

Него започва излизането на човечеството към Бога от материалния към духовния свят. Христос е най-пълното, най-висшето изявление на любовта тук, на Земята. Със своята Любов Той облъчва всички същества, както Слънцето огрява цветята, дърветата и пр. Под действието на Христовата Любов се събужда любовта в човешката душа. Божествената любов е вложена в човешката душа още при излизането на човечеството от Бога. Любовта на Христа към човечеството дава условия да се разцъфти човешката душа. Всички хора, които нямат любовта, проявена в себе си, са мъртви. Те спят, те не са събудени хора. Това, което е направил Христос с възкресението на Лазар, ще стане с всички хора, с всеки човек.

Учителя казва за любовта на Христос: *Любовта на Христа превишава всяко знание. Аурата на Христа е така велика, така светла, че излъчва ослепителна светлина. Човек има още много да живее и постепенно ще се доближава до любовта на Христа.* Съвременният човек не може да издържи трептенията на тази велика Божествена любов.

Христос притежава и велика Божествена мъдрост. За нея Учителя казва: *Носител на висшето знание е пак Христос. Когато човек приеме любовта и стане дете на любовта, когато влезе в света на любовта, тогава Христос ще го хване за ръка и ще го въведе в храма на мъдростта, ще му повери ключовете на знанието как да управлява силите на Природата.* Тъй че, велико бъдеще чака човека.

За днешната епоха, във връзка с Христа, Учителя казва: *Няма епоха в човешката история, когато Христос да е работил така.* Сега Христос работи най-много. Преди няколко века Христос е бил горе, в най-висшите светове, а сега е слязъл по-ниско, в астралния и етерния свят, по-близо до материалния свят. Ще станат две велики неща. Първо, ще

започне вселяването на Христовия дух в човека, разбира се, отначало в готовите души. Когато ти изпитваш в себе си едно хубаво, безкористно чувство, проявяваш милосърдие, любов, милост, това показва, че Христовият дух те е озарил и започва да работи в тебе. И апостол Павел нали казва на едно място: „Не аз живея, а Христовият дух се е вселил в мене“.

В една беседа Учителя казва така: *Ръката на Христа ще се докосне до ума, сърцето, душата и духа на човека и ще ги преобрази.* Това е първото велико нещо, което иде сега. Чрез своите мисли, чувства, желания и постъпки ще изявиш Христа.

Второто, което иде, е следното: готовите души през тази епоха ще станат способни да виждат Христос, ще влизат в общение с Него. Не в материалния свят, но чрез етерното и астралното ясновидство, тези хора ще влязат в общение с Христа. Виждането на Христос е велик момент. И сега това е възможно, но в бъдеще ще става в по-голям мащаб. Индусът Сагу Сундар Синг като младеж се е колебал коя религия да приеме. В момент на най-голямо отчаяние и обезсмисляне на живота, той е видял Христос и оттогава тръгнал в света да проповядва. И сега той е жив, като гържи сказки из целия свят. Идвал е и в България и е гържал сказки в евангелската църква. На него Христос му се е явил и му е казал така: „Иди и работи за Мен“. От този момент той станал съвсем друг човек, изпълнен с мир, радост и блаженство. В тази епоха и от 1950 г. натък много хора ще могат да видят Христос и да говорят с Него. Ще се събднат гумите, които Христос е казал: „Едно стаго и един пастир“. Веднъж Учителя ми каза: *В бъдеще ще има една единна религия за цялото човечество, по цялото земно кълбо. Тази религия ще бъде езотерическото християнство. То ще бъде мировата религия.*

Окултизмът иде да докаже значението и мисията на Христос. Всички народи ще признаят Христа, ще Го оценят и ще Го приемат. За основа на живота ще се постави любовта. Пеню Киров е първият ученик на Учителя. Той беше и най-напредналият ученик. Веднъж, на Богоявление, в Бургас, той се разхождал край брега, когато хвърлили кръста в морето. Той видял един необикновено чист, спрнат, светъл и красив човек, но облечен бедно и бос. Той го повикал у дома си, за да му даде обувки и чорапи. Човекът се съгласил, тръгнали заедно, стигнали до къщата и Пеню влязъл в стаята, за да вземе обувките. Обръща се, повиква човека, но него го няма. После Учителя му е казал, че това е бил Христос. Всеки човек, ако иска да напредва, трябва да направи непременно вътрешна връзка с Христа.

Веднъж Учителя каза: *Тези упражнения, които давам сега, ще ви дадат една микроскопическа придобивка, но ако човек иска да направи грамадна крачка в своето развитие, тогава непременно трябва в своето размишление, в молитвата си, да постави Христа. За да стане това, нужни са две неща. Първо – любов към Христа, едно вътрешно отношение към Него. Силна връзка можеш да имаш с човека, когото обичаш. Ако имаш любов към Христа, връзката ще е силна и тогава Неговият Дух започва да работи в тебе. И второ – хубаво е всеки ден човек да прочита нещо от Евангелието, със сърце, пълно с благодарност и размисъл върху живота на Христа. Едно механическо отношение не помага. Трябва съзнателно, с вяра и любов да направим връзка с Христа. Аз препоръчвам всеки ден да се прочитат десет стиха от евангелието, да се размишлява за Христа и да си представяте Неговия лик. Този портрет в салона не е истинският, но е най-близко до Него. Представянето образа на Христа да се придружава с молитва към Него. Това е една много красива задача.*

Сега ще дам избрани мисли от Учителя за Христа.

Няма друг такъв характер като Христа. Да го окачат на кръста, да понесе всички страдания и в това мъчение да каже: „Господи, прости им!“. Христос доказва на човечеството, че Онзи, Който Го е пратил на Земята да изпълни волята Му, и от смъртта ще Го възкреси. Христос казва: „Отец Ми живее в Мене и Аз в Него“. Следователно обичате ли Христа, ще обичате и Неговия Отец. Христос и днес съществува, и днес живее. Той казва: „Отивам да ви приготвя място“. Това показва, че Той отива там, където има жилище за Него. Щом има жилище за Него, Той има грижа и за Своите ближни. Христос е дошъл на Земята именно за това, за да избави човечеството от неестественото положение, в което се намира.

Огън ще слезе на Земята, да изгори всички нечистотии, всички лоши мисли и чувства на хората; ще остане само идейното, красивото в тях и те ще започнат нов живот, живот на любов и знание, на истинска свобода. Това се отнася за онези, които ще бъдат готови, когато дойде този момент. Една група хора ще приемат новата вълна, ще влязат в новите условия на живота, а други, които не са готови, ще чакат друга епоха. Затова Христос казва, че тези, които са готови, ще приемат това учение. Тъй че, в началото няма всички хора да влязат в шестата раса. Не е лесно човек да награсне личния живот, да влезе в космичната любов. Той трябва да бъде готов да приеме тази любов.

Границата между инволюцията и еволюцията е игването на Христа. Христос е трансформатор, защото право при Бога човек не може да отиде без Христа. Ще вземем един пример. Слънчевата енергия иде от Слънцето, но ако не се трансформира от дванадесетте пояса, които обикалят Земята, тя е толкова мощна, че човекът, засегнат от тази първична слънчева енергия, би изгорял.

Всяка една от тези области поглъща част от слънчевата енергия, за да може човешкият организъм да издържи на тези препятствия. По аналогия, енергията, която иде от Бога, е толкова мощна, че човек не може да издържи, ако не мине и се трансформира през Христа. По този въпрос окултизмът казва: „Човек, който иска да отиде при Бога, който иска да направи връзка с Бога, най-правилно е първо да направи връзка с Христа. Чрез Него ще направи връзка и с Бога“.

Ние трябва живо да си представим, че Христос, Великият учител, и сега е жив, и сега работи, и всеки човек може да влезе във връзка с Него. Христос се справя със злото в света, но трябва време, да се прояви това действие. Окултната наука казва така: моментът, когато римският войник е пробол гърдите на Христа с едно копие и изтеклата кръв от тялото на Христа паднала на земята, земната аура била огряна от неговата аура. С това земната аура станала годна за човешкото развитие. Една част от човешката карма, записана в атмосферата дотогава, се ликвидирала. Оттогава човечеството живее вътре в аурата на Христа. Христовият дух работи вътре в подсъзнанието на всеки човек. Който казва, че без Христа човек може да се спаси, той не разбира закона. Учителя цитира две важни изречения на Христа. „Никой не може да гоиде при Мене, ако Отец Ми не го повика. Никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа Пътя.“

Христос, като гоиде на Земята, обгърна с любовта Си всички хора – и които вярват, и които не вярват. Една светлина вече работи в света чрез идването на Христа. Които вярват, те са възприемчиви към силата на Христа. Тази Христова сила обновява напълно ума, сърцето, душата и духа на човека.

Христос казва: „Молете се на Господа на жетвата да изпрати работници“. (Жетвата са човешките души, цялото човечество.) От Невидимия свят трябва да се пратят работници, които ще се вселят в готовите души и ще работят чрез тях. Значи истинските работници са горе – светлите души. Те повдигат готовите души тук, на Земята, за благо на света.

Защо Христос плака? Той плака за еврейския народ, който изгуби благоприятните условия на живота. На друго място Учителя казва, че Христос е плакал и за цялото човечество, което не е готово още да приеме Царството Божие.

Учителя обяснява колко видове плач има. Първо, човек плаче при големите страдания, при безизходно положение. Втори вид плач е, когато се покайва и трето, когато човек получи отгоре посвещение от Бога, от духовното, когато получи една нова светлина. При това човек получава и една радост, блаженство. Тогава заплаква, но не от скръб, а от преливане на чашата – той не може да издържи това небесно състояние. И четвърти вид плач има, когато човек заплаква от жал за другите. Това е плачът на Христа – най-висшият плач.

За да видите Христа, вие трябва да имате ум, сърце и дух като Неговите. Само по този начин може да видите и разберете Христа. Всички, които са виждали Христа, падали са с лице на земята и след това трябвало ангели да слизат от Небето и да ги вдигат.

Христос не е човек. Това е едно велико същество, най-великото, което е дошло на Земята. Най-великото събитие в историята на цялата планета е идването на Христа. Затова всеки човек трябва да има лично отношение с Христа. Ако не беше дошъл Христос, лошите енергии

щяха да разрушат всичко. Христос е двоен трансформатор – трансформира енергиите, които идват от Бога. Вторият вид трансформиране се състои в следното. По-неже човечеството от хиляди години насам е събрало много отрицателни енергии, промени ги от разрушителни в градивни елементи. Именно в това е спасението на света чрез Христа.

Защо Христос дойде да спаси човечеството? В това се крие велика тайна, която хората ще познаят едва след хиляди години. На друго място Учителя обяснява тази тайна. Това, което накара Христос да дойде да спаси човечеството, е Неговата Любов. Христос дойде на света да научи хората да познаят Бога и да Му служат, а не да придобиват богатство и щастие.

14 февруари 1948 г., Изгрев

УЧЕНИК

Аз трябваше да донеса Пентаграма, за да видите кога човек започва своето ученичество. Кого наричаме ученик на една Божествена школа? Всъщност, ако погледнем по-дълбоко на въпроса, целият живот е училище и всеки човек е ученик. Това е в широк смисъл на думата. Земята е едно училище. Какво учи един човек, който се занимава с шивачество или общуване? Преди всичко се учи на търпение. Развива известен естетичен вкус, внимателност, наблюдателност, развива ума си, волята си и т.н. Какво качество развива един човек, който се намира на едно опасно място? Развива безстрашието. Това е нужно. Човек трябва да притежава всичките добродетели. Един просяк развива смирение – значи и той учи. С други думи, всеки човек, в каквото и положение да се намира, учи нещо. За един живот човек може да изучава само една добродетел – например търпение, кротост, нежност и пр.

Не само добродетелите, но и дарбите трябва да развива човек, например музикалните дарби, поетическите и пр. Но всичко това още не е ученичество. Ученик в истинския смисъл на думата е този, който учи и работи съзнателно върху себе си. Основата на ученика е отношението му към Бога. Канарата, върху която стои ученикът, е Съществуването, което го обича – това Съществуване е Бог. Ученикът знае това и това е здравата опора в неговия живот. Дори, когато някой човек прояви любов към него, той знае, че този човек е проводник, чрез него пак Бог го обича. Той знае, че любовта на Бога към него е постоянна, неизменна

в течение на милиарди години, независимо от това дали той е пагал или ставал.

Друга опора в живота на ученика е неговата любов към Бога. В Чамкория, в една от вилите, отива наша сестра и изкарва едно лято напълно свободна. По цял ден прекарвала в боровата гора, модела се, приказвала с Бога, виждала Го в тревите, цветята, дърветата, небето. Така прекарвала в едно Божествено състояние. Тези няколко седмици били най-светлите в нейния живот. После тя казваше така: „В тази красота, като чувствах присъствието на Бога в цветята, звездите и пр., аз се влюбих в Него и преживях възвишени състояния“. Като я срещат нейните приятели, казват ѝ, че е станала много красива и я питали какви средства е употребявала. Тогава тя им разказала своята опитност.

Защо тази сестра е станала красива? Защото, според окултната наука, Бог е извор на всяка красота. Бог е самата красота. Извън Бога друга красота няма. Всеки човек, колкото повече се приближава към Бога, толкова повече става красив и колкото се отдалечава от Бога, става по-грозен. В черната и жълтата раса Бог е по-слабо проявен, затова те са по-малко красиви. В бъдещата човек от шестата раса ще бъде още по-красив. Картините в салона от Рафаел и Леонардо да Винчи, изобразяващи Архангел Михаил, са сложени по препоръка на Учителя. Лицата на ангелите наподобяват лицата на бъдещата шеста раса.

Понеже ученикът се свързва с висшите членове на Бялото Братство, той има тяхното съдействие. Когато минава през беди и страдания, той изговаря следната формула: „Всички тези страдания са нищо в сравнение с тази привилегия, която имам, да съм ученик на тази Божествена школа“. Специално внимание се обръща на ученика от тези

светли духове, защото той се приготвя да стане работник. Всеки човек напредва по пътя към съвършенството. Понеже ученикът работи съзнателно върху себе си, той ускорява своето възлизане. Той учи и прилага всеки ден. У един съзнателен ученик преди всичко се проявява великата жажда към възвишеното, любовта, знанието, жажда за истина, той гладува за любовта и за висшата мъдрост. Казано е от Христа: „Блажени, които гладуват и жадуват за истината, защото ще се наситят“. Учителя допълва и казва: *Блажени, които гладуват и жадуват за любовта, защото ще се наситят; блажени, които гладуват и жадуват за мъдростта и висшето знание, защото ще ги имат.* В един истински ученик има незлобие, невинност, искреност, в него има нещо детско. Това показва неговата чистосърдечност. Но той едновременно трябва да бъде и много разумен. Ученикът на Божествената школа по сърце ще бъде дете, а по ум ще бъде възрастен.

Друго качество, което отличава един ученик, е неговото доволство. Той е винаги доволен от момента, в който е поставен. Това доволство не значи бездействие, апатия или пасивност. Не, той е активен, работи, но не изгубва своя мир, своето равновесие. Той знае, че това състояние трае само един момент и че утре ще се промени.

Животът на ученика е интензивен. Най-интензивният живот в света е животът на ученика. Неговият живот е на много изпити. Той минава през тях, за да се опита неговата любов, неговото знание. Той знае законите на окултната наука, но в живота ще покаже доколко ги владее. Ще се опита неговото самообладание, смелост, състрадание, любов към хората и пр. Когато ученикът минава през различните изпитания, той трябва да съзнава, че това са изпити. Неговата любов към Бога трябва да бъде толкова

силна, че той ще премине всички препятствия и противоречия, без да възроптае. За един ген ученикът може да минава през върхове и долини.

Един изпит в любовта е, когато човек минава през различни страдания, да не помисли, че Бог го е оставил. Друг изпит е при вида на някои слабости в един човек – въпреки неговите груби прояви, ние пак да го обичаме. Когато ние издържим тези изпити, ще се приближим постоянно до любовта на Бога. Любовта на Бога не се намалява към човека, който греша тук, на Земята. Бог еднакво обича и грешника, и праведния. Затова човек трябва да постъпва като Бога. Преди години в един провинциален град един наш брат казал някакви остри думи на друг наш брат. Тогава вторият брат, който бил доста напреднал, се обърнал към първия, усмихнал се и му казал: „Братко, недей накарнява моята любов към теб“.

Ученикът цял ден мисли за вечния, възвишения живот, необикновения живот. От сутрин до вечер той живее един вътрешен интензивен живот, но отвън не трябва да личи. Вън, в света, никой не знае, че той живее един необикновен живот. Много фалшиво разбира нещата онзи ученик, който външно парадирва и заявява, че живее необикновено. Вземете пример от Учителя. Той живее в един възвишен свят, той изпитва един вътрешен мир и радост, но външно е напълно спокоен, тих, не се екзалтира, мисли както другите хора, а вътрешно живее един извънредно интензивен живот.

Ученикът трябва всеки ден да се ражда отново. Какво значи това? Всеки ден той трябва да расте в любовта, да придобива ново откровение за любовта, нови идеи, нови познания за Бога, нови методи за служене на Бога. Всеки ден в него идват нови мисли, той става друг, от сутрин до ве-

чер той расте и се променя. Това значи ново раждане всеки ден. Това е възможно, защото Бог посещава човека всеки ден.

Пътят на ученичеството е най-приятният, най-красивият път. Питайте някой възрастен човек кои години са били най-щастливите в неговия живот. Той ще каже, че това са били детските му години. Най-щастливото състояние е да съзнаваш, че ти си ученик. Хората остаряват, защото казват, че няма какво да учат. Стремещт към знанието подмладява човека. Лицето на ученика и на дълбока старост ще има нещо младенческо. Съзнанието на човека, че учи, събужда активността на клетките и той се подмладява. Животът на ученика в една Божествена школа, това е живот в радост, това е най-щастливият живот на човека.

Ученикът винаги се намира в клас – това трябва винаги да съзнава. През целия ден, където и да отиде – на улицата, в магазина – той съзнава, че е ученик. Той не престава да се моли и да изговаря формулата, за да издържи изпитите на всички съблазни и изкушения в света. Ученикът трябва да бъде силен, винаги с будно съзнание, да съзнава, че е в клас. Той може да изговаря мислено формулата *Бог е Любов* или *Господи, да ходя винаги в Твоята светлина, Желая да Ти служа* и др.

Друго важно нещо е ученикът да разбира какво значи духовна алхимия. В средните векове алхимиците са се стремили да превърнат неблагородните метали в благородни, в злато. Правила са разни опити и към 17-то, 18-то столетие алхимиците преминават в химията. Лаваозие поставя научните основи на химията, после се гоиде до атомната теория и пр. Днес пак алхимията възкръсва като птицата Феникс. Тази птица, според старогръцката

легенда, след като изгоряла в огъня, възкръснала от собствената си пепел, още по-красива. В тази символична легенда е скрита истината за прераждането. Така и днешните учени отново се връщат към алхимията и превръщат едни елементи в други. Радият се превръща в бисмут и постепенно преминава в олово. Значи алхимията е възможна. Ученикът на една гуховна школа превръща елементите в своя живот. Той превръща отрицателните състояния, като скърби, отчаяния, в радост и светли надежди. Той е модерен алхимик. Той знае тайната на гуховната алхимия. Гневът е също един психичен елемент. Ученикът превръща гнева в спокойствие и любов. Това е една от задачите на ученика. Това той прави всеки ден. Понякога в ученика има апатия, не иска да учи, не иска да се стреми към нищо. Той трябва да превърне тази апатия в жажда за истина и да започне да учи. Ученикът съзнателно работи върху себе си и никога не отлага работата си за утре.

об март 1948 г., Изгрев

Можем да сравним човечеството с едно дърво, в което различаваме 4 основни части: корен, клони, цветове и плодове. Тези четири части на дървото отговарят на четири фази, през които минава както човечеството, така и всеки отделен човек. Първата фаза е на старозаветния човек, втората – на новозаветния, третата – на праведния и четвъртата фаза – на ученика. Старозаветният човек, това е коренът на дървото; новозаветният – стъблото, праведният – цветовете и ученикът – плодовете. Като казваме човек на Стария завет, не разбираме само човек, който е живял преди Христа, но човек с известна степен на съзнание.

Кой човек е старозаветен? Човек, който се стреми да трупа богатства и то за лични цели. Когато срещне пречки и страдания в живота си, той проявява злоба и омраза. Такива хора ги имало по-рано, има ги и сега.

Новозаветният човек, като срещне страдания, се разколебава и изкушава. По времето на Христа повечето хора са били новозаветни. Праведен е пък онзи човек, който се стреми към правдата, но не знае метода за постигането ѝ. От друга страна, той не се е освободил от известни лични елементи. Той търси винаги почит и уважение и се наскърбява, когато не му се отдаде нужното внимание. В днешната епоха има много праведни. Сега обаче се ражда нов тип човек, типът на ученика.

Ученикът се отличава със следното: не се стреми към богатство, не се озлобява, при страдание не се обезсърчава и съблазнява. Той търси да приложи правдата, но знае методите за това. Не търси уважение от хората, защото ученикът е човек на самоотричането. Ученикът никога не критикува и не мисли за погрешките на хората.

Дотук казахме какво ученикът няма. Сега да кажем какво има.

Ученикът започва с Божествената любов. Като работи с любовта, той добива светлина на ума и разбира мъдростта. Понеже той гледа винаги през очите на любовта, в него царува мир и радост. Той разбира причините на всички неща, тъй като има знание и светлина. Радостта на ученика не може да се засенчи от нищо. Новият тип човек, който сега се ражда на Земята, е претеча на човека на шестата раса. Като говорим за любовта, трябва да знаем, че има няколко вида любов – животинска, човешка, ангелска и Божествена. Различните видове любов имат и различни краски. По-низшата форма на любовта се характеризира с

червения цвят. Човек, който проявява такава любов, има като преобладаващ цвят на аурата си червения цвят. При по-високата любов имаме розов цвят, после – син, а при Божествената любов той е бял. Такъв човек е над всяка форма. Ако ученикът търси формата в любовта, той ще пропадне. Например той обича някого заради красотата му, обаче формата се променя и след време красотата изчезва. Ученикът трябва да търси в човека възвишеното, Божественото. Такава любов никога не изчезва.

Ученикът, който започва с любовта, непременно идва до познаването на Бога. В него се появява стремеж към Бога. Той знае реално какво е Бог. Идва до това познаване по два начина. Понеже се намира в състояние на любовта, той познава Бога, тъй като Бог е Любов. От друга страна, обиква Божественото в човека. Това, възвишеното, красивото, което вижда в душата на всеки човек, е самият Бог и той съзнава това.

Ученикът се отличава с още качества. Той има вечен стремеж към Бога. Когато Учителя забележи в ученика стремеж към Бога, той получава отплата за положените грижи над този ученик.

Понеже ученикът се отличава главно с любовта си, той може лесно изпитите си да издържи в живота. Повечето от хората пропадат на изпитите си, понеже нямат любовта.

Друго качество на ученика е мирът, който е следствие на любовта. Който няма вътрешен мир, той още не е познал любовта. Също следствие на любовта са нежността и мекотата. Мирът на ученика произтича от съзнанието, че във всеки момент той е в съгласие с Бога. Ученикът има много интензивни и силни преживявания, но най-съкровениите си и мистични преживявания не трябва да казва на никого.

В човека съществуват енергии, които могат да имат възходяща или низходяща посока. Ако ги насочим нагоре, ще развием висшите качества и обратно – ако ги насочим надолу, ще развием низшите качества. Ако не се даде ход на енергиите в горната част на главата, те ще отидат към страничните части на главата и ще засилят центровете на разрушителността. Затова ученикът трябва винаги да насочва енергиите си към Божественото.

Други качества на ученика са безстрашие и решителност – това са качества на волята. Ученикът не трябва да трепне пред никаква опасност. Той трябва да има безстрашие, защото ще мине през големи изпитания, обикновено по-големи от тези на другите хора. Закон: на никой човек не се дава изпит, който е по-горе от силата му. Това е наречено от Разумната природа. Ученикът ще мине през много изпити. Един от тях е изпитът на Йов. Всичко, което има, ще му се отнеме: богатство, уважение, приятели. Ще бъде поставен при най-лоши условия. Ако издържи добре на този изпит, той добива посвещение. Колкото повече човек напредва, толкова изпитите му са по-големи. Накрая последен е изпитът на Голгота. Ще му се отнеме и животът. Ако издържи и на този изпит, ще премине в една нова фаза на живота – фаза на възкресението.

По-рано, в гревните окултни школи, ученикът е бил подлаган на изкуствени изпити. Например вкарват го в едно подземие, в дъното на което гори голям огън. Ще му кажат да влезе и мине през огъня. Ако е безстрашен и мине, ученикът ще види, че няма никакъв огън, а това са само отражения от огледала. Тези изпити са били нужни, понеже тогава животът е бил много монотонен. Сега ученикът се подлага на изпити от самия живот. Затова ученикът трябва да знае, че през целия си живот той е подложен на изпити от Невидимия свят, който бди над него.

Когато ученикът се разболее, той е благодарен, защото знае, че болестта ще му даде нови знания, нови опитности и нови идеи. Това не значи да не се лекува. Напротив – ще приложи всички лечебни средства на окултната медицина. Освен тях ще приложи като най-силно средство любовта. Значи, чрез болестта той ще развие в себе си любовта. Той трябва да повиши вибрациите на своята любов, трябва да обича повече хора. Тогава той ще оздравее и ще стане от леглото.

Важни качества на ученика са кротост, търпение и милосърдие. Защо е смирен ученикът? Който има силен дух, само той може да бъде смирен. Той не е слабоволев, а напротив – ученикът служи на една висша сила. Той търси славата на Бога. От друга страна, смирението е един фактор за неговото развитие. При смирението човек става възприемчив за това, което иде от Бога. Който няма смирение, сам се затваря и не може да напредва.

Ученикът се отличава още по чистотата – чистота в мисли, чувства и постъпки. Изгуби ли чистотата си, ученикът изгубва и любовта си. Ученикът трябва да изпълни три задачи: да просвети и укрепи ума си, да ограда и очисти сърцето си и да уякчи волята си.

Душата на ученика е изпълнена само с една идея – какво да направи за делото Божие, какво да направи за цялото, за другите. Ученикът се ползува не само от своите опитности, но и от тези на другите хора. Тогава той спестява излишни страдания в живота си и с това ускорява развитието си.

Какво нещо е милосърдието, което е качество на ученика? Милосърдието е приложение на любовта. То е висша проява на любовта.

Ученикът трябва да спазва следното правило: преди да си легне да спи, да прегледа преживяното през деня и да види къде е постъпил добре и къде – зле. Трябва да си направи, значи, равносметка и да извлече поука от нея. След това да се освободи от всички тревоги, с които се е натоварил през деня и като една раница да ги остави настрана. Чак когато гоиде в едно състояние на мир, да заспи спокойно. Сутрин, когато се събуди, първата мисъл на ученика трябва да бъде за Бога. Например: „Господи, кажи ми какво да направя днес за Теб?“. Той трябва да се вслуша в себе си и да чуе това, което Бог ще му каже. Това ще бъде програмата му за деня.

13 март 1948 г., Изгрев

РАБОТА ВЪРХУ ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЙОАНА

Това изложение е направено по беседите и лекциите на Учителя и по общи и частни разговори с Него.

Професор д-р Херман Бек в книгите си *Космичният ритъм в Евангелието на Марка* и *Космичният ритъм в Евангелието на Йоана* изтъква, че в евангелията е изразен космичният ритъм. Например първите стихове от 1. глава от Евангелието на Марка по своя характер са под зодиакалния знак Козирог. По дух те носят характера на този знак. Следващите няколко стиха от същата глава са във връзка със знака Водолей. После идват стиховете във връзка със знака Риби. След това се редуват знаците: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Интересно е, че знаците се редуват по същия ред, както са в зодиака. С това се завършва първият кръг, до средата на 6. глава от Евангелието на Марка. После се повтарят зодиакалните знакове в същия ред, от Овена нататък, до 9. глава. От 9. глава до края на евангелието иде третият кръг от същите знакове. По същия начин проф. Херман Бек разглежда Евангелието на Йоан.

От тия изследвания следва една важна истина - че събитията в живота на Христа са във връзка с космичния ритъм. От голямо значение е да знае ученикът това, за да разбере важността на събитията в живота на Христа.

От друга страна, това говори и за начина, по който са писани евангелията. Значи те не представляват обикновени човешки творения, но са писани по вдъхновение от горе - космични сили са ръководели и вдъхновявали евангелистите при писането им.

Учениците не са били обикновени личности, макар външно да минават като такива – рибари, митару и пр., но те в миналото са били посветени. Учителя казва, че те са прерогените пророци на Стария завет. Като пророци, те са били вече във връзка с Христос. Например Йоан в 12-та глава на Евангелието казва, че Исайя е видял Славата на Христа и е говорил за Него. Пророците са били подготвени за своята мисия в окултната школа на есеите. Учителя каза веднъж в разговор, че есеите са били пратеници на Великото Всемирно Бяло Братство с цел да подготвят душите за идването на Христа, да подготвят съзнанието им, за да разберат и приемат това, което дава Христос на човечеството. От казаното се вижда от какво голямо значение е занимаването с евангелията, работата върху тях.

Нека кажем още няколко гуми върху важността на работата върху евангелията. Важността на работата се вижда от следния закон, който излага Учителя. Когато четем някоя книга, ние се свързваме с автора, свързваме се с неговия душевен живот и получаваме нещо от него. Например, когато четем Исайя с любов, ние правим връзка с него и той ще ни тълкува смисъла на това, което е писал. Учителя прибавя, че от времето, когато е писал Исайя своята книга, досега са минали хиляди години и той през това време е научил много неща. Той ще ни научи и на това, което е научил оттогава насам. Също така, като четем Евангелието на Йоан, правим интимна връзка с Йоан, но не само с него, но и с Христа, защото Словото на Христа преминава през цялото Евангелие. С четенето на Евангелието от Йоана ние се свързваме с космичните сили, които са били в действие в живота на Христа.

За да се види от каква голяма важност е заниманието с евангелията, ще дам един пример. Веднъж Учителя каза

В една беседа да следим каква идея ще се събуди в нас при наблюдаването на жълти цветя, сини, червени и пр. Всяко цвете в нас ще събуди особена идея. След тая беседа отидох при Учителя и в частен разговор му заговорих по повод на това упражнение. Той каза: *Такива упражнения имат значение. Те допринасят за развитието на душевните сили на човека. Но те имат микроскопичен и бавен резултат. Но който иска да ускори своята еволюция, който иска да направи голяма крачка в духовния път, който иска да вземе няколко стъпала в пътя на своето повдигане, той трябва да размишлява върху Христа, да проучава евангелията и по този начин да направи вътрешна, интимна връзка с Христа. Такава работа има силно, дълбоко действие върху човешката душа.*

Другите основатели на религии са достигнали до висока степен на развитие чрез работа върху себе си в миналите прераждания. Обаче Христос не е от човешката еволюция. Той е Божествено съществуване. Всички религии преди Христа са имали за мисия да подготвят човешкото съзнание, за да може да разбере Христа, когато Той гоиде на Земята. Великите поветени още от времето на атлантската раса са знаели за Неговото идване и са говорили за Него, знаели са Неговата мисия.

Идването на Христа е от първостепенна важност в историята на човечеството. Идването Му е повратна точка в историята. До Христа човечеството е слизало от Бога към материалния свят. Този период се нарича инволюция, а от Христос започва еволюцията, т.е. възлизането отново на човешката душа към Бога. Инволюцията е заменена с еволюцията. Разбира се по време на Христос малък брой хора са започнали своята еволюция, а голяма част от тях още продължават своята инволюция. По какво се познава кои са още в своята инволюция? Който се стреми

към лични цели, той е още в пътя на инволюцията. Един виден учен може да е писал дебели томове книги, но ако прави това, за да добие лична слава, лични изгоди и пр., той е още в инволюцията, а един метач, ако върши своята работа от любов към другите, като жертва, той е започнал своята еволюция.

Действието на Христа в историята на човечеството е още в своето начало. Времето от идването на Христа досега е само подготвление. Това действие на Христа постепенно ще се усилва. Затова Учителя каза веднъж в частен разговор: *В бъдеще мистичното християнство ще бъде прието от всички народи на Земята.*

Важността на изучаването на евангелията се вижда от следния пример. В 10. глава от Евангелието на Йоан се споменава за гумите Христови: „Всички, които са дошли преди Мене, са крадци и разбойници, но овцете не ги слушаха. Аз съм вратата на овцете. Ако влезе някой, ще бъде спасен и ще влезе и ще излезе, и паша ще намери“. Какво значение имат тия гуми? Някой ще помисли, че според тия гуми всички, които са проповядвали преди Христа, са крадци и разбойници. Така може да помисли онзи, който разсъждава повърхностно. Защото, ако беше вярно това разбиране, ще излезе, че тия гуми се отнасят до всички пророци и велики поветени, които дошли преди Христа. Това не е вярно, защото Христос на много места цитира Мойсея, Данаила, Исайя и други. Тия гуми имат по-дълбоко тълкуване. Те се разбират така: низшите духове, които са господствали в човешката гуша досега, са крадци и разбойници. Те не са водили човека до истинския правилен път, а по един крив път. Затова човечеството е слизало наголу.

Свързването с Христа ще освободи човека от влиянието на низшите същества, които са владеели човешката

душа, и човек ще започне своя възход. Ето защо свързването с Христа е необходимо за повдигането на човешката душа. Това свързване може да става по много начини. Един от начините е размишление върху евангелията. Важността на свързването с Христа се вижда от казаното в 15. глава на Евангелието от Йоана: „Аз Съм истинната лоза, Отец Ми е земеделецът, вие сте пръчките. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва, а щом дава плод, остава я, за да даде повече плод. Пребъдвайте в Мене и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене“.

Нека кажем няколко думи за важността на работата върху Евангелието на Йоана. Евангелието на Йоан се смята като най-великата книга в историята на човечеството. Учителя я нарича Евангелие на Любовта. В Откровението се говори за четирите животни – човек, лъв, телец и орел. Окултната наука поставя следния паралел между четиримата евангелисти и четирите животни на Откровението: Матей счита като представител на човека, Марко – на лъва, Лука – на телеца и Йоан – на орела. Орелът е символ на висшия полет на Духа. Значи в Евангелието на Йоан е изразен висшият полет на Духа.

Защо в това Евангелие Йоан е наречен *ученикът, когото обичаше Исус*? Този израз се споменава на много места в Евангелието. Този израз има вътрешен, мистичен смисъл. От тия думи се разбира, че Йоан е бил ученик, който най-добре е разбирал Христа, в най-голяма степен е приел Христовия дух в себе си; идеите на Христа са били най-живи в него. Значи той е бил най-добър проводник на силите, които са действали в Христа. Йоан е получил най-дълбокото посвещение.

Нека разгледаме как да се занимава човек с Евангелието на Йоана. Учителя отдава голяма важност на заниманието с евангелията и специално – с Евангелието на Йоана. Такова занимание е път за постижение. Чрез такава работа, чрез силната връзка, която ще направим по този начин с Христа, силите Христови ще почнат да работят в ученика. Затова Учителя в частен разговор даваше на някои ученици като задачи размишление върху Евангелието на Йоана. От частни разговори, които имах с Учителя, разбрах, че той счита работата върху Евангелието на Йоана от първостепенна важност за напредъка на ученика, работа, която носи изобилни плодове. Това ускорява развитието на дарбите и заложите на човешката гуша. Даже може да кажем, че това е подготовка за посвещение и може да го веде до посвещение.

Учителя препоръчва да се проучава Евангелието на Йоана по следния начин. Най-хубаво е да се вземат първите няколко стиха, например 10, от 1. глава на Евангелието и всеки ден да се размишлява върху тях в течение на няколко дена – например десет дни. След това да се вземат следващите няколко стиха от същата глава. Така ще се прави, докато се стигне до края на главата. После ще се започне същото с 2. глава и т.н., докато се стигне до края на Евангелието. Това ще бъде повече от една година.

Чрез такава размишление ученикът ще вникне във вътрешния смисъл на думите, те ще станат живи за него, ще действат дълбоко върху неговия ум, сърце, гуша и дух.

Тук ще дадем още няколко упътвания, за да се види как да се работи върху Евангелието на Йоана. За да бъде по-живо свързването с Христа, хубаво е да си представи ученикът няколко сцени от живота на Христа: например разговора Му с Натанаил, сватбата в Кана Галилейска, раз-

говора Му със самарянката при кладенеца, излекуването на болния при Овчата къпалня, нахранването на 5000 мъже с 5 хляба и 2 риби, излекуването на слепородения, възкресението на Лазар, измиването нозете на учениците, Словото на Христа на Тайната вечеря, явяването на Христа на Мария след възкресението, разговора Му с Петър след възкресението и пр. Много други сцени от живота на Христа ще си избере ученикът. Като спре съзнанието си върху тия сцени, ще се образува по-силна връзка с Христа, с вътрешния Му живот. Тия сцени ще минават пред мисловния поглед на ученика като живи картини и ще въздействуват върху душата на ученика.

Вселяването на Христа е един процес. Тогава чертите на Христа започват да се отразяват върху чертите на човека. Човек става поради това нежен към вас, обича ви. Той може би няма да говори с вас, но в душата си ще се моли за вас и ще желае всячески да ви помогне. Щом очистите низшите мисли и желаня, Христос ще започне да се вселява във вас. На първо място изхвърлете вашето съмнение. Когато Христос се докосне до вас, вие ще почнете да имате друго понятие за света и ще ви се открият известни методи, по които да живеете в света. Всеки ден четете Евангелието и размишлявайте върху него, мислете за Христа, Когото уверявам ви, че ще можете да си Го представите, стига в това отношение да постоянствате. Възхищавайте се от търпението, което е имал, за да изнесе страданията на света. Като се въодушевявате от всичко това, Христос ще започне да се вселява във вас.

Тия гуми на Учителя показват какво значение дава той на размишлението върху Христа и Евангелието. При размишлението на отделни стихове от Евангелието на Йоана, освен че живо трябва да си представим сцени от живота на Христа, но трябва да направим нещо друго. За

да се образува по-силна връзка с Христа, ученикът съсредоточава своята мисъл върху качества на Христа: Неговата любов, милосърдие, търпение, смирение, готовност да върши волята Божия, готовност за жертва и самоотричане, безстрашие и пр. Разбирането на вътрешния живот на Христа е най-важното средство за интимно свързване с Христа. Това е влизане във връзка с Неговото съзнание.

Една от най-важните цели на размишлението върху Евангелието на Йоана е да се укрепява все повече връзката на ученика с Христа, за да започне Христовият дух да работи върху него. По този начин Христовият дух ще започне да се вселява в него. Това е най-великото постижение, даже е необходимо условие за напредъка на ученика. Това е и главната цел на заниманието с Евангелието на Йоана. Щом се образува такава връзка, ученикът ще може да каже: „Не живея аз, но Христос живее в мене“. Като размишлява ученикът върху Христа във връзка с Евангелието на Йоана, чертите на лицето на ученика ще почнат да се префиняват и ще почнат да наподобяват на Христовите.

Има закон: човек каквото мисли, такъв става. При такава работа върху Евангелието на Йоана, като размишлява ученикът върху любовта, милосърдието, търпението и пр., тия добродетели ще почнат да се проявяват у него въз основа на този закон. Но, независимо от това, в случая действа по-важен фактор. Ученикът, като мисли върху Христа, качества на Христа ще преминават в него. Постепенно, чрез такава работа върху Евангелието, ученикът ще си измени характера, ще стане все по-добър проводник на любовта. Любовта на Христа ще започне да се прелива в ученика. Любовта на ученика ще става все по-възвишена, по-широка, по-чиста. Така ученикът ще се издигне до висшата проява на любовта.

Чрез работа върху Евангелието на Йоана и свързването с Христа, умът и сърцето на човека се пречистват. Това създава условие за духовни постижения. Въздействието на Христа е не само върху ума, сърцето, гушата и гуха на ученика, но достига и до физическото му тяло и действа като лечебна сила. Не само човек ще се освободи по този начин от своите слабости, от низшите мисли и чувства, но ще се укрепи и физически. Христос само с едно допиране или само с една гума лекуваше болни. Щом човек чрез размишление върху Христа приема Христовата сила, няма ли да помогне и за физическото укрепване?

Ще дам няколко примера, взети от Евангелието на Йоана, за да се види в какъв гух може да става размишлението. Първата глава от Евангелието на Йоана започва с тия гуми: „В начало бе Словото и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог. То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана“. При размишление върху тия гуми ученикът ще схване, че Великото Разумно Начало е в основата на цялото Битие. Заг всичко, което виждаме около нас, действат разумни сили. Те ръководят всички явления в Природата. Подобно размишление ще роди у ученика ново отношение към Природата. Той ще има нов поглед върху нещата. Природата ще се яви пред него с нова красота и величие.

По-долю в същата глава се казва за Христа: „Той е истинската виделина, Която осветява всекиго човека, който иде в света“. При размишление върху тия гуми ученикът живо ще почувства какво значение има Христос за човешката гуша. Всичко красиво, чисто, светло и разумно в човека иде от Христа. От тия гуми ученикът разбира от каква голяма важност е връзката на човешката гуша с Христа. Колкото по-интимни са връзките между нея и Христа, толкова по-голяма мощ и сила получава човек.

Още по-году в същата глава се казва: „И Словото стана плът и всели се между нас“. При размишление върху тия гуми ученикът идва до прозрение, че Христос е изявление на Великото Разумно Начало, което е в основата на света, почва да разбира естеството на Христа, почва да разбира кой е Христос.

„И видяхме Славата Негова, Слава на Единородния на Отца, пълен с богатост и истина.“ При размишление върху тия гуми ученикът почва да разбира какво носи Христос на човека, почва да оценява великото значение на идването Му на Земята, започва да разбира важността на Неговата мисия.

Споменатите по-горе стихове имат мистична дълбочина. Те принадлежат към най-великите истини, казани някога в света. Те спадат към най-свещените мисли, дадени на човечеството. Те събуждат благоговение в човека. Стига да размишлява търпеливо върху тях, човек ще разкрие големите богатства, скрити в тях. Тия стихове имат силата да събуждат мистичната Природа на ученика. Чрез размишление върху тях, Божественото естество на човека се проявява. И колкото повече ученикът размишлява върху тях, толкова е по-силно тяхното действие. Човек може да направи опит, за да види тяхното мощно действие върху човешката душа.

В Гетсиманската градина Христос е казал: „Прескръбна е душата ми до смърт“. Потта му станала като капки кръв, които падали на земята. Той е имал таква страдание, което никой не е имал, понеже на никого не е капала от страдание потта като кръв от челото.

Коя е причината за тия страдания? Той е преживял тия страдания, понеже е приел да плати кармата на човечеството. Ако не беше сторил това, човечеството не

можеше само да се издигне над егоизма и щеше да се изроди и загине.

Любовта на Христа е толкова велика, че човек при сегашната степен на своето развитие не би могъл да я преживее. Тя би го стопила. И постепенно, заедно със своето повдигане, той ще се подготви да я разбере и приложи. Страданията са метод на разумната Природа, чрез които човек префинява своята нервна система, за да стане тя издръжлива на силните вибрации на Божествената любов. Друг метод за това е размишлението върху Христа и целите, изложени в Словото на Учителя.

Ще вземем друг пример, за да се види какъв е вътрешният живот на Христа. Величието на Христа се вижда от думите, казани от Него на кръста: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“. Чрез размишление върху тия думи ученикът ще се опита да вникне в съзнанието на Христа.

Друг пример. Когато Христос с учениците Си тръгнали веднъж за Ерусалим, в едно село не ги приели. Тогава двама от учениците Му казали: „Господи, искаш ли да речем да слезе огън от небето и да ги изстреби?“. Христос казал: „Вие на кой сте дух, не знаете. Защото Син човечески не е дошъл да погуби души човешки, но да ги спаси“. От този пример се вижда милосърдието на Христа. Той никога не е правил Своите чудеса освен да помогне на страдащите, а не за слава и пр. Даже на мнозина, които излекувал, казал: „Да не кажете това никому“.

Като друг пример нека вземем възкресението на Лазар. От този пример се вижда колко е могъща Неговата любов, че тя да има сила да възкресява мъртви. Казва се в Евангелието, че Христос е обичал Марта, Мария и Лазар. Когато отива към гроба на Лазар, Той се просълзил. Окол-

ните казали: „Виж колко го е обичал!“. С коя сила е възкресил Лазаря? Учителя обяснява за пръв път в историята на човечеството как е станало това. Той ми каза веднъж в частен разговор: *Когато Христос е отишъл на гроба на Лазар, е изпратил Своята любов към последния. Любовта на Христа, пратена към Лазаря, събудила в самия Лазар любов, защото любовта любов ражда. И тази любов, събудена в Лазар, го е възкресила.*

В 5. глава от Евангелието на Йоана е казано: „Не искам Моята воля, но волята на Отца, Които Ме е пратил“. Като размишлява върху тия гуми на Христа, пред ученика се отварят обширни хоризонти. От тия гуми се вижда величието на света, в който живее съзнанието на Христа. За Него е важно да върши Волята Божия. Нали човек трябва да върви по стъпките на Христа! Значи новият човек ще се отличава със следното главно качество – той туря служенето на Бога над всичко в живота. Размишлението върху тия гуми на Христа ще рогне у ученика много други идеи: ще му стане ясно, че това е едничкият път, по който човечеството ще се издигне до истинския живот – живот на хармония, чистота, красота, разумност, братство, любов; ще се освободи от всички страдания, противоречия, ще строши всичките вериги на ограничението, тъмнината, невежеството. От този пример виждаме как от размишлението върху коя да е гума на Христа безброй идеи ще се нанизват една след друга в съзнанието на ученика.

След Възкресението Христос казва на Петър: „Симоне Йоанов, любиш ли Ме повече, отколкото ме любят тия?“. Казва му Петър: „Господи, Ти знаеш, че Те обичам“. Христос му казва: „Паси агънца на Ми“. Христос му казва да пасе овцете на Му, когато Петър му казва, че Го обича. От въпроса на Христа се вижда, че който иска да служи на Бога, трябва

да има любов. Само тогава ученикът ще има съдействието на небето, само тогава ще му се дадат всички условия за работа и неговата работа ще бъде резултатна.

Христос казва (10-та глава от Йоана): „Моите овце познават Моя глас, а подир чужд човек няма да следват, но ще побегнат от него, защото не познават гласа на чуждия“. Чрез размишление върху тия гуми ученикът ще схване, че връзката между Христа и човешката гуша не е от сега, а датира от времето, когато човешките гуши са били в Бога; тая връзка е отпреди създаване на мира. Затова гласът на Христа е познат на човешката гуша и когато тя се пробуди, следва този глас.

После, ученикът може да разсъждава и върху гумите на Христа, казани на самарянката: „Иде час и сега е, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и Истина. Защото такъвиз иска Отец да бъдат поклонниците Му“. Чрез размишление върху тия гуми ученикът ще гоиде до идеята, че Духът е, Който създава формите. Човек трябва да излезе от робството на старите форми, които го оковават, и да служи на Бога с Любов, Мъдрост и Истина.

Като размишлява ученикът върху гумите на Христа в 8. глава на Евангелието на Йоана: „И ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни“, много нови идеи ще се родят в съзнанието му. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Значи Христос е Истината, затова чрез познаване на Христа, на Бога, човек ще добие своята свобода. Значи познаването на Христа е път към свобода. От тия гуми на Христа идват груги идеи в съзнанието на ученика. Значи целта на Христа е да влезе човек в живота на свободата. Христос иска свободни гуши. Защото само свободният човек може да прояви любовта. Христос посочва пътя към освобождение.

Стиховете за размишление, които споменахме, са дадени, както казахме, само като примери. Обаче ученикът, като работи върху Евангелието на Йоана, ще намери във всеки стих голям материал за размишление.

Има периодичност в живота на човечеството. Има закон, според който това, което става, после се повтаря в по-горна октава. Ние видяхме в статията *На третия ден*, че сватбата в Кана Галилейска ще се повтори в бъдеще в по-горна октава и ще се прояви в повдигане на славянството.

Ще дам още няколко примера за това. Христос е излекувал слепородения. В бъдеще това ще се повтори с цялото човечество. Както слепороденият е прогледнал, тъй и в бъдеще и цялото човечество ще прогледне, ще се пробуди в него по-високо съзнание. При раждането на това съзнание човек е спял, не съзнава разумните основи на Битието.

Друг пример. Христос след възкресението се яви най-първо на Мария. Мария, като представителка на жената, представлява Любовета. Това може да се повтори в по-горна октава по следния начин. Тия човешки души, у които е пробудена любовта, първи ще влязат в общение с Христа, Той ще им се изяви.

Възкресението на Лазар може да се повтори в по-горна октава с човечеството. Защото всеки, който живее стария живот, е мъртъв. Това се вижда от следните гumi на Христа: „Иде час, когато всички, които са в гроба, ще чуят гласа на Сина човечески и ще излязат“.

Характерно за размишлението е, че като гоиде една идея, иде втора, трета и т.н., цяла верига от идеи идат. Това е, защото при размишление напреднали същества идват и ни учат от вътре и по този начин ние ще научим от вътре много неща, които не сме знаели дотогаз.

Паралелно с проучването на евангелията трябва да върви проучването на Словото на Учителя. Това е необходимо за ученика. Учителя е дал методи за това. Тия методи ще се дадат в друго изложение.

Петър Дънов
Учителя

ДОБРОТО РАЗПОЛОЖЕНИЕ

архив на Боян Боев

Компютърен набор	Веселина Маркова
Художник	Даниела Тодорова
Прегнечат	Иван Джекжев

Издателство
„БЯЛО БРАТСТВО“
02/ 418 0110
0897 677 827

sales@bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.info
www.beinsadouno.org